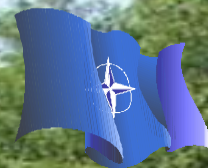

STATUL MAJOR AL FORTELOR TERESTRE
ȘCOALA DE APLICAȚIE PENTRU UNITĂȚI SPRIJIN DE LUPTĂ
„GENERAL EREMI GRIGORESCU”

CENTRUL DE INSTRUIRE PENTRU
GENIU, EOD ȘI APĂRARE NBC

REVISTA ARMEEI GENIUL

FONDATĂ ÎN ANUL 1927 SUB DENUMIREA
„REVISTA GENIULUI”
Anul VIII, Nr. 2 (16) - SERIE NOUA
RÎMNICU VILCEA
2008

SCURT ISTORIC AL REVISTEI

În 1859, Observatorul militar - punctul de plecare al presei militare românești - își stabilea drept scop principal de a se face "trebuincios tuturor ofițerilor, în genere cadeților din școala militară și chiar unterofițerilor".

Prima publicație de specialitate a geniștilor, deși cu o scurtă existență, a fost "Memorialul geniului", apărut în 1905. Obiectivele urmărite de acest periodic constau în evaluarea concluziilor din campania purtată de armata română și, în special, a militarilor geniști, în 1877-1878, sub laturile ei pozitive și negative, receptarea noului din domeniul teoriei și practicii militare europene, realizarea unor studii și sinteze a ceea ce se dovedea benefic din experiența anterioară și a ceea ce se prefigura ca aplicabil la consolidarea și dezvoltarea forțelor și mijloacelor apărării naționale.

După întreruperea activității în timpul războiului, "Memorialul geniului" reapare în 1921, iar din 1927, se transformă în "Revista geniului". Activitatea revistei a fost reglementată prin mai multe acte normative speciale în anii 1930, 1934 și 1937 iar, potrivit documentului intrat în vigoare la începutul lui 1934, revista trebuia să reprezinte un instrument esențial pentru dezvoltarea culturii militare, pentru cunoașterea doctrinei militare, interpretarea logică, justă și unitară a regulamentelor, pentru realizarea coeziunii corpului ofițerilor activi și de rezervă.

Dintr-o simplă parcurgere a vastei problematice abordate în "Revista geniului", se remarcă înalta ținută științifică și tehnică a diferitelor numere, majoritatea dintre ele prezentând realizările deosebite în domeniile amintite și, mai mult decât atât, aplicabilitatea și compatibilitatea acestora în/cu domeniul militar.

În 1945, apariția revistei încetează temporar, o nouă serie apărând în 1954 doar pentru o perioadă scurtă de timp, iar în 1999, cu ocazia sărbătoririi a 140 de ani de la înființarea armei geniu, apare un număr omagial al revistei.

Începând cu anul 2001 a apărut cea de-a treia serie a Revistei Geniului, editată în Școala de Aplicație pentru Geniu, Construcții și Căi Ferate "Panait Donici", sub numele de Revista Armei Geniu. Revista se dorește a fi o publicație de specialitate a întregii arme, în care se reflectă problemele și preocupările tuturor geniștilor indiferent dacă aceștia își desfășoară activitatea în cadrul Forțelor Terestre, navale sau aeriene. Constituie, de asemenea, locul de exprimare a militarilor din specialitatea EOD și arma Apărare NBC, apropiate armei geniu prin natura activităților desfășurate. Paginile revistei sunt deschise oricărui colaborator, indiferent de specialitate, care are ceva pertinent și valoros de spus în legătură cu problematica abordată în această publicație.

Redacția

CUPRINS

Nr. 2 / octombrie 2008

- 3/ *Mesajul șefului Statului Major al Forțelor Terestre, cu prilejul aniversării Zilei Armatei României* – General locotenent dr. Teodor FRUNZETI

ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI INSTRUCȚIE

- 5/ *Opinii privind creșterea calității educației în centrele de instruire ale armelor*, Locotenent colonel Dan MARIN, Comandantul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC
- 8/ *Proiectarea programului de formare a soldaților voluntari în concordanță cu formarea profesională a adulților – propuneri*, Locotenent colonel Nicolae ȘTEFĂNESCU, Maior ing. Vasile PETCU

STUDII, STRATEGII, ANALIZE

- 11/ *Misiunile structurilor de geniu în contextul transformării Armatei române*, Locotenent colonel Ion IACOVESCU, Maior Sorin PANCU
- 14/ *Elaborarea manualelor de geniu și cercetarea științifico-aplicativă în anul 2008*, Colectivul Biroului Dezvoltare și Reglementări în Armă
- 17/ *Necesitatea perfecționării instrucției prin valorificarea lecțiilor învățate rezultate din desfășurarea activităților și acțiunilor militare*, Căpitan Claudiu ȚOLEA
- 22/ *Structurile gabionare – aplicabilități în domeniul militar*, Maior ing. Cristian ARINTON
- 29/ *Aplicații ale teoriei undelor de șoc pentru neutralizarea munițiilor neexplodate*, Maior ing. Octavian MIHAI, Căpitan ing. Cătălin SĂRACU
- 33/ *Un altfel de dispozitiv exploziv improvizat: vehiculul capcană*, Plt.maj. Daniel MELANU
- 35/ *Reguli de bază în folosirea câinilor din rasa ciobănesc german, dresați pentru detectarea materialelor explozive*, Locotenent dr. Marius PANAIT
- 39/ *Cunoașterea pericolului unei amenințări de tip EOD – o problemă de atitudine*, Locotenent Lucian CONSTANTINESCU

ARME DE SPRIJIN LUPTĂ ÎN FORȚELE TERESTRE

- 40/ *Scurt istoric al Bazei de Instruire pentru Apărare NBC*, Maior Costel GUȘTERIȚEAN
- 44/ *Geniștii și artileria terestră*, Căpitan Ștefan OLARU
- 46/ *Artileria antiaeriană – componentă de bază în armata modernă*, Căpitan Constantin ȚIBULCĂ

ARMA GENIU ÎN TERITORIU

- 48/ *70 de ani de existență a Regimentului 70 Geniu aviație*, Locotenent colonel dr. Leonard GLOD
- 50/ *Batalionul 96 geniu – preocupări prezente și de viitor*, Sergent major Adrian IOȚA
- 53/ *„Oricând pregătiți”*, Căpitan Stelian COPĂCEANU
- 54/ *Preocupările prezente și de perspectivă ale subunităților de cercetare*, Căpitan Silviu GIMIGA
- 56/ *Exercițiu multinațional de stat major „BLONDE AVALANCHE ROU-08”*, Locotenent Doru CĂTA
- 58/ *Geniștii montani*, Sublocotenent Octavian CISMARU

60/ Importanța geniștilor în Brigada 282 Infanterie Mecanizată, Locotenent Dănuț ȘERBAN

HISTORIA MAGISTRA VITAE

61/ O (fostă) unitate de pontonieri din Alba Iulia, Maior (r) Iulius MUREȘAN

65/ Scurt istoric al trupelor de pontonieri de la înființarea primei unități până în zilele noastre, Plutonier Marius BUTURĂ

69/ Comediile lui Ion Luca Caragiale, Bibliotecar Virgil MAREȘ

CUNOAȘTERE & CUNOȘTIȚE

71/ Protejarea mediului înconjurător – problema tuturor, Maior Leontin ENĂȘEL

75/ Despre protecția informațiilor clasificate, Maior Nicolae PLĂVIȚU

77/ Dreptul familiei – principii generale, Maior (just. mil.) Robertino NEDELICU

80/ 2008 – Anul subofițerului, Plutonier adjutant Nicoleta MUNTEANU

81/ Degerăturile – afecțiuni ale sezonului rece, Medic primar generalist Ligia FILOTIE

83/ Militarii – oameni sau supraoameni?, Psiholog Gabriel SLABU

86/ Cugetări militare, Maior Adrian SĂVULESCU

R O M Â N I A
MINISTERUL APĂRĂRII
Statul Major al Forțelor Terestre

MESAJUL
ȘEFULUI STATULUI MAJOR AL FORTELOR TERESTRE

CU PRILEJUL ZILEI ARMATEI ROMÂNIEI
- 25 OCTOMBRIE 2008 -

Ne este dat astăzi, din nou, să întâmpinăm cu mândrie și satisfacție ziua de 25 Octombrie, zi care se constituie într-unul din reperele istorice importante ale neamului nostru, simbolizând un moment de împlinire națională, când armata română și-a îndeplinit menirea firească de a elibera prin luptă întregul teritoriu românesc de sub ocupație fascistă.

Devenită simbol al tuturor bătăliilor și eroilor neamului românesc, această dată a rămas întipărită în sufletele românilor ca zi în care țara își sărbătorește Armata și pe cei care au fost sau sunt în slujba ei.

Totodată, această zi ne oferă prilejul de a ne înclina cu recunoștință în fața memoriei ostașilor români căzuți pe câmpurile de luptă - în vremuri mai vechi sau mai noi - pentru apărarea ființei naționale și a gliei strămoșești, pentru libertatea și siguranța noastră, a tuturor și de a aduce un sincer omagiu veteranilor de război, pentru care datoria față de țară a reprezentat unul dintre cele mai importante examene ale vieții lor.

Aceasta aniversare îmi oferă plăcuta ocazie de a transmite salutul meu călduros și aprecierea deosebită față de dăruirea și profesionalismul cu care, dumneavoastră - militarii de toate gradele și personalul civil, bărbați și femei, aflați în slujba țării, sub drapelul tricolor, în teatrele de operații sau pe teritoriul național, vă îndepliniți cu onoare sarcinile ce vă revin pentru a spori prestigiul instituției militare.

Obiectivarea acestui deziderat, trebuie să rezulte din onorarea profesiei de militar prin munca susținută zi de zi, cu credință, devotament și vocație. Pentru mulți dintre dumneavoastră armata înseamnă mai mult decât locul de muncă, ea identificându-se cu însăși viața, cu bucuriile și necazurile sale.

În acest context, eforturile depuse de dumneavoastră reprezintă motorul care generează și produce, treptat, reforma și modernizarea Forțelor Terestre și care conduce la conturarea unei armate puternice, profesioniste și eficiente, de care avem nevoie cu toții. Aceste eforturi, însă, trebuie să aibă o continuitate, astfel încât atitudinea de încredere și respect pe care cetățenii o au pentru armată, să se consolideze.

Armata României de mâine va fi una modernă, acordată la realitățile vremurilor în care trăim, mai bine antrenată și înzestrată cu mijloace și echipamente performante, care să fie în măsură să răspundă mai eficient provocărilor generate de riscurile și amenințările actuale la adresa securității naționale și globale.

Domnilor generali, ofițeri, maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați voluntari, studenți, elevi și personal civil,

Puneți în valoare inițiativa, creativitatea și puterea de muncă pentru perfecționarea pregătirii în spiritul conceptelor moderne de instruire, de conducere și desfășurare a acțiunilor de luptă!

Manifestați dăruire și încredere în forțele proprii, fiți deschiși și pregătiți să faceți față schimbărilor, dovediți cutezanță și spirit prospectiv, pentru a atinge standardele cerute de o armată modernă, aptă să-și îndeplinească cu cinste toate sarcinile și misiunile încredințate.

Acționați cu fermitate pentru întărirea ordinii și disciplinei militare, bazată pe respectarea întocmai a legilor țării și regulamentelor militare, a ordinelor și dispozițiilor în vigoare!

Cu prilejul sărbătoririi Zilei Armatei României, vă adresez dumneavoastră și familiilor dumneavoastră, militarilor care acum ne reprezintă în teatrele de operații sau în diferite alte misiuni internaționale sub egida organismelor de securitate europene și mondiale, sincere felicitări și vă doresc multă sănătate, putere de muncă și tărie morală în îndeplinirea tuturor misiunilor.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

ȘEFUL STATULUI MAJOR AL FORTELOR TERESTRE

General – locotenent dr. Teodor FRUNZETI

ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI INSTRUCȚIE

OPINII PRIVIND CREȘTEREA CALITĂȚII EDUCAȚIEI ÎN CENTRELE DE INSTRUIRE ALE ARMELOR

*Locotenent colonel Dan MARIN
Comandantul Centrului de Instruire
pentru Geniu, EOD și Apărare NBC*

Sistemul de formare și perfecționare a personalului militar și civil, organizat de Ministerul Apărării, este integrat în sistemul național de învățământ, conform art. 46 din Legea 346/ 2006.

Această prevedere, a legii de organizare și funcționare a Ministerului Apărării, implică alinierea învățământului militar la cerințele legislației naționale privind asigurarea calității educației, concomitent cu îndeplinirea obiectivelor privind interoperabilitatea și compabilitatea cu învățământul similar din celelalte state membre NATO.

Aceste două direcții distincte de perfecționare a învățământului militar constituie elementul care îl deosebește de învățământul civil.

Centrele de instruire ale armelor desfășoară un învățământ profesional care cuprinde cursuri de carieră și de nivel necesare formării și dezvoltării profesionale a tuturor categoriilor de militari până la gradul de maior.

Categoriile de instruire prevăzute în planurile de învățământ/programele de instrucție asigură formarea și dezvoltarea competențelor de luptător, specialist militar, educator, conducător de organizații și cetățean necesare îndeplinirii cu succes a atribuțiilor funcțiilor pentru care se pregătesc militarii aflați la diferite forme de pregătire.

Actualizarea permanentă a conținuturilor de învățat, în concordanță cu standardele NATO acceptate, cu transformările care au loc în sistemul militar și cu noile echipamente intrate în dotare, reprezintă principala modalitate de racordare a învățământului militar la necesitățile de pregătire impuse de calitatea de membru al Alianței Nord-Atlantice.

Necesitatea perfecționării continue a pregătirii personalului armatei pentru a putea evolua în carieră, precum și perspectiva ieșirii din sistemul militar pe anumite trepte ale carierei și continuarea activității în societatea civilă determină nevoia adaptării conținuturilor de învățat pentru diferitele forme de pregătire, atât pentru cerințele domeniului militar, cât și pentru solicitările domeniului civil echivalent, atât din punct de vedere al specialității, cât și al nivelului funcției vizate.

Până în prezent, reorganizarea învățământului militar din centrele de instruire ale armelor, a avut ca principale obiective transformările de ordin structural, precum și cele care vizează

conținutul pregătirii pentru formarea și perfecționarea profesională a personalului pentru nevoile armatei, fără a dezvolta acele programe de studiu care să asigure competențele necesare îndeplinirii unor funcții civile echivalente.

În același timp cu evoluția în carieră, militarii de toate gradele trebuie să-și perfecționeze pregătirea în domenii de interes pentru armată care au corespondent în viața civilă, pentru a se putea integra cu ușurință în activitatea socială și economică în cazul ieșirii din sistemul militar.

Hotărârea Guvernului nr. 485/2005 privind echivalarea funcțiilor militare din Ministerul Apărării cu funcțiile civile, stabilește cadrul legal pentru realizarea unei corespondențe între funcțiile militare din cadrul unităților Ministerului Apărării și unele funcții civile.

Această echivalare se realizează „în raport cu natura atribuțiilor prevăzute în fișele posturilor militare și potrivit actelor normative în care sunt prevăzute funcțiile din sistemul bugetar și din cel privat”.

Competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în fișele posturilor funcțiilor militare sunt asigurate prin absolvirea unor cursuri de carieră sau de nivel în instituțiile de învățământ militar abilitate în acest sens.

Prin urmare, este evident faptul că aceste cursuri de carieră și de nivel, care asigură dezvoltarea profesională a militarilor, trebuie să asigure implicit și competențele necesare îndeplinirii atribuțiilor funcțiilor civile echivalente.

O analiză succintă a anexelor H.G. 485/2005, a planurilor de învățământ și a programelor analitice ale cursurilor, din aria de responsabilitate a Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC, ne permite fundamentarea

următoarelor observații:

- actualele planuri de învățământ și programe de instruire sunt proiectate pentru a răspunde nevoilor de pregătire pentru funcțiile militare și în mică măsură sau deloc pentru funcțiile civile echivalente;

- în unele situații, pentru funcțiile civile echivalente ar trebui desfășurată o pregătire suplimentară deoarece domeniul funcției militare nu este identic cu cel al funcției civile, existând diferențe semnificative.

În aceste condiții, un militar care dorește să activeze într-o funcție civilă, echivalentă funcției militare, după ce încetează activitatea în cadrul Ministerului Apărării, nu poate face dovada pregătirii sale în domeniul vizat și în cele mai multe situații nu dispune de competențele necesare exercitării atribuțiilor funcției în viața civilă.

Pentru rezolvarea acestei situații la nivelul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC și în general la nivelul întregului învățământ militar, ar trebui re-proiectate toate formele de pregătire în sensul parcurgerii, în cadrul fiecărei forme de pregătire, a două module distincte:

- un modul care să-i asigure beneficiarului competențele necesare desfășurării activității într-o funcție civilă echivalentă, conform legii, cu funcția militară pe care o va încadra și care ar trebui să contribuie prin conținut la înțelegerea unor problematici particularizate de domeniul militar;

- un modul care să-l pregătească pe beneficiar pentru funcția militară pe care o vizează.

Pentru corpul maiștrilor militari și subofițerilor, precum și pentru soldații și gradații voluntari, ambele module pot fi

organizate de către centrele de instruire ale armelor.

Pentru ofițeri, primul modul pentru asigurarea competențelor pentru funcția civilă, va putea fi organizat de instituțiile militare de învățământ superior acreditate, iar cel pentru funcția militară, până la gradul de maior, de către centrele de instruire ale armelor.

Acest modul de pregătire pentru funcția civilă va putea fi organizat sub forma învățământului la distanță sau cu frecvență redusă, astfel încât durata diferitelor cursuri să nu se modifice semnificativ.

Pentru îndeplinirea cerințelor de echivalare a funcțiilor militare cu cele civile, instituțiile militare de învățământ ar trebui să acorde absolvenților fiecărui curs de carieră și de nivel un certificat de absolvire și un certificat care să ateste competențele profesionale în domeniul militar și în cel civil, care să fie recunoscut pe plan național și chiar internațional.

Pentru realizarea acestui deziderat, este necesar ca toate instituțiile furnizoare de educație, din sistemul militar, să fie autorizate și acreditate în conformitate cu standardele, indicatorii și procedurile adoptate prin legislația națională, care

este aliniată cu legislația europeană în domeniu (H.G. nr. 21/2007 pentru învățământul preuniversitar și H.G. nr. 1418/2006 pentru învățământul universitar).

În acest fel, se pot îndeplini obiectivele prevăzute de O.U.G. nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației care se referă la următoarele domenii și criterii:

A. Capacitatea instituțională, definită prin următoarele criterii:

- a. structurile instituționale, administrative și manageriale;
- b. baza materială;
- c. resursele umane.

B. Eficacitatea educațională, concretizată prin următoarele criterii:

- a. conținutul programelor de studii;
- b. rezultatele învățării;
- c. activitatea de cercetare științifică sau metodică;
- d. activitatea financiară a organizației.

C. Managementul calității concretizat prin următoarele criterii:

- a. strategii și proceduri pentru realizarea calității;
- b. proceduri privind inițierea, monitorizarea și revizuirea periodică a activităților desfășurate;
- c. proceduri obiective și transparente de evaluare a rezultatelor învățării;
- d. proceduri de evaluare periodică a calității corpului profesoral;
- e. accesibilitatea resurselor adecvate învățării;
- f. baza de date actualizată sistematic, referitoare la asigurarea internă a calității;
- g. transparența informațiilor de interes public cu privire la programele de studii și, după caz, certificatele, diplomele și calificările oferite;
- h. funcționalitatea structurilor de asigurare a calității educației.

PROIECTAREA PROGRAMULUI DE FORMARE A SOLDAȚILOR VOLUNTARI ÎN CONCORDANȚĂ CU FORMAREA PROFESIONALĂ A ADULȚILOR – PROPUNERI

*Locotenent colonel Nicolae ȘTEFĂNESCU
Maior ing. Vasile PETCU*

Educația, conform N. Vintianu, presupune un „proces de asimilare și practicare a informațiilor, valorilor și acțiunilor specifice omului”. În fapt, educația este construcția și reconstrucția continuă a unui model interior de cunoaștere, apreciere și acțiune în raport cu lumea în care trăim. Ea este totodată un proces de umanizare prin care indivizii dobândesc noi calități umane cu ajutorul cărora pot stabili un echilibru relativ stabil cu mediul social, cultural, profesional, natural etc.

Raportându-ne la tezele lui Knowles: „adulții doresc să știe de ce trebuie să învețe un anumit lucru; persoana adultă trebuie să considere importantă dobândirea de noi cunoștințe sau atitudini; adulții sunt pregătiți să învețe din nou în momentul în care se confruntă cu o situație de viață pentru care au nevoie de mai multe cunoștințe”, propunem spre analiză o variantă de formare a soldaților voluntari, în concordanță cu legislația națională de formare profesională a adulților, cu recunoașterea studiilor în viața civilă, ceea ce generează o motivare suplimentară de a accede în sistemul militar a tinerilor.

În conformitate cu O.G.nr.129/2000 privind formarea profesională a adulților furnizorii de formare profesională pot presta servicii de calificare/specializare ocupațională, cu respectarea standardelor de pregătire profesională. Ca urmare proiectarea unui

program de formare a soldaților voluntari, cu recunoaștere națională, trebuie să aibă ca punct de plecare un standard ocupațional/ de pregătire elaborat pentru o profesie/ ocupație cuprinsă în Clasificarea Ocupațiilor din România.

Analizând standardele ocupaționale/ de pregătire, elaborate până la această dată, la nivel național, cel mai apropiat de specificul formării soldaților voluntari, pe baza căruia se poate construi un program de calificare a acestora este cel pentru ocupația de agent de pază, control acces, ordine și intervenție, pentru domeniul administrație publică și apărare.

Ca urmare, propunem următoarea variantă structurală a programului de instruire pentru formarea soldaților voluntari:

A. *Instrucția individuală de bază*, organizată și structurată pe programul de

formare a agentului de pază, control acces, ordine și intervenție, autorizat de reprezentanții *Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților*.

B. Instrucția individuală de specialitate, organizată și structurată pe specificul instrucției militare, având ca documente fundamentale *Programele Instrucției Individuale*.

A. Instrucția individuală de bază

Cum ocupația menționată este de nivel 1 de calificare, în conformitate cu *Metodologia de autorizare a furnizorilor de formare profesională a adulților*, durata minimă a programului de formare profesională, exprimată în ore de pregătire, este de 360 ore.

Comparând cu durata actuală, planificată, 8 săptămâni (288 ore) și păstrând aceleași restricții (7 zile – subetapa administrativă), pentru îndeplinirea condițiilor impuse de legislația națională este necesară majorarea perioadei de pregătire cu 9 zile de instrucție (72 ore).

Pentru elaborarea conținutului programului de formare se pleacă de la conținutul unităților de competență, specifice standardului ocupațional pentru ocupația de *agent de pază, control acces, ordine și intervenție*.

Trebuie văzut în ce măsură aceste competențe corespund capacităților și competențelor specifice modelului luptătorului.

Competențe/ capacități	Modelul luptătorului	S. O. – agent de pază, control acces, ordine și intervenție
Să știe/ să cunoască	<ul style="list-style-type: none"> - actele normative care-i reglementează activitatea; - principiile și modul de acțiune în luptă, individual și în cadrul echipei; - caracteristicile tehnico-tactice ale tehnicii și armamentului din dotare; - metodele de comunicare în câmpul tactic; - modul de organizare și executare a serviciului de pază; - noțiuni elementare privind protecția informațiilor clasificate. 	<ul style="list-style-type: none"> - actele normative care-i reglementează activitatea; - principiile și modul de îndeplinire a sarcinilor, individual și în cadrul echipei; - caracteristicile tehnico-tactice ale tehnicii și echipamentelor din dotare; - metodele de comunicare informațiilor profesionale; - modul de organizare și executare a serviciului de pază;
Să poată/ să facă	<ul style="list-style-type: none"> - să acționeze în condiții specifice câmpului de luptă modern; - să raporteze corect informațiile despre inamic; - să execute corect reacția la contactul cu inamicul; - să mânuiască cu pricepere armamentul și echipamentele individuale din înzestrare. 	<ul style="list-style-type: none"> - pune în funcțiune, utilizează și întreține echipamentele și mijloacele din dotare; - participă la îndeplinirea sarcinilor, individual și în cadrul echipei; - avertizează persoanele care au generat evenimentul și acționează pentru eliminarea evenimentelor; - culege și comunică informații de interes specific.

După cum se poate observa, în proporție ridicată, finalitățile sunt cam aceleași, iar pentru cele specifice

mediului militar legislația permite completarea programului de pregătire, în limita maximă a 25% din timpul de

instruire (art. 6, pct. 3/ *Metodologia de autorizare a furnizorilor de formare profesională a adulților – programele cadru, aprobate conform legii, trebuie respectate în proporție de minimum 75%*).

Ținând cont de faptul că structurile organizatorice care execută instrucția individuală de bază asigură resursele umane și materiale și cum standardul ocupațional răspunde cerințelor formării luptătorului, considerăm că sunt îndeplinite toate condițiile pentru inițierea demersurilor de întocmire a documentarului necesar autorizării programului de formare.

În aceste condiții, etapa instrucției individuale de bază se va desfășura după specificul procesului de învățământ, ceea ce impune ca și documentele de planificare, organizare și conducere să fie: planul de învățământ, programa analitică, proiectul didactic, catalogul și condica grupei și registrul matricol.

Finalitatea programului va fi:

- pentru mediul militar, certificat de absolvire a etapei instrucției individuale de bază;

- pentru mediul civil, certificat de calificare în ocupația *agent de pază, control acces, ordine și intervenție* - cu recunoaștere națională și europeană.

B. Instrucția individuală de specialitate

Pentru instrucția individuală de specialitate, atât timp cât aceasta nu se desfășoară în conformitate cu standarde ocupaționale/de formare recunoscute la nivel național, legislația permite organizarea unui program de formare

propriu, recunoscut numai la nivelul Ministerului Apărării, art. 18, pct. 3/ *O.G.129/200 privind formarea profesională a adulților „angajatorii pot organiza programe de formare profesională pentru salariații proprii, în baza cărora eliberează certificate de absolvire recunoscute numai în cadrul unităților respective”*.

Ca urmare, propunem pentru această etapă de formare, ca pregătirea să se desfășoare în conformitate cu specificul instrucției militare, utilizând ca principale documente de planificare și organizare a activităților specifice *Programele de Instrucție Individuală*.

Nu se justifică, aici, întocmirea documentelor specifice de planificare, organizare și desfășurare a instrucției după modelele utilizate în cadrul procesului de învățământ, deoarece P.I.I.-urile oferă toate detaliile necesare organizării și conducerii activităților, iar elaborarea programelor analitice și a proiectelor didactice (documente specifice, definiții învățământului) presupune în mare măsură reproducerea datelor din P.I.I.

C. Concluzii

Proiectând programul de formare a soldaților voluntari după metodologia prezentată, pe lângă faptul că se asigură o corelare dintre învățământul militar și învățământul civil, suntem de părere că se asigură o motivare suplimentară a candidaților datorită dublei calificări obținute prin absolvire, atât pentru mediul militar, cât și pentru mediul civil.

STUDII, STRATEGII, ANALIZE**MISIUNILE STRUCTURILOR DE GENIU
ÎN CONTEXTUL TRANSFORMĂRII ARMATEI ROMÂNE**

*Locotenent colonel Ion IACOVESCU
Maior Sorin PANCU*

Motto:

„Spuneți generațiilor viitoare că noi am făcut suprema jertfă pe câmpul de bătaie pentru întregirea neamului”

Au trecut nu mai puțin de 149 de ani de la „nașterea” armeei geniu, timp în care aceasta a fost profund implicată militar în realizarea Marii Uniri din 1918, în cele două războaie mondiale pentru refacerea integrității teritoriale a României și nu în ultimul rând la desfășurarea evenimentelor din 1989. Încă de la origine, arma geniu este de o mare complexitate, având în componență mai multe specialități - cu toate că dintre acestea unele s-au separat, pe parcursul vremii, devenind arme și specialități de sine stătătoare, respectiv transmisiuni/comunicații și informatică, construcții,

căi ferate - cuprinzând astăzi mari unități, unități și subunități de pionieri, constructori de drumuri/poduri, pontonieri, EOD, precum și subunități tehnice.

Pe plan extern, trebuie să scoatem în relief prezența structurilor de geniu românești în afara teritoriului național, în cadrul acțiunilor Alianței Nord-Atlantice și ale Uniunii Europene, pentru desfășurarea operațiilor de implementare a păcii în Bosnia – Herțegovina, operații de stabilitate și sprijin – în teatrele de operații din Angola, Somalia, Bosnia, Kosovo, Afganistan și Irak.

Amintim și activitățile desfășurate pe teritoriul național pentru înlăturarea efectelor calamităților care au constat în principal în distribuirea de alimente și materiale; misiuni de salvare a personalului din zonele calamitate; pentru restabilirea traficului feroviar și rutier datorită instabilității terenului, prin amenajarea punctelor de trecere pe pod pe suportți ficși; participarea cu forțe și mijloace pentru realizarea unor măsuri de siguranță în perioada premergătoare și pe timpul desfășurării lucrărilor Summit-ului NATO 2008 de la București. În operațiile de sprijin, structurile de geniu sunt folosite pentru a ajuta autoritățile civile externe sau interne, atunci când acestea se pregătesc sau răspund la crize și alte situații deosebite care depășesc posibilitățile acestora, prin asigurarea de sprijin, servicii, echipamente și materiale specializate. Operațiile de sprijin cuprind operații de sprijin intern (OSI), pe teritoriul național și asistență umanitară externă (AUE), în cadrul misiunilor externe. Pe lângă misiunile specifice armeei, în operațiile de sprijin intern, structurile de geniu, ca și Forțele Terestre, execută și activități în sprijinul impunerii legii civile, cum sunt:

- combaterea terorismului;
- operații antidrog;
- asistență militară pe timpul tulburărilor civile;
- sprijin general.

Pe măsură ce operațiile în cadrul Alianței, prin natura lor, devin mai expediționare, cresc și cerințele pentru sprijinul de geniu eficient acordat tuturor forțelor participante. Deoarece sarcinile de geniu necesită un volum mare de forțe, resurse și timp, identificarea din

timp a cerințelor sprijinului de geniu va ajuta la stabilirea constrângerilor importante la toate nivelurile, de la cel strategic până la cel tactic. Prin natura lor, forțele de geniu sunt adesea folosite pentru a acționa în grupuri mici, organizate pentru misiune, pe perioade scurte de timp, reorganizându-se atunci când este necesar. Remodelarea structurilor de geniu, supuse unui proces de restructurare în scopul adaptării la noile cerințe operaționale, urmărește o polarizare a sprijinului de geniu, sub cele două forme de manifestare ale sale: *sprijin de geniu de luptă și sprijin de geniu al forței*. Această restructurare trebuie să conducă la o întrebuințare mai eficientă a forțelor de geniu în toate tipurile de operații.

Organizarea modulară presupune existența unui număr determinat de subunități pentru fiecare specialitate, cu structură și înzestrare identică. Acest fapt prezintă avantaje deosebite și asigură posibilitatea operaționalizării în timp scurt a unui număr suficient de structuri capabile să răspundă unui spectru larg de solicitări. Noua organizare are la bază subunități bine definite funcțional, capabile să îndeplinească sarcini pe întreaga arie de manifestare a sprijinului de geniu, completate cu subunități destinate executării sarcinilor de geniu specializate, care presupun înaltă calificare și, mai ales, eforturi materiale considerabile (deminare, protecția, executarea sprijinului de geniu), trebuie realizate avându-se în vedere:

- tipul de forțe pe care le sprijină;
- tipul de amenințare căreia trebuie să-i facă față;
- condițiile de timp, anotimp, relief și climă;

- valoarea efortului genistic care trebuie dezvoltat pentru îndeplinirea sarcinilor;
- nivelul suportului logistic;
- nivelul interoperabilității cu structuri din Alianță pentru îndeplinirea misiunilor.

Forțele luptătoare au nevoie de posibilitatea de a se mișca rapid și liber în zona de operații pentru a-și îndeplini misiunile lor de bază. Cea mai importantă sarcină a forțelor de geniu pentru sprijinul mobilității este trecerea obstacolelor. De asemenea, ele trebuie să asigure viabilitatea drumurilor/itinerarelor, astfel încât să permită deplasarea forțelor din spate, a convoaielor de aprovizionare și evacuarea răniților.

Planificarea contramobilității trebuie de asemenea să țină cont de necesitățile de manevră ale forțelor proprii. Operațiile de contramobilitate trebuie puse în balanță pentru a întrerupe mobilitatea inamicului, dar fără a limita propria capacitate de a executa manevre fără restricții.

Pentru a putea realiza efectele cerute asupra manevrei inamicului, planificarea obstacolelor urmărește pregătirea informativă a câmpului de luptă și procesele de estimare. În cadrul acestora, comandantul își exprimă intenția privind integrarea obstacolelor de către armele întrunite și caută să mențină libertatea de manevră a forțelor proprii concomitent cu împiedicarea manevrei inamicului prin întrerupere, întoarcere, fixare sau blocare.

Sprijinul de geniu pentru menținerea capacității operaționale include aspectele fizice ale protecției personalului, armamentului și materialelor împotriva efectului armamentului inamic și a diferitelor sisteme de detectare.

Forțele de geniu întăresc măsurile de protecție a unităților în limitele resurselor avute la dispoziție și a priorităților. Sprijinul de geniu se concentrează pe executarea sarcinilor care necesită deprinderi speciale și echipamente specializate. Măsurile de protecție încep cu folosirea acoperirilor și posibilităților de ascundere naturale, urmate de săparea și amenajarea pozițiilor de luptă și a lucrărilor de protecție.

Pe timpul operațiilor de stabilitate și de sprijin, proiectarea, asigurarea resurselor și construirea facilităților necesare pentru protecția forței, inclusiv a câmpurilor, precum și asigurarea utilităților, sunt în responsabilitatea geniștilor. Această sarcină importantă solicită o gamă largă de deprinderi și echipamente pentru protecția forței, pentru a o face capabilă să execute operații eficiente în tot spectrul de operații.

Aprecierile analiștilor militari reflectă faptul că *arma geniu a avut și va avea* un rol important în acțiunile desfășurate de beligeranți. S-au întrebuintat mijloace tehnico-materiale performante, tehnici și metode de execuție moderne, lucrările genistice, executate într-un volum considerabil, fiind începute cu mult timp înaintea declanșării acțiunilor militare, apoi continuate pe scară largă, pe toată perioada războiului.

Concluzia generală este că arma geniu are în continuare un loc important și un rol în continuă creștere în războiul modern, eficiența acțiunilor de luptă specifice acesteia fiind determinată în mod deosebit de gradul de modernizare a structurilor, dotării tehnico-materiale și al instruirii forțelor.

ELABORAREA MANUALELOR DE GENIU ȘI CERCETAREA ȘTIINȚIFICO-APLICATIVĂ ÎN ANUL 2008

Colectivul Biroului Dezvoltare și Reglementări în Armă

Procesul de elaborare a actelor normative pe linie de geniu și EOD, în Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC, a urmărit schimbarea semnificativă a conținuturilor instruirii și a determinat un mod nou de abordare a problematicii sprijinului de geniu.

Terminologia operațională în domeniul sprijinului de geniu, adoptat începând cu anul 2005 este fundamental, atât sub aspectul denumirii, cât și al conținutului conceptelor.

Colectivele de elaborare a actelor normative au urmărit prezentarea într-o formă sintetică a modului de pregătire, desfășurare și conducere a acțiunilor Sprijinului de Geniu pentru forțele luptătoare, realizând alinierea conținutului acestora la standardele de operare NATO, la legislația internă și internațională. Totodată, au fost transpuse și noile misiuni ale sprijinului de geniu ce pot fi îndeplinite pe timp de pace, în situații de criză și în timp de război.

În Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC, scopul activității de cercetare științifică în domeniul teoriei și artei militare îl constituie stimularea și valorificarea creativității în domeniul sprijinului de geniu, dezvoltarea practicii militare de specialitate, prin asimilarea și adaptarea noului la nevoile conducerii și execuției acțiunilor militare, precum și prin perfecționarea și înnoirea actelor normative pe linie de armă.

În acest sens, activitatea de elaborare a actelor normative, ca activitate de cercetare științifică în domeniul armei, a

vizat următoarea direcție: identificarea aspectelor de conținut și a căilor ce pot determina creșterea calității bazelor conceptuale, metodologice și ridicarea nivelelor de performanță, pornind de la faptul că militarii din arma geniu trebuie să fie în competiție permanentă cu standardele și procedurile de operare NATO.

Secția Cercetare, Dezvoltare și Reglementări în Armă este structura implicată în procesul de elaborare a actelor normative și în cercetarea științifică în domeniul armei geniu, fiind totodată și organul de consiliere și asistență imediată a comandantului Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC.

Pe baza „Planului de cercetare științifică” și a „Planului anual cu actele normative și manualele militare care urmează să fie elaborate în anul 2009”, întocmite de Secția Cercetare, Dezvoltare și Reglementări în Armă, Centrul va coordona cercetarea și dezvoltarea în armă și va urmări antrenarea personalului din structurile de

geniu ale Statului Major al Forțelor Terestre.

Obiectivele stabilite în cadrul activității de cercetare științifică și de elaborare a actelor normative specifice în armă au vizat nivelurile de performanță ale procesualității caracteristice activităților și acțiunilor în domeniile:

- teoriei și artei militare, concepției organizării militare, instruirii și educării trupelor din arma geniu, managementului și logisticii acestora;
- înzestrării cu echipamente și materiale de geniu;
- cercetării în domeniul informatizării pe linia armei, al realizării de soft-uri cu aplicabilitate în sfera sprijinului de geniu;
- creșterii calității învățământului, instrucției și educației în domeniul armei geniu;
- programelor de instruire prin simulare;
- configurării structurilor de geniu pentru Forțele Terestre;
- participării la cercetarea-proiectarea de noi tipuri de echipamente și materiale de geniu, cu caracteristici performante;
- orientării studiilor privind acțiunea subunităților de geniu, procesul de formare și dezvoltare a personalului militar din armă, influența condițiilor de climă și relief ale teritoriului în care vor acționa structurile specifice;
- participarea la elaborarea standardelor militare operaționale;
- modernizării logisticii instruirii/ poligonului de instrucție al armei, pentru asigurarea unei pregătiri cât mai apropiate de realitățile câmpului de luptă.

În conformitate cu obiectivele enumerate mai sus, pregătirea pentru apărare a militarilor din arma geniu vine în sprijinul protecției forței, ajută la reducerea impactului fizic și psihic

REVISTA ARMEI GENIU NR. 2/2008

asupra eficienței în luptă și se va intensifica pe măsura introducerii unor echipamente și tehnică militară mult mai performantă.

Comandanților li se cere astfel să aibă cunoștințe și competențe suficiente în domeniul armei geniu, fiind în măsură ca, dispunând de o consiliere adevărată (acolo unde se impune), să ia decizii care să le permită să planifice și să execute operații în situații de criză și la război.

Instrucția pentru geniu, în sensul celor prezentate mai sus, este o parte integrantă a menținerii nivelului de pregătire al forțelor și de operativitate pentru întreg spectrul de operații militare.

În cursul acestui an au fost elaborate și finalizate următoarele acte normative de armă:

- F.T./G.-7/2, F.T./G.-7/3, F.T./G.-7/4, manualele instrucției genistului, pionierul, constructorul de drumuri-poduri, pontonierul, militarul din subunitățile tehnice de geniu;
- F.T./EOD-3, F.T./EOD-4, F.T./EOD-5, manualele pentru luptă ale echipei, plutonului, grupului EOD.

Tot în cursul acestui an au fost întocmite lucrări de cercetare științifică, cum ar fi: „*Studiu privind posibilitățile forțelor de geniu de a participa la operații de sprijin pentru limitarea și*

lichidarea urmărilor calamităților și dezastrelor”, precum și intervenții pentru subiectele Conferinței Doctrinare a SMFT, ediția a VI-a, din care amintim:

- Particularitățile privind aplicarea conceptului „Operații bazate pe efecte” pe timpul planificării sprijinului de geniu al operației ofensive, duse de forțele terestre;
- Particularitățile privind participarea forțelor de geniu/EOD la operațiile de sprijin pentru combaterea terorismului în condițiile operațiilor bazate pe efecte.

Prin conjugarea eforturilor, personalul Centrului de Pregătire pentru Geniu a reușit să ducă la îndeplinire obiectivele prevăzute în planurile stabilite în condiții de eficiență.

O etapă importantă a procesului de elaborare a actelor normative o constituie experimentarea regulamentelor, manualelor și instrucțiunilor realizate, la nivelul tuturor structurilor armeei. O atenție deosebită se cere desfășurării acestei activități în cadrul batalioanelor și companiilor de geniu.

Dacă Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC – ca structură inițiativă – va primi la timp observații și propuneri valoroase, acest lucru va conduce la eficientizarea activității și la încadrarea în termenele de plan prevăzute pentru finalizare.

Pentru perioada următoare, direcțiile de acțiune pentru perfecționarea și eficientizarea cercetării științifice vor viza:

- dezvoltarea relației de colaborare cu mediile implicate în cercetarea științifică, producerea și utilizarea de bunuri și servicii cu utilitate în domeniul armeei geniu;
- implementarea și generalizarea conceptelor doctrinare specifice în domeniul teoriei și artei militare, proces ce se identifică, în esență, cu dezvoltarea armeei geniu;

- atragerea pentru cercetarea științifică în domeniul armeei geniu, a personalului militar și civil cu potențial creativ ridicat;
- dezvoltarea unor programe în domeniul informatizării pe linia armeei geniu;
- continuarea elaborării actelor normative specifice și manualelor necesare pregătirii și întrebuințării subunităților și unităților de geniu în vederea asigurării interoperabilității cu structurile similare din armatele statelor membre NATO;

- elaborarea cerințelor de înzestrare cu echipamente și materiale a unităților și subunităților de geniu și a structurilor categoriilor de Forțe Armate;
- creșterea calității învățământului, instrucției și educației în cadrul armeei geniu;
- întărirea colaborării cu structuri similare din armatele statelor membre NATO în domeniul armeei geniu;
- modernizarea continuă a logisticii didactice și a bazei materiale a instrucției;
- continuarea operaționalizării și înzestrării structurilor destinate NATO pentru realizarea capacităților asumate în domeniul sprijinului de geniu.

NECESITATEA PERFECȚIONĂRII INSTRUCȚIEI PRIN VALORIFICAREA LECȚIILOR ÎNVĂȚATE REZULTATE DIN DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR ȘI ACȚIUNILOR MILITARE

Căpitan Claudiu ȚOLEA

Considerații generale

În contextul multiplicării raporturilor de parteneriat cu armatele occidentale, una din problemele de real interes în cadrul cooperării militare a fost aceea a schimbului de experiență în cele mai diverse domenii. Evident, de o atenție deosebită s-au bucurat concluziile și învățămintele desprinse din operațiuni militare reale și din exercițiile desfășurate în condiții foarte apropiate de realitatea câmpului de luptă. Ideea de a difuza experiențele acumulate pe timpul îndeplinirii unor misiuni de luptă sau în cadrul unor operațiuni de pace și a le valorifica în procesul pregătirii este foarte benefică pentru procesul de educație și instruire.

Lecțiile învățate constituie un element important în procesul de transformare a Forțelor Terestre, de standardizare și interoperabilitate a acestora cu structurile similare din NATO. Activitatea privind lecțiile învățate se desfășoară în domeniile operații, instruire, învățământ militar, resurse umane, logistic, planificarea apărării și elaborării actelor normative specifice.

Lecțiile învățate au ca scop adaptarea și perfecționarea conducerii și desfășurării operațiilor Forțelor Terestre, instrucției și a procesului de învățământ, tehnicii, echipamentelor și înzestrării forțelor, regulamentelor și doctrinelor în raport cu noile cerințe rezultate din evoluția și complexitatea

fenomenului militar contemporan.

Obiectivele operaționale de realizat vizează:

a. constituirea unui sistem viabil, unitar și coerent de diagnosticare, analiză și evaluare a tuturor domeniilor de activitate/ responsabilitate ale Forțelor Terestre;

b. stabilirea atribuțiilor și competențelor structurilor implicate în procesul de elaborare a lecțiilor învățate;

c. identificarea soluțiilor de corecție necesare și perfecționarea activităților/ acțiunilor desfășurate în toate domeniile de competență ale Forțelor Terestre;

d. perfecționarea procesului de operaționalizare a structurilor de forțe;

e. eficientizarea sistemului de pregătire a forțelor destinate participării la misiuni internaționale;

f. asigurarea realizării interoperabilității Forțelor Terestre cu structurile similare din NATO;

g. valorificarea experienței pozitive din practica militară internă și internațională.

Lecțiile învățate în viziunea altor armate NATO

Pentru a dobândi nivelul de expertiză necesar punerii în valoare a oportunităților oferite de acest sistem, credem că ar prezenta interes examinarea teoretico-metodologică a activităților de acest gen desfășurate în unele armate moderne.

În *armata americană* s-a acordat, încă de la mijlocul anilor '80, o atenție specială acestei problematice și, ceea ce este mai

important, s-au alocat resurse considerabile pentru a crea un sistem funcțional de valorificare a lecțiilor învățate.

În viziunea experților americani, o lecție învățată este un învățământ sau o experiență validată, obținută în urma observării, studierii și analizei istorice a unei activități de instruire, a unor exerciții și a unor angajamente operaționale. Această experiență este benefică, în primul rând, unităților și militarilor care au trăit-o. Dar ea trebuie să fie pusă în valoare și în beneficiul celor care nu au avut posibilitatea să parcurgă asemenea experiențe și, mai important, în beneficiul celor care se pregătesc să trăiască o experiență similară. Pentru a avea efectul scontat, învățămintele și experiențele dobândite trebuie să fie adunate, analizate, formulate într-o formă adecvată, pentru a putea fi exploatate și puse la dispoziția destinatarilor atunci când, în forma în care și în locul unde au nevoie. În esență, aceasta este misiunea „Centrului pentru lecții învățate al Forțelor Terestre” (US Army Center for Army Lessons Learned – CALL), cu sediul la Fort Leaven-Worth, Kansas.

În spiritul pragmatismului american

și prin utilizarea unor metode manageriale moderne, activitatea Centrului vizează planificarea acțiunilor, colectarea datelor, analiza acestora, publicarea concluziilor, distribuirea și arhivarea lor. În mod logic, fiecare acțiune este, în primul rând, planificată. Cu alte cuvinte, se stabilește ce se dorește să se obțină, pentru ce și pentru cine. De asemenea, se determină cum se va desfășura acțiunea, calea de urmat.

Pe această bază, culegerea de informații și de învățăminte se efectuează fie într-un mod activ, mergându-se pe teren în contact direct cu unitățile, fie în mod pasiv, primindu-se analize, fișe, rapoarte, articole elaborate de actorii operațiunilor sau exercițiilor militare.

Pasul următor îl reprezintă procesul de analiză și validare a învățămintelor. Ulterior, aceste învățăminte sunt difuzate prin tipărire, electronic și apoi arhivate.

Exemplul doctrinar a fost urmat și de alte armate, precum forțele terestre britanice, canadiene, franceze și spaniole. Astfel, Forțele Terestre din Spania sunt printre primele care au apreciat necesitatea de a avea o funcție de lecții învățate în sistemul lor doctrinar. Într-un document oficial din 1995, Statul Major al Forțelor Terestre a introdus conceptul de „câmp de bătălie al viitorului”, în strânsă legătură cu acesta fiind definit și conceptul de lecții învățate ca una din bazele doctrinei.

Doi ani mai târziu a fost creat Comandamentul de Instrucție și Doctrină (MADOC), în a cărui responsabilitate a intrat pregătirea forțelor. Una din acțiunile întreprinse a vizat instituirea unui sistem specific privind lecțiile învățate ca o completare la activități de cercetare științifică. În concepția experților militari spanioli, lecțiile învățate sunt „cunoștințe controlate și validate, rezultate din

operațiuni, din instruirea militară sau din studii istorice, care servesc la îmbunătățirea pregătirii forțelor armate”.

Pentru spanioli, o lecție învățată nu se confundă cu un învățământ. Astfel, „învățământul” este privit ca o concluzie trasă dintr-o experiență punctuală. El poate deveni o lecție învățată sau nu. Pentru a fi inclus în categoria de lecții învățate, trebuie să fie validat și să aducă îmbunătățiri evidente în domeniul instruirii. Scopul lecțiilor învățate constă în stabilirea schimbărilor ce trebuie realizate în domeniul instruirii forțelor. Aceste schimbări vizează două aspecte majore. Pe de o parte, trebuie evitate disfuncționalitățile pentru a se evita perpetuarea lor. Pe de altă parte, trebuie pus în evidență ceea ce nu se face, deși ar putea fi făcut. În concepția spaniolilor, procesul de identificare și formalizare a lecțiilor învățate este similar cu ciclul activităților de cercetare științifică.

Sistemul spaniol de lecții învățate este încă în perioada de început, el bucurându-se de o mare atenție din partea factorilor de decizie militară. Crearea sa este considerată nu numai o provocare, ci și o inițiativă deosebit de importantă pentru o armată ce și-a propus să țină pasul cu realitățile din războiul modern.

În armata franceză, procesul de lecții învățate a fost denumit „retour d'experience” (revenirea la experiență) sau, într-un limbaj abreviat, frecvent utilizat în mediile militare, RETEX. Experții francezi consideră că acest proces nu este nici nou și nici revoluționar și, de asemenea, nu este specific numai sistemului militar.

Potrivit unei opinii, istoria ne-a învățat că, mai întâi, trebuie trase lecții din trecut, apoi să le învățăm, în sfârșit să le reținem pentru a le putea pune în practică. Lecțiile nu sunt cu adevărat învățate decât în acel moment.

Fideli acestei idei, factorii decizionali francezi au stabilit că obiectivul actual al Forțelor Terestre este de a formaliza procesul lecțiilor învățate și a-i da un nou elan. În acest sens, Comandamentul Doctrinei și Învățământului Militar Superior (CDES) a fost investit cu responsabilitatea gestionării funcției RETEX pentru toate Forțele Terestre. Prima măsură întreprinsă a vizat o definiție precisă a acestui instrument de îmbunătățire a capacităților operaționale. Scopul acestui demers era evident: necesitatea de a înțelege etapele diferite ale procesului și de a insista pe unele din caracteristicile sale. Astfel, lecțiile învățate sunt un proces ciclic care permite:

- culegerea, analizarea și conservarea lecțiilor pozitive și negative din exerciții și operații;

- desprinderea din studiul acestora a unor propuneri de modificări în toate domeniile (doctrină și proceduri), formarea cadrelor și specialiștilor, instrucția colectivă, antrenamentul și pregătirea operațională, echipamente militare și diverse materiale, organizarea și structura unităților;

- determinarea validării acestor propuneri de către nivelul ierarhic competent și asigurarea difuzării acestora la toate nivelurile interesate, imediat sau cu o anumită periodicitate;

- urmărirea măsurilor luate și verificarea îmbunătățirilor într-un mod obiectiv.

Pe scurt, este vorba de a evalua diferențele care există între ceea ce a fost

efectiv realizat și ceea ce s-a dorit, apoi de a acoperi această diferență prin măsuri corespunzătoare.

Rolul lecțiilor învățate în eficientizarea procesului de instruire

Sistemul de valorificare a experienței cuprinde o multitudine de aspecte care pot constitui lecții învățate și care pot fi fructificate eficient în programul educațional și de instrucție.

Concluzia desprinsă a fost că sunt necesare colectarea și centralizarea lecțiilor învățate de la toate sursele, analizarea și apoi diseminarea acestora atât pe orizontală, către structurile SMFT, cât și pe verticală, spre toate structurile subordonate, precum și eșalonului superior.

Crearea unei baze de date facilitează schimbul de idei, cunoștințe și experiențe, stabilind o bază de cunoaștere comună ce contribuie în final la realizarea interoperabilității militare NATO.

Lecțiile învățate rezultă din analiza, sinteza și valorificarea experienței rezultate în urma desfășurării instruirii forțelor, exercițiilor tactice, misiunilor și acțiunilor militare, împreună cu partenerii străini, pe teritoriul național sau în diverse teatre de operații, precum și a exploatarea echipamentelor și tehnicii de luptă în astfel de situații.

Ca metode de colectare a datelor și informațiilor se pot folosi:

a. observațiile directe pe timpul desfășurării activităților proprii;

b. raportul final întocmit în urma executării controlului/inspecției de evaluare sau a analizei post-acțiune;

c. observațiile proprii asupra modului de desfășurare a activităților partenerilor;

d. informațiile primite de la parteneri.

Cerințele ca lecțiile învățate să fie eficiente sunt următoarele:

- crearea unui cadru unitar de formulare, gestionare, diseminare și exploatare în cadrul Forțelor Terestre, în concordanță cu experiența similară în domeniu din țările membre NATO;

- crearea bazei de date cu lecții învățate a SMFT, accesibilitate și exploatare eficientă a acesteia;

- oportunitate și exactitate în diagnosticarea activităților ce se desfășoară; găsirea celor mai eficiente soluții de finalizare;

- să se impună ca elemente de reglare ale sistemului, pentru accelerarea procesului de dezvoltare și perfecționare a acestuia.

Activitatea specifică în domeniul lecțiilor învățate este gestionată prin următorul sistem:

a) la Statul Major al Forțelor Terestre – Biroul Lecții Învățate;

b) la Academia Forțelor Terestre, Școlile de Aplicații și Centrele de Instruire ale armelor – compartimentele de evaluare, experiență acumulată și lecții învățate;

c) la divizii – 1...2 experți în cadrul serviciului G-3;

d) la brigăzi și batalioane (similare) – 1...2 experți în cadrul serviciului S-3;

e) la detașamentele constituite pentru îndeplinirea unor misiuni temporare – comandantul detașamentului;

f) în cazul misiunilor internaționale, pe teritoriul național sau în afara acestuia – personalul care a participat.

În cadrul pregătirii militare generale, lecțiile învățate se pot obține din:

- însemnări și observații directe pe timpul desfășurării instrucției;

- evaluarea finală a procesului de instrucție pe module de pregătire.

Algoritmul lecțiilor învățate rezultate în

urma modulului de pregătire militară generală poate fi reprezentat schematic astfel:

În cadrul analizelor post-acțiune, s-a urmărit modalitatea în care au fost realizate obiectivele propuse. Pentru promovarea aspectelor pozitive, în urma desfășurării analizelor post-acțiune, apare nevoia stringentă de a identifica și aplica un set de măsuri cu finalitate imediată sau de perspectivă care să ridice standardul de performanță ce trebuie atins, cum ar fi:

- desfășurarea programelor de instruire cu caracter preponderent practic-aplicativ;
- schimburi de experiență în scopul promovării și adaptării cerințelor de instruire;
- întocmirea unui sistem de evaluare în complex cu caracter practic-aplicativ în scopul aprecierii cât mai realiste a formării deprinderilor de luptător;
- identificarea, selecționarea și pregătirea unor instructori în scopul participării acestora la instruirea în cadrul platformelor de instruire;
- întocmirea de lecții învățate pentru fiecare activitate ce se desfășoară pe linia pregătirii militare.

Concluzii

În urma fiecărei activități de învățământ/instrucție executate, se

întocmesc lecții învățate, cu un grad de generalitate optim pentru implementarea lor la nivelul Forțelor Terestre și nu numai. În general, în cadrul acestor lecții învățate, concluziile s-au axat pe aspectele pozitive ale activității respective, cu un accent deosebit pe îndeplinirea obiectivelor generale propuse.

O mare parte dintre propunerile ce rezidă din aceste lecții învățate au fost deja implementate prin adaptarea instrucției, planurilor, programelor și manualelor la noile condiții rezultate din complexitatea fenomenului militar. Întrucât ele reprezintă validarea cunoștințelor și experienței derivate din observații și studii referitoare la pregătirea militară, exerciții, aplicații, învățământ și educație, dar și din domeniul echipamentelor, tehnicii și condițiilor de trai ale militarilor, este imperios necesar ca ele să fie întocmite centralizat, introduse în baza de date prin intermediul Biroului Lecții Învățate din SMFT, pentru a fi diseminate și exploatate în scopul îmbunătățirii învățământului, instrucției, misiunii și adoptării regulamentelor, ghidurilor și manualelor.

Toate aceste aspecte pun în evidență faptul că activitățile de colectare, analiză, elaborare, diseminare și exploatare a lecțiilor învățate constituie un proces complex. El este necesar prin beneficiile pe care le aduce organismului militar, atât pe termen scurt, cât și pentru derularea activităților viitoare.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

- S.M.F.T.-8 din 11.03.2005, *Metodologia privind elaborarea lecțiilor învățate în Forțele Terestre*;
- Gl. bg. prof. univ. dr. Nicolae USCOI, *Rolul și importanța lecțiilor învățate pentru adaptarea și dezvoltarea doctrinelor militare*.

STRUCTURILE GABIONARE - APLICABILITĂȚI ÎN DOMENIUL MILITAR -

Maior ing. Cristian ARINTON

Sistemele tehnice inginerești, utilizate în viața civilă își găsesc aplicabilități și pentru domeniul militar, uneori aplicându-se așa cum au fost ele proiectate, alteori adaptându-se sau suferind modificări. Astfel, unul din sistemele tehnice, pe care mai toată lumea le-a putut vedea utilizate la stabilizarea versanților, la îndiguiri, la ziduri de reținere sau la infrastructurile podurilor sau podețelor, pot fi utilizate cu succes la realizarea lucrărilor de protecție a forței. Unul din aceste sisteme îl constituie gabioanele, cu ajutorul cărora pot fi realizate construcții de protecție împotriva amenințărilor furnizate de armamentul de infanterie, artilerie sau atacurilor teroriste cu vehicule capcană ori alte dispozitive explozive.

Gabioanele produse de firma HESCO BASTION Ltd. sunt recunoscute ca fiind cel mai important progres în domeniul fortificațiilor, de la cel de-al doilea război mondial încoace. A fost un element important în asigurarea protecției forțelor începând cu Războiul din Golful Persic din 1991. În domeniul militar, gabioanele

și-au găsit aplicabilitatea la asigurarea securității perimetrului a bazelor militare, prin realizarea zidurilor de apărare ale acestora, la realizarea adăposturilor pentru echipamente, muniții, personal, a posturilor de observare, a pozițiilor de apărare, a posturilor de pază, a punctelor de control stradale, a punctelor de trecere de frontieră și la protecția structurilor și a diferitelor obiective existente.

În lume, există doi furnizori principali de celule gabionare pentru aplicații militare: HESCO BASTION în Anglia și MACCAFERRI în SUA. Ambele companii au reprezentanțe în SUA, Canada și Europa.

Ambele produse pot fi asamblate și construite de trupe care pot fi și de alte arme, nu numai geniști.

Diferența dintre cele două produse sau tipuri de celule gabionare o constituie rețeaua de sârme a plasei ce îmbracă cadrul celulei. Astfel, la celulele produse de Maccaferri, ochiurile plasei sunt hexagonale, în timp ce la cele produse de Hesco, ochiurile sunt rectangulare. Acesta este deci și un mod de recunoaștere a celor două produse.

Gabioanele HESCO sunt intens utilizate pentru protecția personalului, vehiculelor (tehnicii), echipamentelor și diferitelor obiective, de efectele distructive ale armelor. Structurile construite din gabioane HESCO asigură protecție prin creșterea masei structurii și datorită caracteristicilor materialului folosit pentru umplere. Aceste structuri au fost testate la efectele distructive ale diferitelor arme, prin utilizarea unor

încărcături echivalente de explozivi de până la 9 tone.

Principalul avantaj al gabioanelor HESCO față de alte sisteme de asigurare a protecției forțelor, îl constituie posibilitatea de a utiliza orice material disponibil în zonă pentru umplerea acestora și realizarea zidurilor de apărare sau alte structuri, folosind minimum de manoperă și de resurse.

În domeniul militar, gabioanele HESCO își găsesc aplicabilitatea la realizarea:

- a) zidurilor de apărare și realizarea securității perimetrului a bazelor militare;
- b) depozitelor de muniții;
- c) adăposturilor pentru materiale și personal;
- d) posturilor de observare;
- e) pozițiilor de apărare;
- f) posturilor de pază;
- g) punctelor de control stradale;
- h) punctelor de trecere de frontieră;
- i) protecției structurilor și diferitelor obiective existente;
- j) punctelor de control (management) al traficului de pe drumuri.

Gabioanele HESCO au fost proiectate să înlocuiască materialele tipice utilizate în fortificațiile de campanie, cum sunt sacii de nisip, fiind folosite pentru prima dată în primul război din Golful Persic, de către armata britanică. De la prima lor utilizare, aceste gabioane au fost intens utilizate printr-o gamă largă de

aplicabilități.

Cea mai răspândită aplicabilitate a gabioanelor HESCO în domeniul militar a fost la realizarea zidurilor de protecție, folosite pentru protejarea personalului și echipamentelor militare de efectele distructive ale armelor și pentru creșterea securității acestora în jurul unui perimetru (baze). Pentru a se putea obține o rezistență crescută a zidurilor de protecție dar și pentru a ușura construcția acestora, ele pot fi pe unul sau mai multe rânduri, alăturate sau suprapuse și chiar într-o configurație piramidală. Acest tip de structură oferă o rezistență bună la penetrarea proiectilelor balistice și a schijelor. Pentru a se realiza o mai bună securitate fizică a perimetrului apărut, pe aceste ziduri de protecție se pot monta spirale de sârmă ghimpată sau concertină.

Echipamentele și munițiile pot fi protejate prin construcția zidurilor din gabioane umplute cu diferite materiale. Aceste ziduri pot fi realizate prin dispunerea gabioanelor liniar, pe unul sau mai multe rânduri, pe una sau mai multe linii, în configurație piramidală, protejând astfel tehnica, echipamentele, materialele, personalul și munițiile de atacuri sau explozii accidentale.

Condițiile locale sau situațiile operaționale pot impune modificări în construcția structurilor tipizate dar una din cele mai importante caracteristici ale gabioanelor HESCO o constituie flexibilitatea, adică posibilitatea adaptării la caracteristicile terenului sau la diferite condiții impuse de alți factori externi.

Gabioanele HESCO sunt elemente prefabricate pentru sisteme constructive multicelulare, realizate din oțel Weldmesh galvanizat, cu diametrul de 4 sau 5 mm și căptușite pe interior cu

material geotextil foarte rezistent la acțiuni mecanice și la utilizare timp îndelungat, realizat din polipropilenă. Sunt livrate pliate și împachetate în paleți sau lăzi din lemn. O unitate celulară poate fi extinsă sau îmbinată cu alta, folosindu-se tije de îmbinare și poate fi umplută cu materiale locale disponibile, cu minim de consumuri de forță de muncă și cu utilaje obișnuite.

Gabioanele HESCO pot fi montate în diferite configurații pentru a se realiza structuri care să corespundă gradului de protecție dorit. Sunt utilizate intens pentru protecția personalului, vehiculelor, echipamentelor și obiectivelor în operații militare, civile, umanitare sau de menținere a păcii.

Aceste structuri de protecție gabionare pot fi montate pentru a realiza construcții de protecție la lungimea și înălțimea necesară, în funcție de materialele avute la dispoziție și de mărimea suprafeței terenului pentru construcție.

Montarea rapidă constituie o altă caracteristică importantă a acestor gabioane. Pentru un zid tipizat realizat din gabioane HESCO sunt necesari pentru montare și umplere 2 oameni și un încărcător frontal în mai puțin de 20 minute în timp ce, pentru realizarea unui zid echivalent din saci de nisip ar fi necesari 1500 de saci de nisip și 10 oameni ce vor lucra timp de 10 ore.

Gabioanele HESCO pot fi umplute aproape cu orice fel de material. Nisipul, molozul, rocile, bolovanii, balastul, pământul și chiar zăpada pot fi folosite cu succes, dar materialul ideal pentru umplere îl constituie nisipul sau balastul. Aceste materiale - nisipul și balastul, oferă un grad mai mare de protecție și pot fi manipulate cu ușurință.

Plierea și împachetarea plată a

gabioanelor permite acestora să fie mult mai eficiente depozitate sau transportate. Gabioanele pliate pot fi transportate în lăzi din lemn, paleți sau containere. Peste 500 metri de unități de tip MIL 1 pot fi transportați într-un container ISO de 6 metri lungime (20 ft).

Unul din avantajele majore ale utilizării celulelor gabionare Hesco, îl constituie spațiul redus necesar pentru transport sau depozitare.

Gabioanele HESCO au fost proiectate pentru nouă mărimi diferite, pentru a furniza soluții optime pentru o gamă largă de cerințe structurale sau de protecție.

Configurat corect, un zid de apărare realizat din gabioane HESCO va minimiza efectele exploziei unui vehicul purtător de dispozitiv exploziv improvizat (VBIED – vehicul capcană). A fost testat, de asemenea, la acțiunea loviturilor armamentului de infanterie (pistol, pistol mitralieră, mitralieră și aruncător de grenade) și este intens utilizat pentru protecția personalului, vehiculelor, echipamentelor și obiectivelor militare în operațiile militare, de menținere a păcii, umanitare și civile.

Zidurile de apărare pot oferi o protecție completă împotriva efectelor loviturilor armamentului de infanterie și artilerie, împotriva schijelor provenite de la explozia diverselor calibre ale proiectilelor și bombelor. Nu se poate construi, în schimb, o structură care să asigure o protecție totală împotriva efectelor exploziei dispozitivelor explozive mari, dar o astfel de structură poate reduce substanțial rezultatele acestor efecte.

Unul din principalele roluri ale zidurilor de apărare este acela de a păstra

distanța dintre țintă și locul probabil de inițiere a încărcăturii sau de trăgător.

Structurile realizate din gabioane HESCO asigură protecția împotriva efectelor loviturilor explozive ale armelor, prin creșterea masei structurii și datorită proprietății materialelor utilizate pentru umplerea gabioanelor. Există ghiduri de utilizare a gabioanelor în care se oferă un minim de îndrumare, considerat ca fiind suficient, pentru proiectarea unei structuri gabionare în funcție de grosimea materialului de umplere (diametrul granulei) necesare, calibrul muniției sau de diferite amenințări.

Ghidurile pentru realizarea lucrărilor de protecție a forțelor furnizează îndrumări pentru proiectarea structurilor de protecție, în termeni de grosime a diferitelor materiale necesare, în funcție de anumite amenințări definite.

Pentru multe utilizări, un singur rând de celule gabionare reprezintă soluția pentru realizarea unei structuri de protecție. Pentru ziduri de protecție mai înalte, soluția de realizare o reprezintă suprapunerea celulelor gabionare, cu condiția ca înălțimea zidului să nu fie mai mare decât dublul lățimii acestuia la bază. Pentru ziduri mult mai înalte, este recomandată montarea celulelor gabionare în formă piramidală.

În scopul obținerii unei anumite înălțimi a structurii de protecție, sunt posibile multe configurații ale celulelor gabionare. Experiența a condus la un anumit număr de configurații care au dovedit că sunt bune pentru a fi utilizate, precum și la îndrumări de evitare a unor tipuri de configurații. Structurile mai mari de 4.70 metri necesită o anumită atenție în proiectarea lor dar și echipament specializat pentru umplerea

lor.

Parametrii ce intervin în proiectarea unei structuri de protecție gabionare sunt:

- amenințarea probabilă;
- materialul pentru umplere avut la dispoziție;
- obiectivul de protejat;
- tipul și cantitatea de celule gabionare avute la dispoziție.

Amenințarea probabilă asupra obiectivului reprezintă elementul principal pentru stabilirea grosimii sau înălțimii minime necesară unui zid de protecție pentru apărare.

Materialul pentru umplere avut la dispoziție influențează și el grosimea minimă necesară a zidului de protecție. Există două situații în privința materialului pentru umplere. Prima situație se referă la utilizarea materialului avut la dispoziție. Această soluție este cea mai utilizată metodă pentru realizarea de structuri de campanie pentru protecția forței. În acest caz, calitatea scăzută a materialului de umplere va conduce la creșterea grosimii minime necesare zidului de protecție. A doua situație apare în cazul structurilor de protecție cu o durată de folosire mult mai mare sau atunci când situația concretă nu permite mărirea grosimii zidului. În acest caz, materialul de umplere trebuie să fie selecționat sau proiectat pentru structura de protecție respectivă. Cea mai bună și

eficientă soluție pentru materialul de umplere o constituie amestecul de nisip și pietriș, cu sau fără particule prăfoase. Dar, deoarece acest material de umplere este dificil de procurat, el trebuie să fie realizat din concasarea altor materiale.

Obiectivul ce trebuie protejat influențează foarte mult proiectarea și planurile structurii de protecție, precum și înălțimea necesară acesteia. În anumite situații, precum protecțiile aeroporturilor, avioanelor, hangarelor, proiectele vor fi influențate și de suprafața sau dimensiunile totale ale obiectivului de protejat. În termeni simpli, pentru protecția balistică a obiectivelor, zidurile de protecție trebuie să fie înălțate astfel încât să întreprindă linia de ochire de la o poziție de tragere a unui potențial atacator către oricare punct al obiectivului de protejat.

Pentru protecția obiectivului împotriva suflului exploziei bombelor de aviație sau proiectilelor de artilerie, zidul de protecție trebuie să fie suficient de înalt și de lung, precum și separat de obiectiv printr-un spațiu de siguranță care să defleceze unda de șoc pe deasupra sau în jurul zidului de protecție. De asemenea, zidul trebuie să ofere protecție și împotriva schijelor. În general, un zid de protecție împotriva suflului exploziei și a schijelor trebuie să fie cât se poate de înalt, dar nu mai puțin de 3 metri.

Este recomandat, de asemenea, să se păstreze o distanță de minim 3 metri între zidul de protecție și obiectivul de protejat. Această distanță permite deplasări ale zidului de protecție și reduce riscul prăbușirii acestuia peste obiectiv atunci când acesta este supus acțiunii explozive a unor încărcături foarte mari.

În prezent, în universul terorismului, autovehiculele mai mari sau mai mici, transportând materiale explozive, au devenit tot mai utilizate ca mijloace de atac asupra țintelor terestre. Astfel de vehicule au căpătat denumirea de mașini capcană dar, în traducerea dată de specialiștii EOD, acestea sunt vehicule purtătoare de dispozitive explozive improvizate (VBIED). O caracteristică a terorismului, mai veche sau mai nouă, o constituie dorința unora de a-și sacrifica viețile pentru a conduce și plasa aceste vehicule aducătoare de moarte, acolo unde se dorește producerea de pagube materiale și umane.

Ca o consecință a utilizării acestor tipuri de atacuri teroriste, necesitatea de protecție a determinat să se adopte măsuri de identificare a vehiculelor suspecte parcate în apropierea unui obiectiv sau a unei zone vulnerabile. Pentru a-și apăra obiectivele, forțele trebuie să se protejeze împotriva pătrunderii sau apropierii vehiculelor neautorizate sau suspecte. Acest lucru se realizează pe două căi: prima cale, prin controlul intrărilor în interiorul obiectivelor bine protejate de lucrări de protecție a forței și a doua, prin realizarea de bariere fizice de protecție pentru prevenirea pătrunderii neautorizate în zone mai puțin protejate.

Structurile gabionare HESCO sunt utilizate intens pentru ambele situații. La punctele de acces protejate, gabioanele HESCO sunt utilizate pentru realizarea de adăposturi și amplasamente de unde personalul din pază poate observa pătrunderea vehiculelor și poate acționa ofensiv împotriva acestora, dacă este cazul. Aceste structuri de protecție sunt realizate fie prin utilizarea de complete prefabricate, cum ar fi completul pentru postul de pază ori prin realizarea de structuri cu scop de protecție din celule gabionare. Multe facilități și obiective militare din zonele de operații sunt protejate de ziduri de apărare realizate din celule gabionare. Cea mai des întâlnită configurație a celulelor gabionare utilizate la construcția unui zid de protecție este cea piramidală, din trei celule în secțiune transversală sau trei rânduri de celule în lungul zidului, două la bază și unul deasupra, furnizând astfel un zid cu o înălțime de 2.75 metri și o lățime la bază de 2.15 metri. Această configurație asigură o protecție foarte bună împotriva tragerilor directe cu armamentul de infanterie, precum și o reducere a efectelor exploziei proiectilelor de artilerie, bombelor și armamentului de diferite calibre.

Un alt aspect, foarte important pentru cei ce folosesc aceste structuri, îl constituie posibilitatea zidului de a împrășca fragmente după impactul cu un vehicul. Testele realizate cu ajutorul explozivilor au demonstrat faptul că este un foarte mic pericol ca un zid gabionar de protecție să genereze fragmente chiar și la explozia unor cantități mari de exploziv.

Celulele gabionare sunt materiale de construcții geocompozite care, atunci când sunt extinse de la forma de

transport, formează o secțiune de zid. Aceste celule pot fi umplute cu pământ sau moloz pentru a furniza protecție balistică și împotriva exploziei unei varietăți de muniții trase direct sau indirect.

Eficacitatea celulelor gabionare Hesco împotriva exploziilor și efectelor schijelor diferitelor tipuri de muniții este dată de grosimea celulelor și de tipul materialului de umplere. În general, cel mai mic tip de celulă gabionară asigură o protecție la fel de mare ca și un perete din saci de nisip umpluți cu același tip de material. Cele mai late celule gabionare, umplute cu pământ pot opri toate proiectilele armamentului de infanterie, precum și asigură protecție împotriva exploziei și efectelor schijelor provenite de la obuze sau de la proiectilele de artilerie grea.

Una din problemele care se pun o constituie reutilizarea celulelor gabionare Hesco. Cantitatea de celule gabionare ce poate fi reutilizată depinde de tipul materialului utilizat la umplere. Pentru a asigura reutilizarea unei cantități cât mai mari de celule gabionare, se recomandă utilizarea unui material de umplere cât mai curat și mai uscat. Pentru reutilizare, firmele producătoare au proiectat dispozitive pentru recuperarea celulelor gabionare. Fotografia următoare prezintă un astfel de dispozitiv, proiectat de Maccaferri, atașat la un autoîncărcător.

Au fost studiate și încercate sisteme mixte de celule gabionare și lemn pentru realizarea unor sisteme cu tavan de protecție.

Celulele gabionare se mai pot folosi și la activități sau lucrări cum ar fi: controlul inundațiilor; ziduri de reținere; culeele podețelor; protecția canalelor; controlul eroziunii; hazarduri de mediu.

CONCLUZII

Măsurile și lucrările de protecție a forței din cadrul unei baze militare/ câmp militar trebuie permanent îmbunătățite și adaptate situațiilor des schimbătoare pentru a putea contracara orice amenințare, indiferent de natura și sursa acesteia, ele fiind cuprinse în Planul de protecție a forței, ce se întocmește în acest sens.

Barierile realizate din elemente de beton nu trebuie amplasate în apropierea zonelor destinate cazării sau lucrului personalului (corturi, containere, birouri, etc.), pentru ca în cazul unui atac cu aruncătoare de grenade sau cu mortiere, fragmentele de beton dislocate în urma impactului sau exploziei să nu producă distrugerii și răni grave. Este recomandabilă folosirea gabioanelor HESCO în vecinătatea punctelor de control, posturilor permanente de pază

sau a zonelor puternic populate. Este necesară de asemenea, căptușirea pereților exteriori ai clădirilor până la o înălțime de minim 2 m și acoperirea buncărelor din beton cu saci de nisip pentru a limita efectul fragmentării.

Structurile de protecție de tipul gabioanelor HESCO pot asigura o protecție împotriva armamentului de infanterie, schijelor și suflului exploziilor.

Proiectarea structurilor de protecție realizate din astfel de elemente este un proces relativ simplu, în cadrul căruia sunt luate în considerare anumite amenințări asupra structurii, materialul de umplere a gabioanelor, precum și tipul structurii ce necesită a fi protejată.

Proprietățile structurilor de protecție gabionare, de a fi flexibile, rapid de construit și eficiente, le fac să fie aplicabile atât împotriva exploziilor cât și a atacurilor balistice, contribuind la creșterea încrederii personalului pe care îl protejează împotriva acelor amenințări cu care, în mod constant, acesta se confruntă.

Utilitatea și eficiența acestor sisteme de protecție a fost dovedită cu ocazia deselor participări ale forțelor noastre la misiuni în teatrele de operații din afara granițelor țării, în cadrul unor structuri multinaționale. De aceea, considerăm necesară înzestrarea structurilor de geniu cu astfel de sisteme gabionare de protecție.

BIBLIOGRAFIE

-Instrucțiuni generale privind utilizarea materialelor de protecție gabionare, Comandamentul trupelor alpine italiene, 2004.

APLICAȚII ALE TEORIEI UNDELOR DE ȘOC PENTRU NEUTRALIZAREA MUNIȚIILOR NEEXPLODATE

*Maior ing. Octavian MIHAI
Căpitan ing. Cătălin SĂRACU*

În condițiile în care, după o perioadă atât de mare de la cel de-al doilea război mondial, continuă să apară elemente de *muniții nefuncționate/neexplodate*, pentru siguranța operatorilor EOD și a personalului militar și civil, se pune problema realizării de *noi metode și tehnici pentru anihilarea* acestora, precum și modernizarea mijloacelor aflate în dotarea serviciilor de intervenție specializate.

Neutralizarea munițiilor neexplodate se poate realiza prin separare mecanică a elementelor care intră în componența acestora, folosind acțiunea undelor de șoc. Se știe că undele de șoc utilizate în scopul neutralizării munițiilor neexplodate se pot genera prin:

- impactul dintre un proiectil sau un jet format din diverse medii de disrupție (jet cumulativ) și țintă;
- detonarea explozivilor plasați în contact direct cu piesele supuse șocului;
- utilizarea laserilor (doar în laboratoarele de cercetare fundamentală și pe câteva vehicule experimentale).

Cele mai utilizate metode și tehnici de neutralizare a munițiilor nefuncționate sunt:

- utilizarea *disruptorului*, care folosește ca material de disrupție proiectilele cinetice din materiale compozite sau metalice;
- utilizarea unor *încărcături cumulative* de diferite tipuri și dimensiuni;
- utilizarea unor *încărcături de exploziv* aplicate pe suprafața muniției de neutralizat.

Descoperirea de muniții nefuncționate, atât pe teritoriul țării, cât și în teatrele de

operații, unde trupele noastre se află dislocate și îndeplinesc diferite misiuni, necesită utilizarea unor *metode și mijloace eficiente și sigure* de neutralizare a acestora.

Un mijloc de intervenție modern ar trebui să cumuleze mai multe misiuni, să înlocuiască un flux anevoios și periculos de operațiuni și să mărească gradul de siguranță al acestor activități.

Prin neutralizarea munițiilor neexplodate înțelegem procesul de tăiere sau spargere a proiectilului, aprindere și ardere a încărcăturii explozive, fără inițierea/detonarea acesteia și recuperarea materialelor metalice din compunerea proiectilului.

Muniția nefuncționată este constituită din mijloace explozive precum bombe de aviație, gloanțe, proiectile de artilerie, grenade, mine terestre, mine navale, etc. care nu au explodat la folosire și posedă un risc ridicat de explozie chiar și după ani de zile.

1. Una dintre metodele folosite pentru neutralizarea unui proiectil nefuncționat utilizează *disruptorul*, având ca material de *disrupție*, *proiectile cinetice* din materiale compozite sau metalice.

Sistemele de neutralizare care propulsează proiectilele cinetice cu ajutorul explozivilor sunt utilizate pentru a transmite șocuri însemnate diferitelor ținte inerte sau reactive.

Aceste șocuri impactează țintele, transmit modificări ale parametrilor de stare și cinematici, ducând astfel fie la dezmembrarea țintelor, fie la inițierea încărcăturilor explozive receptoare.

Inițierea detonației proiectilelor se datorează faptului că unda de șoc incidentă a depășit pragul critic de inițiere. Această inițiere a detonației este, în general, un eveniment nedorit, deoarece masa încărcăturii explozive poate să nu permită luarea distanțelor de siguranță corespunzătoare și astfel să fie induse pagube materiale și umane.

2. *Metoda încărcăturilor cumulative* cunoaște în prezent o largă utilizare datorită avantajelor sale și diferitelor variante constructive.

Încărcătura cu con de cupru

Utilizând un con de cupru cu unghiul la vârf mare, încărcătura produce un jet care poate fi utilizat pentru a produce perforări cu adâncimi de aproximativ 76 mm oțel. Este ideală pentru provocarea detonației sau

deflagrației muniției cu înveliș de oțel, neexistând riscul afectării muniției înainte de tragere. Folosește între 20-40 g de exploziv.

Încărcătura cu con de magneziu

Adâncimea de perforare a jetului este mai mică decât la cele cu con de cupru, dar scade și probabilitatea inițierii detonației. Se utilizează la perforarea învelișurilor groase și inițierea încărcăturii explozive sau pirotehnice.

Încărcătura cu con mare de cupru

Jetul care se formează poate perfora până la 180 mm de oțel. Încărcătura se amplasează convenabil pe cele trei picioare de sârmă de oțel și se folosește la distrugerea rapidă a betonului armat. Poate fi utilizată la inițierea minelor și proiectilelor îngropate (plantate) cu o încărcătură explozivă cu masa de 500 g.

Încărcătura cu efect forjă

Produce un proiectil masiv cu o viteză de propulsie foarte mare. Se folosește la perforări, distrugeri sau disruperi, intervalul de la zeci la sute de metri. Poate perfora oțelul de blindaje, cu grosimi de la 50-75 mm, de la o distanță de 50 m. Masa încărcăturii explozive este de 500 g. Inițierea încărcăturilor se realizează cu ajutorul capselor detonante electrice.

Aceste încărcături prezintă o serie de avantaje, ca:

- sunt ușoare și pot fi configurate în funcție de necesități;
- pot fi ușor neutralizate în cazul în care nu mai este necesară utilizarea lor;
- sunt fără recul și au distanță mare de acțiune;
- cost redus;
- toate încărcăturile au corpul din material plastic, care se dezintegrează la tragere, acest lucru le face ideale pentru utilizarea cu roboți;

- pentru utilizarea fără robot există un suport cu picioare din sârmă de oțel care asigură fixarea la înălțimea și poziția dorită.

3. Încărcătura cumulativă linear flexibilă

Încărcătura cumulativă linear flexibilă are în compunere un liner cu profil în V și lungime variabilă. Liner-ul este căptușit cu exploziv care este prins într-un material potrivit care să-i confere protecție și premisele unei detonații. Încărcătura este detonată dintr-un punct aflat deasupra linerului. Detonația proiectează linerul formând un jet ca o lamă de cuțit. Jetul taie orice material pe care îl întâlnește în cale pe o adâncime care depinde de mărimea și de materialele folosite la încărcătură.

Încărcătura se folosește la tăierea elementelor metalice de construcții, precum și la tăierea diferitelor ținte metalice de interes.

Acest tip de încărcătură cumulativă linear flexibilă este și încărcătură flexibilă pentru tăierea rapidă a metalelor - ICTRM.

Poate fi realizată în patru variante: ICTRM-5; ICTRM-10; ICTRM-15 și ICTRM-20, numărul reprezentând grosimea de penetrare.

Are o compunere mai simplă, este formată dintr-o carcasă din poliuretan prevăzută cu un strat dublu adeziv, în care este introdusă încărcătura explozivă așezată într-o căptușeală metalică. Aceasta se așează pe proiectil prin simpla lipire, iar inițierea se face dintr-un punct aflat deasupra încărcăturii explozive.

În cadrul Planului sectorial de cercetare-dezvoltare pentru tehnică și tehnologii militare pe anul 2007 al M.Ap, s-a efectuat o cercetare experimentală privind metode de neutralizare a munițiilor neexplodate. S-au realizat și

experimentat mijloace de neutralizare bazate pe efectul undei de șoc generată de încărcăturile cumulative asupra diferitelor ținte (muniție neexplodată).

Pentru stabilirea parametrilor geometrici optimi ai încărcăturilor cu efect cumulativ, s-au făcut experimentări pe proiectile lestate cu încărcături cilindrice cu con de cupru, prezentate în figura nr. 1 și încărcături flexibile alungite, prezentate în figura nr. 2.

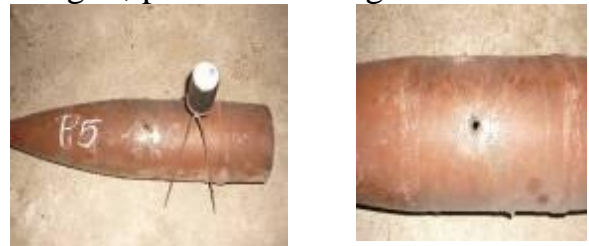

Figura 1

Figura 2

Încărcăturile cilindrice cu efect cumulativ au perforat corpul proiectilului, au lăsat o amprentă pe peretele opus, iar diametrul perforării rezultate în urma funcționării acestor încărcături este mic, motiv pentru care în cazul aprinderii încărcăturii explozive a proiectilului neexplodat, deflagrația ar trece în detonație datorită presiunii gazelor neevacuate. Din acest considerent, aceste încărcături ar putea fi utilizate pentru distrugerea proiectilelor și nu pentru neutralizarea acestora.

Încărcăturile flexibile alungite au penetrat corpul proiectilului, provocând o breșă cu secțiunea suficient de mare pentru a permite produșilor de ardere să se risipească rapid, astfel încât arderea să nu se transforme în detonație.

La experimentările pe proiectile cu încărcătură reală (trotil), au fost confirmate rezultatele obținute la testările efectuate cu proiectile lestate.

Astfel, încărcăturile cilindrice cu con de cupru au inițiat încărcătura explozivă, provocând spargerea proiectilului în schije mari, prezentată în figura nr. 3, iar încărcătura flexibilă alungită a produs secționarea proiectilului, aprinzând încărcătura de explozie, care a ars fără să producă detonație, prezentată în figura nr. 4.

Figura 3

Figura 4

Astfel, pot fi trase unele concluzii:

- încărcăturile flexibile pot neutraliza muniția neexplodată prin arderea încărcăturii explozive (fără detonație) și recuperarea părților metalice;
- încărcăturile cilindrice cumulative pot fi folosite doar la distrugerea munițiilor neexplodate și nu la neutralizarea acestora, exceptând cazul în care jetul cumulativ este îndreptat exact către focos (figura nr. 5), acesta se află într-o îmbrăcăminte metalică subțire iar

tipul focosului permite neutralizarea, astfel încât jetul cumulativ să întrerupă circuitul detonant al acestuia, fără producerea detonației, lucru relativ greu de realizat, din motive prezentate mai sus.

Figura 5

O altă modalitate de neutralizare a munițiilor neexplodate folosind încărcăturile cumulative flexibile o reprezintă „tăierea” focosului cu ajutorul acesteia. Aceasta se realizează tot la focoasele cu îmbrăcăminte metalică subțire, iar scopul este, de asemenea, punerea muniției în stare sigură și evitarea producerii exploziei.

Dacă pentru confecționarea încărcăturilor cumulative flexibile trebuie respectate anumite procese tehnologice relativ riguroase ce necesită condiții speciale, pentru obținerea încărcăturilor cilindrice cumulative este nevoie de mult mai puțin: țevă de PVC/polipropilenă, sârmă de oțel, capac și exploziv plastic. În funcție de dimensiunile încărcăturii și scopul urmărit se stabilește stand-off – ul acesteia (distanța de la încărcătură la muniție) și unghiul conului cumulativ.

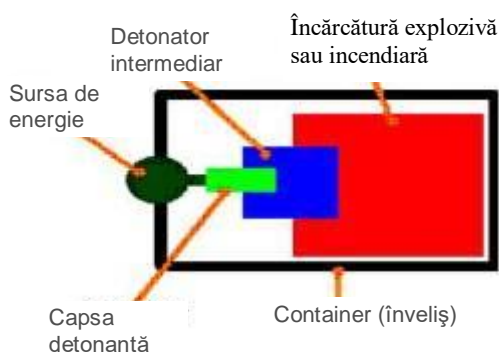

UN ALT FEL DE DISPOZITIV EXPLOZIV IMPROVIZAT: VEHICULUL CAPCANĂ (Vehicle Borne IED – VBIED)

Plutonier major Daniel MEIANU

Conform documentației NATO, un IED – dispozitiv exploziv improvizat – reprezintă „orice dispozitiv ce conține o substanță chimică (exploziv) și care este destinat să ucidă, rănească, distrugă sau să pună în pericol”. Pentru a avea aceste efecte, orice IED inițiat pe cale electrică va cuprinde:

- o încărcătură explozivă sau incendiară;
- un inițiator (capsă detonantă sau aprinzător);
- sursă de energie;
- dispozitiv de siguranță/armare;
- container (înveliș).

De-a lungul istoriei, termenul general de „vehicul capcană”/VBIED a fost folosit pentru două categorii: dispozitive antiproprietate și dispozitive antipersonal. În mod tradițional, acele tipuri de incidente în care sunt folosite încărcături mari ce cauzează distrugerii masive sunt prezentate de televiziuni sau în presă ca „vehicule-capcană/ bombă antiproprietate”; termenul folosit pentru prezentarea acelor dispozitive capcană folosite pentru asasinarea unor personalități este de „vehicul-capcană/ bombă antipersonală”. Dimensiunile, precum și cantitatea de exploziv folosită în cazul unui atac cu VBIED nu depind de tipul de vehicul-capcană (antiproprietate sau antipersonală),

ci de intențiile teroriștilor. VBIED oferă teroristului atât posibilitatea să mărească efectele distructive ale dispozitivului, cât și să lovească o țintă cu precizie.

Termenul VBIED semnifică orice dispozitiv exploziv improvizat în care vehiculul este o parte integrantă a acestuia. Un incident cu un vehicul care transportă un dispozitiv exploziv improvizat în scopul de a fi ulterior plasat, nu va fi considerat un incident cu VBIED, chiar dacă în presa scrisă acesta este prezentat ca fiind un astfel de incident. Nici incidentele în care un dispozitiv exploziv improvizat explodează din greșeală în interiorul unui vehicul, fără ca teroristul să fi dorit în mod intenționat acest lucru, nu vor fi considerate incidente VBIED. În atacurile VBIED, vehiculul joacă atât un rol de înveliș al încărcăturii, oferind mobilitate dispozitivului, cât și rol de fragmentație, crescând efectul distructiv al dispozitivului.

UVBT – Under Vehicle Booby Traps – sunt o categorie distinctă de VBIED antipersonală. În aceste atacuri, chiar dacă vehiculul poate fi considerat ca fiind parte componentă a dispozitivului, rolul acestuia este în primul rând acela de a fixa ținta și în al doilea rând, să acționeze ca un sistem de declanșare a exploziei.

Definim drept „vehicul” orice mijloc prin care persoanele sau bunurile pot fi deplasate, în mod special cele care au roți. În majoritatea incidentelor analizate în lucrarea de față au fost folosite vehicule rutiere cu motor (de exemplu: motociclete, automobile, camioane,

autobuze etc.). În categoria VBIED intră, de asemenea, și celelalte tipuri de vehicule cu roți, cum ar fi șaretele, căruțele, trenurile sau metroul, precum și cele fără roți folosite pentru transport – bărci, vapoare sau avioane. Atunci când sunt folosite vehicule rutiere de gabarit mai mare decât cel al unui camion obișnuit, incidentul este considerat ca fiind un incident cu LVBIED – Large Vehicle Borne IED.

VBIED sunt întâlnite în toate țările afectate de fenomenul terorist. Mașinile capcană au început să reprezinte arma principală la dispoziția acelor teroriști care doresc să provoace distrugerii în masă, nediscriminatorii, dar care încă nu dețin arme de distrugere în masă. VBIED oferă teroriștilor următoarele avantaje:

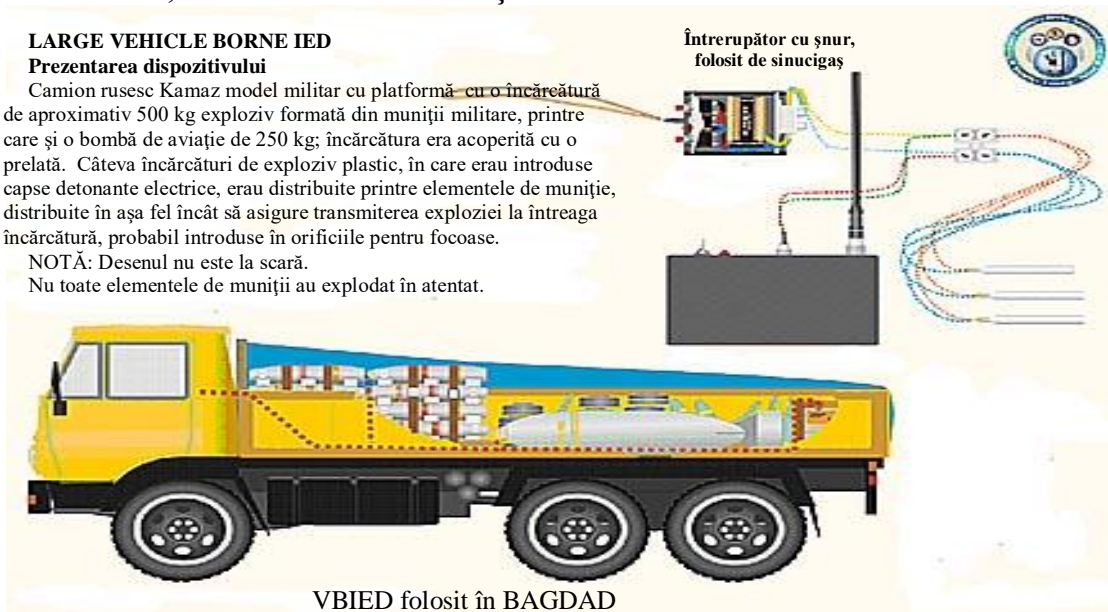
- dispozitivele explozive improvizate concepute să fie transportate de către teroriști se limitează, în general, la 30 de kg, în timp ce un VBIED poate fi mult mai mare și mult mai ușor de transportat. Automobilele pot transporta încărcături de ordinul sutelor de kilograme, iar cisternele și camioanele – de ordinul miilor. Astfel, vehiculul mărește

substanțial cantitatea de exploziv transportată la țintă;

- VBIED oferă teroristului posibilitatea producerii unui „atac spectaculos”, cu un număr mare de victime și de distrugerii, care să proiecteze cauza și gruparea sa în centrul atenției publice prin intermediul prezentării inevitabile a atacului în mass media;

- LVBIED oferă posibilitatea teroriștilor să obțină același efect pe care l-ar produce mai multe zeci de dispozitive explozive improvizate clasice. Efectele financiare pe care le produce un atentat cu LVBIED pot ajunge la zeci sau sute de milioane de dolari și pot avea efecte economice substanțiale.

În concluzie, datorită particularităților acestui tip de dispozitiv exploziv improvizat, în cadrul Cursului de Dispozitive Explozive Improvizate organizat la Baza de Instruire pentru EOD, a fost repartizat un procent important din numărul de ore pentru cunoașterea VBIED și a procedurilor de intervenție la un incident cu vehicul capcană.

REGULI DE BAZĂ ÎN FOLOSIREA CÂINILOR DIN RASA CIOBĂNESC GERMAN, DRESAȚI PENTRU DETECTAREA MATERIALELOR EXPLOZIVE

Locotenent dr. Marius PANAIT

Sectorul de creștere, instrucție și dresaj câini, care actualmente funcționează ca anexă a Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC din Râmnicu Vâlcea, este singura unitate de profil din țară, care pregătește câini de serviciu, pentru toate categoriile de forțe, terestre, aeriene și navale, contribuind la înzestrarea unităților militare, conform statelor de organizare ale acestora.

Întreaga activitate a S.C.I.D.C. se poate sistematiza în următoarele repere:

- conducerea activității de reproducție, creștere, predresaj și dresaj a câinilor, pentru diferite categorii de serviciu;

- elaborarea planurilor de dresaj a câinilor în specializarea pază obiective și detectare materiale explozive, precum și selecționarea animalelor pentru această activitate;

- întocmirea planurilor de instrucție a conductorilor câinilor de serviciu;

- organizarea și conducerea activității de instruire a conductorilor;

- organizarea și conducerea exercițiilor de antrenament, predresaj și dresaj al câinilor.

Începând cu anul 2008, unitatea noastră instruește câini de serviciu din rasa Ciobănesc german, pentru detectarea materialelor explozive ce au intrat în componența grupurilor EOD, din garnizoanele București, Bistrița Năsăud și Râmnicu Vâlcea, câini ce vor fi folosiți în misiuni specifice acestor formațiuni militare din componența Statului Major al Forțelor Terestre.

Abnegația și profesionalismul corpului

conductorii instructori ai Sectorului de creștere, instrucție și dresaj câini, baza materială diversificată și variată, conlucrarea cu structuri specifice în cadrul procesului de instrucție, metodele de pregătire elaborate după cele mai noi descoperiri științifice, varietatea materialelor chinologice folosite, ca și dorința de învățare și rapiditatea formării cuplurilor chinologice între câinii de serviciu și personalul militar ce va urma munca specifică de căutare a materialelor explozive, a făcut ca întregul proces de instruire să se finalizeze cu obținerea unor exemplare canine extrem de valoroase, gata oricând să își îndeplinească serviciul de detectare a materialelor explozive cu randament maxim.

Pentru identificarea locului unde se găsesc aceste materiale explozive, se folosesc alături de alte metode și mijloace specifice și câini special dresați pentru detectarea explozivilor.

Indiferent de modul de obținere a datelor despre existența materialelor explozive, câinii pentru detectarea

explozivilor sunt folosiți în special la următoarele activități:

- cu caracter preventiv - pentru a demonstra că sunt alarme false, pentru a dezamorsa explozivul când este descoperit, preîntâmpinând explozia;
- controlul autovehiculelor (autoturisme, autocamioane, etc.) suspecte;
- controlul coletelor, pachetelor, bagajelor, containerelor, etc.;
- cu ocazia cercetării la fața locului, în cazul unor explozii, pentru descoperirea explozivului nedetonat sau a resturilor inițiate în explozie;

Activitatea conductorului câinelui pentru detectarea explozivilor este o activitate complexă și plină de responsabilitate, al cărei rezultat este determinat de situațiile concrete ce apar pe teritoriul de competență, de gradul de pregătire profesională a acestuia, cunoașterea regulilor tehnice de folosire a câinelui în situații reale și, nu în ultimul rând, de gradul de pregătire a câinelui din punct de vedere al dresajului la această categorie de serviciu.

În acest context, antrenamentul reprezintă o activitate foarte importantă ce trebuie executată la unitățile teritoriale în condiții cât mai apropiate de realitate și este continuarea logică a dresajului prin intermediul căreia se mențin și se

perfecționează deprinderile formate în timpul cursului de calificare.

Pentru o folosire cât mai eficientă în serviciu, pentru prevenirea incidentelor nedorite sau accidentelor ce ar putea fi fatale, este necesară cunoașterea unor reguli tehnice în lucrul cu câinele și respectarea obligațiilor cu caracter general ce revin conductorului pe această linie.

Cele mai importante sunt:

- să execute misiunile ordonate numai cu câinele pe care l-a dresat personal;
- să execute zilnic întreținerea adăpostului și îngrijirea corporală a câinelui;
- să prepare și să distribuie zilnic tainul câinelui în cantități și conținutul caloric stabilit ori să pretindă distribuirea cantității de alimente stabilite în norme, la calitatea impusă;
- să se îngrijească permanent de starea de sănătate a câinelui și să îi acorde primul ajutor în caz de îmbolnăvire, iar dacă este cazul, să îl transporte la spitalul veterinar;
- să urmărească menționarea în carnetul câinelui de serviciu a tratamentelor;
- să mențină și să perfecționeze prin antrenament calitățile fizice și deprinderile formate pentru câinele de serviciu;
- să cunoască modul de comportare și manifestare a câinelui pentru a-l avea permanent sub control;
- să întrețină în permanență materialele și harnașamentul necesar dresajului;
- să predea câinele unui alt conductor desemnat de șeful nemijlocit pe timpul concediilor de odihnă sau medicale pe bază de proces verbal, conform dispozițiilor M.I. în vigoare;

- să respecte regulile de igienă personală pentru a nu contacta zoonoze.

Pentru a feri cuplul chinotehnic de accidente, folosirea câinelui de serviciu impune în condiții normale de lucru, stabilirea unor reguli tehnice ce trebuie respectate înaintea, pe timpul și după terminarea misiunii.

Înainte plecării în misiune

Conducătorul câinelui pentru detectarea explozivilor, fiind solicitat pentru a se deplasa în misiune în vederea căutării și semnalării prezenței explozivilor sau la intrarea în serviciu ordonat, se va deplasa la padoc, unde eliberează câinele din boxă, își ridică harnașamentul, verificând integritatea fiecărui articol în parte.

Urmărește și constată starea fizică a câinelui prin modul de comportare și manifestare al acestuia.

Se impune ca fiecare unitate să dispună de cel puțin doi câini pentru detectarea explozivilor, la care să li se asigure hrana diferențiat pe fiecare câine, la cel puțin două ore interval, pentru a avea în permanență un câine apt pentru căutare. Dacă animalul este mobil și apt pentru serviciu, conducătorul îi face pansajul, după care execută cu acesta câteva exerciții de dresaj de disciplinare pentru a-i ordona mișcările și corecta „ținuta” pentru transport.

Ajunși la locul stabilit, conducătorul, după oprirea motorului mijlocului de transport, eliberează câinele, îl pune în lesă și se deplasează pe un teren apropiat fără excitanți puternici, unde acordă liber câinelui pentru deconectare și satisfacerea necesităților fiziologice.

După ce constată că animalul s-a relaxat, îl pune în lesă și se deplasează la locul stabilit pentru căutare. Tot înainte de căutare, conducătorul pune câinele în „dispoziție de lucru”, executând cu acesta câteva exerciții de dresaj de disciplinare în acest scop.

Pe timpul misiunii

Conducătorul se deplasează cu câinele în lesă pe locul indicat în vederea începerii căutării, înainte de aceasta stabilind modul în care va decurge operațiunea.

Se va ține seama de direcția și intensitatea curenților de aer și a temperaturii mediului.

În toate cazurile, câinele se va deplasa în stânga conducătorului și va mirosi obiectul indicat.

Conducătorul dă comanda câinelui „MIROS-CAUTĂ” și îl va dirija la o căutare sistematică și organizată a tuturor obiectelor din zonă. Pe timpul căutării, conducătorul va da cât mai puține comenzi și pe o tonalitate cât mai joasă.

În cazul semnalării prezenței mirosului de exploziv, conducătorul va solicita intervenția echipei pirotehnice pentru edificare.

În funcție de mărimea zonei de căutare, se va doza efortul olfactiv al câinelui prin acordarea unor mici pauze.

La încheierea misiunii

După terminarea căutării, conducătorul scoate câinele din zona de lucru, ținându-l în lesă pentru a evita

reîntoarcerea acestuia în obiectiv. Câinele va fi recompensat și i se va acorda repaus.

De multe ori, se întâmplă ca în cursul acțiunilor întreprinse să nu fie găsite materiale explozive. Pentru a da totuși satisfacție câinelui, conductorul va regiza un exercițiu de căutare alternativ, plasând un obiect cu miros de exploziv pentru a fi găsit de către câine. De asemenea, trebuie evitate situațiile în care succesele și eșecurile se succed în același ritm, fapt ce poate duce la dezorientarea câinelui.

La încheierea misiunii, înainte de plecarea la unitate, conductorul va executa cu câinele unele exerciții de joacă drept recompensă pentru efortul depus.

În concluzie, principalele avantaje ale folosirii câinelui în căutarea, detectarea și semnalarea explozivilor sunt:

- rentabilitatea efectuării controlului, atât la materialele containerizate, cât și la orice tip de material;

- eliminarea erorilor aproape în totalitate în cazul folosirii unui câine special antrenat;

- posibilitatea efectuării unui control riguros și rapid asupra autovehiculelor, operație considerată deosebit de anevoioasă și nesigură;

- incoruptibilitatea câinilor, ceea ce constituie unul dintre cele mai importante handicapuri pentru infractori;

- dotarea naturală a analizatorului olfactiv al câinelui, mult superioară

omului sau altor animale.

Situarea Sectorului de creștere, instrucție și dresaj câini la cote ridicate în cadrul unităților de profil din celelalte ministere din cadrul sistemului național de apărare, dotarea logistică, o bază de antrenament variată, specializarea conductorilor și a dresorilor, diversitatea specializării câinilor de serviciu din rasa Ciobănesc german, ne îndreptătesc să sperăm într-o colaborare utilă și benefică cu unitățile EOD din cadrul Ministerului Apărării care, prin prezența câinilor dresați, în cadrul echipelor de detectare și amorsare, vor oferi siguranță în plus acestora, în acest fel contribuind la reușita procesului de distrugere a substanțelor și materialelor explozive.

Formarea acestor câini, dresajul de specialitate, complexitatea procedurilor de semnalare și detectare, reprezintă pentru conductorii și personalul specializat al S.C.I.D.C. o nouă provocare, care va necesita o muncă intensă și asiduă, de selecție a exemplarelor canine cu calități fiziologice ridicate, dar care va contribui în același timp la diversificarea ariei de activitate a unității, care pe lângă câinii dresați pentru paza obiectivelor militare, vor forma și „câini EOD”, atât de utili în lupta împotriva terorismului.

CUNOAȘTEREA PERICOLULUI UNEI AMENINȚĂRI DE TIP EOD - O PROBLEMĂ DE ATITUDINE

Locotenent Lucian CONSTANTINESCU

În numărul trecut, am prezentat activitățile pe care personalul Grupului EOD le desfășoară, printre care se numără și pregătirea EOR a personalului din MU/U ale Forțelor Aeriene, acestea urmărind:

- antrenarea echipelor EOR și a personalului ce execută serviciul de permanență în unitate;
- pregătirea EOR și C-IED a personalului dislocabil în teatrele de operații;
- observarea și îmbunătățirea modului de reacție a personalului militar și civil în cazul amenințărilor cu bombă sau în cazul descoperirii UXO/IED.

Dacă primele două obiective sunt relativ ușor de atins - există interes atât din partea instructorului, cât și a celor instruiți - cel de-al treilea obiectiv ridică întotdeauna o serie de probleme. Și nu vorbim aici de lipsa de interes, ci de dificultatea întâmpinată în a determina personalul unității să înțeleagă pericolul generat de un UXO/IED. Și pe bună dreptate, cum să determini un om să înțeleagă ceva ce nu se petrece în țara lui? Cu toții conștientizăm că suntem în era

războiului neconvențional, în era terorismului, că există riscul ca și în țara noastră să apară fenomene similare, dar de fiecare dată ne grăbim să afirmăm „N-are cum să mi se întâmple mie!”. Și atunci, oare ar trebui să așteptăm să se întâmple ceva grav ca să ne mișcăm în direcția potrivită? Asta nu înseamnă că trebuie să ne aliniem mentalității, gen „*Hai să legăm drobul de sare, ca nu cumva să cadă în capul copilului*”, ci mai degrabă trebuie să ne autodisciplinăm și să ne responsabilizăm pe noi înșine.

Aș putea divaga mult timp pe acest subiect, dar sunt aproape sigur că nu-mi voi atinge obiectivul, acela de a conștientiza colegii din toată armata asupra factorilor de risc existenți în cazul incidentelor cu UXO/IED. Îmi doresc ca prin cele ce urmează, măcar o dată, informațiile furnizate să salveze viața cuiva și atunci... voi putea afirma că mi-am atins scopul.

ARME DE SPRIJIN LUPĂ ÎN FORTELE TERESTRE**SCURT ISTORIC
AL BAZEI DE INSTRUIRE PENTRU APĂRARE NBC*****Maior Costel GUȘTERIȚEAN***

Mijloacele chimice de luptă, în forma lor rudimentară - „vasele fetide”, fumurile toxice, „focul grecesc”, substanțele lacrimogene - au o istorie milenară, fiind întrebuințate din timpuri străvechi la asediul cetăților și împotriva corăbiilor asediatoare.

Apariția trupelor de chimie militară, ca gen nou de armă în organica armatelor, a fost determinată de consecințele unora din acțiunile beligeranților primului război mondial, soldate cu pierderi imense de vieți omenești, de o parte și de alta, mai ales pe frontul de vest.

Către sfârșitul anului 1914, războiul a căpătat un caracter stabil, pe poziții, dată fiind dispunerea trupelor în lucrări de fortificații complexe. Mijloacele de foc existente în acel timp au devenit insuficiente pentru învingerea inamicului ascuns în tranșee și în adăposturi inexpugnabile.

Gazele toxice, folosite în mod primitiv la început, au rezolvat parțial această problemă, conducând la obținerea unor succese „tactice” de ambele părți, cu toate că n-au avut un rol decisiv în influențarea deznodământului războiului. Folosirea lor pentru prima dată de către germani în teatrul de operațiuni militare din Belgia, la 22 aprilie 1915, a marcat începutul războiului chimic, cu consecințe majore în planul structurii și înzestrării armatelor, al conceperii și ducerii acțiunilor militare.

Ministerul de Război al României a studiat cu atenție acest nou fenomen,

imediat după încetarea ostilităților și a acționat în consecință.

Anul acesta s-au împlinit 85 de ani de când, prin DECIZIA MINISTERIALĂ nr. 297 din 15 mai 1923, publicată în Monitorul Oastei nr. 28/1923, a luat ființă în cadrul Ministerului de Război al României, un COMITET CONSULTATIV pentru chestiunile tehnice privitoare la războiul chimic, stabilindu-se ca toate problemele privind pregătirea armatei pe această linie să fie rezolvate de către DIRECȚIA a XI-a TEHNICĂ, împreună cu Marele Stat Major.

La data de 7 mai 2007 s-au împlinit 76 de ani de când, prin ordinul Marelui Stat Major/ Secția 1 Organizare nr. 4033, s-a înființat Centrul de Instrucție al Apărării Contra Gazelor (A.C.G.), moment important în dezvoltarea structurilor de chimie militară din Armata României, care avea ca misiune de bază modernizarea învățământului de formare, perfecționare și specializare a cadrelor active și de rezervă din arma

Apărare NBC. Centrul de Instrucție al Apărării Contra Gazelor a luat naștere în garnizoana București, cazarma MALMAISON (Calea Plevnei), prin fuzionarea școlii „de gaze”, companiei de apărare contra gazelor, companiei „depozite” și școlii de rezervă, subofițeri sanitari și droghiști (farmaciști).

În perioada interbelică, Centrul de Instrucție A.C.G. a avut, aproape invariabil, ca structuri de bază: școala A.C.G. (de gaze), o companie „depozite” pentru materiale A.C.G. și un batalion A.C.G. În cadrul școlii A.C.G. funcționau cursuri de „informațiune” pentru comandantii de regimente și divizii, cursuri de „formațiune” pentru ofițerii și subofițerii cu gazele de la corpurile de trupă, cursuri pentru ofițerii sanitari cu gazele și școala de ofițeri chimici de rezervă.

Batalionul A.C.G., înființat prin Legea Cadrelor din 1932, era alcătuit dintr-un pluton „specialități”, 3 companii A.C.G., o companie asigurare pregătire de luptă, un pluton „de însoțire” și o companie „depozite”.

În timpul celui de-al doilea război mondial, batalionul A.C.G. al centrului de instrucție s-a reorganizat, reprofilându-se pe îndeplinirea unor misiuni de specialitate posibile în campaniile din Est. Astfel, în organica sa intrau subunități de aruncătoare de flăcări, de fumizare, precum și subunități de deziperitare (decontaminare chimică).

Între anii 1935-1940, școala de aplicație pentru arma chimică din cadrul Centrului de Instrucție A.C.G. a organizat cursuri de formare pentru absolvenții Institutului Chimic Militar, în vederea încadrării funcțiilor de conducere din structurile de bază ale armii.

La 22 ianuarie 1945, Centrul de Instrucție A.C.G. a fost desființat împreună cu celelalte structuri principale ale armii, ca urmare a dispozițiilor Comisiei Aliate de Control.

Prin ordinul nr. 45784 al Marelui Stat Major, Secția a IV-a, din 03.06.1949, a fost înființat în garnizoana Făgăraș, Centrul de Instrucție al Apărării Antichimice, subordonat Direcției Apărării Antichimice. Acesta avea în subordine Școala de Ofițeri pentru Apărare Antichimică, Batalionul 42 Chimic și o companie de asigurare a pregătirii pentru luptă.

După desființarea la 13 august 1953 a Centrului de Instrucție al Apărării Antichimice și transformarea acestuia în Poligon de Studii și Experiențe al Trupelor Chimice, componenta de învățământ a fost mutată temporar la Sibiu, în cadrul Școlii Militare Tehnice de Artilerie și Chimie.

În anul 1956 este înființată la Câmpulung Muscel, Școala de Ofițeri Chimici, unde funcționează până în anul 1960.

Din anul 1961, până în anul 1968, formarea ofițerilor de apărare NBC s-a realizat în cadrul Școlii Superioare de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu” devenită, de la 01.11.1968, Școala Militară de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu”. Din anul 1990, aceasta s-a denumit Institutul Militar de Infanterie și Chimie apoi, din 1995, Academia Forțelor Terestre.

În aceeași perioadă, tot la Sibiu, a funcționat și Școala de Subofițeri și Maiștri Militari „Gheorghe Lazăr”, care a format numeroase promoții de cadre în domeniul armii Apărare NBC.

La 01.07.1969, prin ordinul ministrului Forțelor Armate, transmis de

Marele Stat Major cu nr. CL00620 din 05.05.1969 și de Comandamentul Trupelor Chimice cu nr. HH002120 din 20.06.1969, s-a înființat Centrul de Instrucție al Trupelor Chimice, cu dislocarea în garnizoana Câmpulung Muscel, care în anul 1991 și-a schimbat denumirea în Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor de Chimie Militară.

Această structură a avut ca misiuni de bază: perfecționarea și specializarea pregătirii cadrelor active din armă - ofițeri, maiștri militari și subofițeri, formarea cadrelor de specialitate de rezervă (ofițeri, subofițeri); organizarea examenelor de grad; pregătirea prin convocări a cadrelor de rezervă concentrate; conducerea pregătirii de specialitate a subofițerilor de profil din întreaga armată în poligonul armei; elaborarea de studii de specialitate și experimentarea unor categorii de echipamente și materiale de apărare NBC.

La data de 1 iunie 1997, Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor de Chimie Militară s-a transformat în Școala de Aplicație pentru Chimie Militară.

Începând cu 15.01.2000, școala a luat denumirea de Școala de Aplicație Interforțe pentru Apărare NBC, ulterior, din august 2002, devenită Școala de Aplicație pentru Apărare NBC. Comandantul școlii este și Inspector pentru Apărare NBC.

Prin Decretul Prezidențial nr. 282 din data de 26 aprilie 2001, publicat în Monitorul Oficial al României, anul XIII, nr. 225 din 3 mai 2001, s-a acordat Drapelul de luptă Școlii de Aplicație Interforțe pentru Apărare Nucleară, Biologică și Chimică. Drapelul de luptă a fost primit de către Școala de Aplicație Interforțe pentru Apărare NBC la data de 7 mai 2001, în cadrul unui ceremonial la

care au participat personalități militare din structurile ierarhice superioare ale armatei, invitați sosiți din alte garnizoane, reprezentanți ai autorităților civile centrale și locale, oameni de cultură și artă, cadrele militare și familiile acestora din garnizoana Câmpulung Muscel.

Prin dispoziția Statului Major General nr. B.5/S/1185 din 14.06.2005, Școala de Aplicație pentru Apărare NBC se transformă și resubordonează Școlii de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă „General Eremia GRIGORESCU”, începând cu data de 01.08.2005. De la aceeași dată, școala își schimbă denumirea în Centrul de Pregătire pentru Apărare NBC, ulterior primind și denumirea onorifică „MUSCEL”, fiind unica structură de învățământ care îndeplinește următoarele misiuni, în raport cu nevoile armatei:

- formarea, specializarea și dezvoltarea profesională în arma Apărare NBC a personalului militar în activitate și în rezervă, capabil să asigure, potrivit funcțiilor pentru care se pregătește, managementul îndeplinirii misiunilor specifice în timp de pace, în situații de criză și la război, pe teritoriul național sau în cadrul structurilor multinaționale;
- specializarea personalului militar și civil în domeniul protecției mediului;
- înfăptuirea politicilor de cercetare, dezvoltare și reglementări în armă, coordonarea pe linia armei Apărare NBC a activităților în structurile Forțelor Terestre, organizarea cercetării științifice aplicative și elaborarea manualelor și instrucțiunilor specifice;
- protecția și conservarea patrimoniului cultural și istoric al armeei;
- operaționalizarea acțională a structurilor de apărare NBC, care

urmează să îndeplinească misiuni internaționale.

Centrul de Pregătire pentru Apărare NBC „MUSCEL” a asigurat pregătirea și a participat cu personal/efective la desfășurarea unor operații de stabilitate și de sprijin în: Somalia, Angola, Bosnia-Herțegovina, Kosovo, Afganistan, Kuwait, Irak, fapt pentru care i s-au adus aprecieri deosebite.

Obiectivul principal al Centrului de Pregătire pentru Apărare NBC l-a constituit creșterea eficienței procesului de perfecționare și specializare în arma Apărare NBC și în domeniul protecției mediului a ofițerilor, maiștrilor militari, subofițerilor, soldaților și gradaților voluntari, precum și a personalului civil contractual, în conformitate cu standardele cerute în etapa actuală a reformei structurale și operaționale a armatei.

Toate acestea au fost posibile într-o măsură hotărâtoare grație efortului, profesionalismului și conștiinciozității personalului militar și civil care au lucrat în centru de-a lungul acestor anilor. Este o datorie de conștiință să cinstim acest trecut, să conservăm și să îmbogățim valoroasele tradiții ale armeei și instituției în condițiile create de epoca pe care o parcurgem.

Prin dispoziția Statului Major General nr. G-2/S/11306 din 31.07.2008, Centrul de Pregătire pentru Apărare NBC „MUSCEL” se transformă și resubordonează Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC din subordinea Școlii de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă „General EREMIJA GRIGORESCU”, începând cu data de 01.09.2008, centrul își schimbă denumirea în Baza de Instruire pentru Apărare NBC.

În prezent, Baza de Instruire pentru Apărare NBC este angajată cu întregul său potențial uman, material și spiritual în activitatea amplă de aplicare a programului de restructurare, operaționalizare și modernizare a armatei, în perfecționarea instrucției și educației în domeniul apărării NBC, în elaborarea cadrului conceptual–normativ de armă și realizarea interoperabilității și compatibilității cu structurile similare NATO.

Este o datorie de conștiință să cinstim acest trecut, să conservăm și să îmbogățim valoroasele tradiții ale armeei și instituției în condițiile create de epoca pe care o parcurgem.

Perspectivă

Ani la rând, unitățile de apărare NBC au contribuit la îmbogățirea și continuarea frumoaselor tradiții făurite de înaintași în perfecționarea artei militare, pregătirea și creșterea gradului de apărare a forțelor împotriva efectelor devastatoare ale armelor de distrugere în masă (ADM CBRN) și evenimentelor generate de emisii altele decât atacul (EADA).

Disponibilitatea manifestată până acum de către personalul Bazei pentru servirea intereselor armatei în domeniul apărării NBC, va constitui și în viitor o caracteristică a activităților noastre.

Evident că, în funcție de riscurile existente, de noile riscuri ce pot să intervină în domeniul NBC, specialiștii în domeniul armei Apărare NBC au datoriat să se autoperfecționeze și să acționeze cu competență pentru combaterea acestora.

Se va urmări realizarea unei îmbinări între experiența de cercetare științifică asimilată în cele peste 8 decenii de existență, cu actualitatea și tendințele de viitor în dezvoltarea echipamentelor de apărare NBC.

Se va avea în vedere importanța asigurării interoperabilității echipamentelor românești cu echipamentele de Apărare NBC ale armatelor NATO. În colaborare cu Centrul de Cercetare Științifică pentru Apărare NBC și Ecologie, se va continua formarea unui element de bază în arhitectura sistemului de structuri și

formațiuni destinate domeniului Apărării NBC din Armata Română.

Apartenența la arma Apărare NBC prilejuiește întregului personal din armă alese sentimente de mândrie și, totodată, un puternic imbold spre acțiune eficientă în îndeplinirea misiunilor specifice.

BIBLIOGRAFIE

- General de brigadă dr. Nicolae Popescu, Col.(r) prof. Mihail Grigorescu: ISTORIA CHIMIEI MILITARE ROMÂNEȘTI, 1917 - 2005;
- Memorialistică, Col.(r) Aurel Mihăiescu, în colecția Rev. APĂRAREA NBC, 2005-2006;
- Memorialistică, Col.(r) Dumitru Ghiță, în colecția Rev. APĂRAREA NBC, 2001- 2005;
- Col.dr.ing. Ion Savu, „NBC - istorie, știință, pasiune”, 2004, București.
- Col.drd. Tudorel RADU, Revista Apărarea NBC, anul VII, nr.1 (11), 2006.

GENIȘTII ȘI ARTILERIA TERESTRĂ

Căpitan Ștefan OLARU

Timpul în care fiecare instituție își caută tradițiile este peren. De aceea, nu multe instituții se pot mândri cu tradiții și cu o istorie bogată, așa cum o poate face artileria română.

În cadrul acesteia, Centrul de Instruire pentru Artilerie Terestră și Artilerie Antiaeriană, prin activitatea structurilor de artilerie terestră și preocuparea permanentă a cadrelor active și în rezervă, reușește să ducă mai departe tradiția armei și a învățământului militar de artilerie, cu o istorie veche de mai bine de 150 ani.

Încă de la 7 Aprilie 1881, când a fost înființată Școala Specială de Artilerie și Geniu la București, prin înaltul Decret nr. 998, publicat în Monitorul Oficial din

17 aprilie 1881, cele două arme aveau să își probeze apropierea, atât în domeniul instrucției, cât și al învățământului militar.

După 14 ani, la 2 noiembrie 1895, „Școala Specială de Artilerie și Geniu” își schimbă denumirea în „Școala Militară de Artilerie și Geniu”. La data

de 1 octombrie 1948, după o perioadă în care învățământul militar de artilerie a cunoscut numeroase restructurări, redenumiri și relocări, Școala Militară de Ofițeri de Artilerie se mută la Sibiu.

Ulterior, la 15 august 2002, după o altă perioadă care a marcat reforma și evoluția instituțiilor militare de învățământ, indiferent de denumirea pe care a avut-o, Școala de Aplicație pentru Artilerie și Rachete „Ioan Vodă” s-a reorganizat structural, după modelul NATO, devenind Școala de Aplicație pentru Artilerie Terestră și Artilerie Antiaeriană „Ioan Vodă” Sibiu.

Trei ani mai târziu, aceasta s-a transformat în Școala de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă „Ioan Vodă”, în cadrul căreia a fost înființat și „Centrul de Pregătire pentru Artilerie Terestră”.

La 24 noiembrie 2005, prin aprobarea ministrului apărării naționale nr. DR.5087 din 24.11.2005, Școlii de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă i se acordă denumirea onorifică „General Eremia Grigorescu”, iar „Centrul de Pregătire pentru Artilerie Terestră” preia denumirea onorifică „Ioan Vodă”, fiind continuatorul tradițiilor învățământului militar de artilerie.

Evoluția permanentă a instituției militare de învățământ de artilerie a dus nu numai la schimbarea sa din punct de vedere structural, ci și la o nouă viziune asupra sintagmelor „ce se învață” și „cum se învață”.

Remodelarea învățământului militar de artilerie s-a dovedit a fi una de succes, care a permis instituției noastre să conserve tradițiile și valorile sale și să le dezvolte concomitent cu evoluția sa ca parte a unei armate moderne.

Acest lucru se confirmă și prin rezultatele foarte bune obținute de

instituția de învățământ de artilerie, indiferent sub ce nume a funcționat aceasta, fie în domeniul instrucției, învățământului, reglementărilor, fie al cercetării și dezvoltării în armă.

În acest context, noi, artileriștii, nu uităm totuși și sprijinul de care ne-am bucurat din partea colegilor de alte arme.

Dacă ne referim la colegii geniști, trebuie să spunem, în primul rând, că ne-au fost aproape încă de la înființarea, la București, în 1881, a Școlii Speciale de Artilerie și Geniu, în care cele două arme erau considerate speciale atât prin specificul lor pe câmpul de luptă, cât și prin profilul tehnic al pregătirii.

De atunci, lucrurile au evoluat, armele s-au dezvoltat separat, însă sprijinul reciproc nu a încetat să existe.

Astfel, în cadrul instituției noastre, geniștii au încadrat funcții de specialitate în statul major sau la catedre.

Geniștii au fost prezenți cu noi în fiecare aplicație sau exercițiu tactic, atât pe timpul desfășurării acestora, îndeplinindu-și atribuțiile specifice, cât și după executarea lor, la asanarea poligoanelor.

De-a lungul timpului, ofițerii și subofițerii de arma geniu au fost și instructori la catedre, predând teme specifice armei sau tactică generală.

Preocupările geniștilor din instituția noastră au fost variate și au completat preocupările artileriștilor, fie că vorbim de activitățile curente, fie de domeniul cercetării științifice și al dezvoltării în armă.

De aceea, putem spune că prin activitatea, preocupările și rezultatele muncii lor, geniștii au fost dintotdeauna parte a istoriei învățământului militar de artilerie.

ARTILERIA ANTIAERIANĂ – COMPONENTĂ DE BAZĂ ÎN ARMATA MODERNĂ

Căpitan Constantin ȚIBULCĂ

Artileria antiaeriană română, intrată în istorie acum 91 de ani, sub presiunea unor evenimente legate de apariția aeronavelor și utilizarea lor în luptă, nu a beneficiat de o pregătire anterioară privind formarea unui corp de cadre necesar conducerii, pregătirii efectivelor și întrebuințării lor în luptă. În aceste condiții de provizorat s-a apelat la calificarea din mers în tainele artileriei antiaeriene a unor cadre provenite din alte arme, care să asigure încadrarea corpului de apărare antiaeriană ce trebuia constituit, mai concret a artileriei antiaeriene.

Principalele repere istorice în evoluția artileriei antiaeriene sunt:

- în perioada primului Război Mondial au fost organizate, în special pentru cadrele din artileria terestră care urmau să fie încadrate în structurile de artilerie

antiaeriană, școli cu durata de până la 45 de zile, în zona Turtucaia, lângă București, pentru cunoașterea tunurilor antiaeriene cal. 57 mm și cal. 75 mm;

- în anul 1923 se înființează, la București, *Școala de Aplicație pentru Artileria contra Aeronavelor*, subordonată Inspectoratului General al Aeroauticii, iar începând cu anul 1932, se subordonează Statului Major al Apărării Contra Aeronavelor;

- la 01.04.1938 se transformă în *Centrul de Instrucție pentru Apărarea Contra Aeronavelor*, sub comanda maiorului Ion Bungescu;

- în perioada 04.04.1944 - 15.04.1945, Centrul de Instrucție pentru Apărarea Contra Aeronavelor a fost dislocat la Făgăraș, în cadrul Centrului de Instrucție al Trupelor de Uscat;

- în perioada mai-august 1945, unitatea a fost desființată, iar din efectivele rămase disponibile s-a constituit „Secția pregătitoare pentru artileria antiaeriană”, pe lângă Școala de Ofițeri de Artilerie din Pitești;

- în luna august 1945, odată cu trecerea Armatei Române la organizarea de pace, a fost reînființat Centrul de Instrucție al Artileriei Antiaeriene în cazarma Iasmin-Băneasa, din efectivele „Secției pregătitoare pentru artileria antiaeriană” de la Pitești;

- în 1949, se subordonează Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului;
- în 1953, Centrul de Instrucție se transformă în Curs de perfecționare, inclus în structura Școlii de Ofițeri;
- în anul 1965, Centrul de Instrucție al Artileriei Antiaeriene se mută la Boteni-Dâmbovița, devenind unitate de învățământ pentru arma artilerie și rachete antiaeriene;
- în anul 1979 se mută în București, pe Șoseaua Olteniței, iar din 1986 se mută la Cernica;
- după 1989 își schimbă denumirea în Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor;
- începând cu anul 1994, se subordonează Statului Major al Forțelor Aeriene, iar din 1997, devine Școala de Aplicație pentru Artilerie și Rachete Antiaeriene;
- procesul de restructurare desfășurat în Statul Major al Forțelor Aeriene a dus la mutarea locației Școlii de Aplicație pentru Artilerie și Rachete Antiaeriene din București în localitatea Boboc, județul Buzău;
- prin Ordinul Ministrului Apărării Naționale, începând cu data de 15 august 2002, Școala de Aplicație pentru Artilerie Terestră „Ioan Vodă” Sibiu, se restructurează și devine Școala de Aplicație pentru Artilerie Terestră și Artilerie Antiaeriană „Ioan Vodă”;
- în urma reorganizării Școlii de Aplicație pentru Artilerie Terestră și Artilerie Antiaeriană „Ioan Vodă” ia ființă Centrul de Pregătire pentru Artilerie Antiaeriană, în organica Școlii

de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă „General Eremia Grigorescu”;

- prin Ordinul Ministrului Apărării Naționale numărul D.R.5087 din 24.11.2005, Centrului de Pregătire pentru Artilerie Antiaeriană i se acordă denumirea de „General Gheorghe Popescu”.

- la 01.09.2008, Centrul de Pregătire pentru Artilerie Antiaeriană „General Gheorghe Popescu” și Centrul de Pregătire pentru Artilerie Terestră „Ioan Vodă” se restructurează, devenind *Centrul de Instruire pentru Artilerie Terestră și Artilerie Antiaeriană*.

În perioada 01.08.2005-31.08.2008, Centrul de Pregătire pentru Artilerie Antiaeriană „General Gheorghe Popescu” a avut relații de colaborare foarte bune cu cadrele din arma geniu, atât din Școala de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă „General Eremia Grigorescu”, cât și din Centrul de Pregătire pentru Geniu „Panait Donici” și Centrul de Pregătire EOD, în special pe probleme de instruire, dezvoltare și proiectare curriculară.

ARMA GENIU ÎN TERITORIU**70 DE ANI DE EXISTENȚĂ A
REGIMENTULUI 70 GENIU AVIAȚIE***Locotenent colonel dr. Leonard GLOD*

Îmi face o deosebită onoare și plăcere să salut, prin intermediul acestei reviste, toți geniștii, pe cei care vor participa și mai ales, pe cei care împrejurările nu le permit să participe la activitățile prilejuite de Ziua Regimentului 70 Geniu Aviație.

În cei 70 de ani de existență, pe care îi împlinește la 1 noiembrie 2008, Regimentul 70 Geniu Aviație a parcurs etape importante privind structura organizatorică, dotarea cu tehnică modernă, instruirea personalului, cât și executarea misiunilor de protecție genistică în cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene.

În acest an aniversar, Regimentul 70 Geniu Aviație se prezintă ca o structură militară în plin proces de transformare, pregătită să-și îndeplinească misiunile pe care le are pe timp de pace, criză și la război, precum și continuarea realizărilor și frumoaselor tradiții ale înaintașilor. Mulțumesc tuturor geniștilor care, prin parcurgerea paginilor acestei reviste, vor fi alături, cu gândul și inima, de personalul regimentului la această aniversare.

Au rămas întipărite în mintea generațiilor de soldați, gradați, subofițeri, maiștri militari și ofițeri, cuvintele care legitimează existența unității noastre: „La 01.11.1938, prin Înalt Decret Regal numărul 3758 din 03.10.1938, a fost înființat Regimentul de geniu aeronautic, subordonat Secretarului de Stat al Aerului, ca reședință fiind aleasă cazarma Marelui Voievod Mihai de Alba Iulia, în garnizoana București”.

Cu privire la misiunile executate de unitatea noastră în anul 2008, menționăm că acestea au fost îndeplinite cu succes, în condiții foarte bune.

Încă de la începutul anului, unitatea a primit ca sarcină să planifice, organizeze și să conducă în cadrul SMG, execuția unei platforme de decolare-aterizare pentru elicoptere și asigurarea operativității acesteia.

Lucrările executate în acest sens au fost următoarele:

- realizarea platformei de decolare-aterizare conform standardelor în vigoare;
- amenajarea ca pistă naturală înierbată a zonelor de siguranță a zborului;
- marcarea prin vopsire a elementelor pistei;
- realizarea sistemului de balizaj și siguranță a zborului;
- alei de acces la platformă.

Misiunea a fost îndeplinită în timp optim, de către efectivele participante la această lucrare.

Concomitent cu această misiune, au început pregătirile cu un detașament în vederea îndeplinirii misiunilor ce au revenit unității la Summitul NATO. Aceste misiuni au constat în protecția din punct de vedere genistic al participanților la această activitate.

O altă misiune importantă a unității s-a concretizat prin realizarea a două platforme betonate, în vederea instalării a două instalații Gapp Filler pentru batalionul HAWK din cadrul Brigăzii 1

Rachete Sol-Aer. Detașamentul a executat lucrări de trasare, săpare, nivelare, compactare și betonare.

În ultimii ani, a devenit o obișnuință ca personalul unității să execute misiuni la Baza 90 Transport Aerian de la Otopeni, din care enumerăm:

- înlocuirea unor plăci din beton pe căile de rulare;
- plombarea a 20 plăci din beton cu asfalt și beton;
- defrișarea vegetației din zonele de siguranță și de staționare a avioanelor și elicopterelor;
- refacerea, prin vopsire, a marcajelor pistelor și căilor de rulare;
- colmatarea rosturilor la căile de rulare;
- mascarea unor obiective;
- executarea unor lucrări specifice de certificare a platformei naționale „Cer deschis”.

Deși efectivele unității din rândul soldaților gradaților voluntari sunt reduse, activitatea militarilor este indispensabilă în aceste puncte de lucru, unde cadrele și s.g.v. se instruiesc folosind șantierul ca adevărate poligoane ale instrucției de specialitate.

Concomitent cu misiunile ordonate, s-au mai desfășurat și lucrări constând în:

- mascarea policromă a unor obiective din dispozitivul de luptă al Forțelor Aeriene;
- întreținerea la aliniamentele de aerodrom (PDA, căi rulare, platforme staționare, drumuri de acces): întreținerea și refacerea rosturilor, marcare, nivelare - profilare PDA naturală;
- reparații la elementele de aerodrom (PDA, bretele, căi de rulare);
- reabilitarea pozițiilor de tragere pentru artilerie și rachete;

- reabilitarea pozițiilor stațiilor de radiolocație;

- reabilitarea/amenajarea infrastructurii (drumuri de acces, platforme, poziții de tragere, etc.);

- asigurarea sprijinului logistic pentru reorganizarea dispozitivului operativ al Forțelor Aeriene (transporturi materiale, casări de muniții reale, etc.).

În cadrul Regimentului 70 Geniu Aviație, Compartimentul Expertiză și Control Calitate se ocupă cu coordonarea lucrărilor genistice executate de militarii noștri, atât în unitatea noastră, cât și în alte garnizoane subordonate SMFA, vizează proiectele de campanie întocmite de comandanții de subunități și verifică calitatea lucrărilor, a materialelor folosite, cât și respectarea detaliilor tehnice specificate în documentația de execuție.

Șeful compartimentului participă la recunoașteri în teren și împreună cu reprezentantul unității beneficiare, stabilește personalul, tehnica militară și materialele necesare îndeplinirii misiunii.

Pe timpul executării lucrărilor, șeful compartimentului asigură din depozitele unității, baza materială necesară subunității de lucru și realizează legătura dintre unitatea noastră, subunitatea de lucru și unitatea beneficiară.

Desfășurarea activităților prezente și viitoare urmărește îndeplinirea obiectivului unității care constă în creșterea capacității de operativitate, profesionalizarea continuă a militarilor, perfecționarea și modernizarea tehnicii, asigurarea cadrului organizatoric și material pentru a fi în măsură, în orice condiții să îndeplinească măsurile de

sprijin genistic al acțiunilor Forțelor Aeriene.

Prin îndeplinirea cu demnitate a misiunilor, Regimentul de Geniu Aviație își va onora deviza pe care și-a ales-o: „Labor improbus omnia vincit”/„munca perseverentă învinge totul” și va duce mai departe tradițiile geniștilor în Forțele Aeriene.

BATALIONUL 96 GENIU - PREOCUPĂRI PREZENTE ȘI DE VIITOR

Sergent major Adrian IOTA

La 1 august 2008 s-au împlinit 11 ani de când, prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M 59 din 30.07.1997, s-a înființat Batalionul 96 Geniu, dislocat în garnizoana București. Înființarea Batalionului 96 Geniu a reprezentat de fapt, materializarea concepției privind sprijinul genistic a acțiunilor militare, în deplină concordanță cu diversitatea misiunilor și provocărilor actuale. De fapt, sprijinul genistic este un factor important pentru desfășurarea operațiilor în condiții optime. În operațiile comune, misiunile subunităților de geniu ale Batalionului 96 Geniu sprijină dezvoltarea câmpului de luptă pentru executarea manevrei, sporește deplasarea strategică și operațională, asigurând infrastructura pentru protecția forțelor.

În acest sens, mergând pe linia sprijinului genistic, trebuie amintite o serie de lucrări care s-au executat cu măiestrie, în termenele stabilite și de o foarte bună calitate:

- drumuri din beton și macadam;
- platforme aeronave;
- lucrări de terasamente;

- parcări în incinta unităților;
- șanțuri pentru colectarea și transportul apelor fluviale;
- transport agregate, materiale de construcții și de logistică;
- amenajare împrejmuire din beton, sârmă ghimpată, plasă de sârmă.

Pe de altă parte, pe parcursul a 11 ani, Batalionul 96 Geniu a planificat, organizat și executat instruirea efectivelor pentru misiuni specifice în Teatrele de Operații din Bosnia-Herțegovina, Irak și Afganistan, instruire ce a vizat în principal, următoarele obiective:

- însușirea caracteristicilor Teatrelor de Operații din Asia și Balcani;

- perfecționarea cunoștințelor de limbă engleză, de comunicare în limbajul operațional și în utilizarea documentelor standard de conducere și raportare.

De asemenea, efectivele Batalionului 96 Geniu și-au dezvoltat și perfecționat deprinderile necesare îndeplinirii în Teatrele de Operații a următoarelor misiuni:

- construcții și reparații de drumuri;
- amenajarea de platforme pentru elicoptere;
- amenajarea de platforme pentru parcare tehnicii;
- construcția de elemente genistice pentru protecția forțelor (gabioane, hescobastioane, împrejmuiri cu sârmă ghimpată);
- lucrări simple de construcții-montaj (baracamente) pentru încartiruirea trupelor;
- amenajarea unor elemente de infrastructură (paturi, platforme) pentru construcții pe verticală, în comandamente sau baze logistice;
- lansarea, delansarea podurilor Mabey & Johnson sau Bailey;
- misiuni genistice în folosul populației civile.

De asemenea, misiunile Batalionului 96 Geniu împreună cu alte structuri militare, alături de autoritățile civile locale, în sprijinul populației afectate de calamitățile naturale din ultimii ani, confirmă pe deplin calitățile și aptitudinile de care dispun, dar și aportul adus la crearea unei imagini credibile și reale a armatei României. Astfel, demn de menționat în acest sens este intervenția efectivelor Batalionului 96 Geniu în județul Teleorman (03.07-07.07.2005), în localitatea Comănești, județul Bacău (21.07-12.08.2005), în zona localității Căinenii Mici, județul Vâlcea (07.01-

11.01.2006), unde s-au executat următoarele activități și misiuni:

- distribuirea de alimente, apă minerală, păături etc.;
- evacuarea aluviunilor aduse de viitură în gospodăriile oamenilor;
- refacerea căilor de acces distruse în urma inundațiilor;
- deblocarea traficului rutier în zonele afectate;
- misiuni de salvare a populației civile în zonele calamitate.

Un alt aspect în activitatea batalionului îl reprezintă programul de instruire a personalului încadrat, cu scopul, bine definit, de șlefuire a cunoștințelor de specialitate și perfecționare a deprinderilor.

Nominalizat să participe la misiuni externe, Batalionul 96 Geniu execută activități specifice în vederea pregătirii și derulării procesului de operaționalizare.

Perfecționarea pregătirii comandamentului și ridicarea nivelului de instruire a subunităților sunt condiții absolut necesare pentru participarea batalionului la misiuni de sprijin genistic al acțiunilor militare independent, întrunit sau combinat, pe teritoriul național sau în afara acestuia și pentru executarea intervențiilor la obiectivele militare și

civile în vederea limitării și înlăturării urmărilor unor posibile dezastre.

Aceste premise au stat la baza elaborării principalelor activități de instruire în anul 2008, prin exerciții specifice comandamentului și subunităților, cu accent pe tabere de instrucție și îmbunătățirea capacității de efort fizic a personalului unității.

Taberele de instrucție desfășurate în poligonul „Cățelu” sau în comun cu subunitățile similare din compunerea unităților subordonate Brigăzii 10 Geniu (tabăra din localitatea Gropeni, Brăila – 06.08-10.08.2007; tabăra de la Curtea de Argeș – 20.08-31.08.2007; tabăra de la poligonul „Cățelu” – 20.08-31.08.2007), au contribuit la perfecționarea deprinderilor militarilor pentru îndeplinirea cu succes a misiunilor primite pentru intervenția cu personal și tehnică în vederea înfruntării efectelor inundațiilor.

În prezent, Batalionul 96 Geniu, parte componentă a Brigăzii 10 Geniu, este o structură bine reprezentată în cadrul Forțelor Terestre, cu o bogată tradiție și experiență dobândită în misiuni externe și pe teritoriul național.

Prin programul de aprofundare a pregătirii militare de specialitate, în țară și în străinătate și prin înțelegerea corectă a rolului și locului armei geniu în structura Armatei Române și NATO, comandanții batalionului au montat direcțiile principale de urmat ale acestuia;

- asigurarea condițiilor pentru desfășurarea activităților de selecție, pregătire, afluire, defluire și sprijin logistic ale detașamentelor române ce acționează în diferite Teatre de Operații;

- planificarea și desfășurarea procesului de operaționalizare;

- să execute activități specifice de îndeplinire a obiectivelor forței în conformitate cu precizările și cerințele „Planului multinațional de operaționalizare, evaluare, certificare și validare a Batalionului 96 Geniu”;

- pregătirea și participarea plutoanelor Geniu Sprijin General și Geniu Luptă în cadrul companiei Stat Major din Batalionul TASK FORCE – ZABUL, ce urmează a fi introdus în Teatrul de Operații Afganistan începând din ianuarie 2009;

- o preocupare permanentă pentru întreg efectivul batalionului o constituie studiul limbilor străine (cu accent pe limba engleză), aprofundarea cunoștințelor și realizarea nivelului planificat de cunoaștere pe categorii de personal.

Calitatea personalului batalionului, nivelul de instruire, gradul de profesionalizare și experiența acumulată pe timpul misiunilor în țară și în străinătate, sunt garanția reușitei proceselor de modernizare și operaționalizare pe care le parcurg toate unitățile din subordinea Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”.

„ORICÂND PREGĂTIȚI”

Căpitan Stelian COPĂCEANU

Jumătatea anului 2008 surprinde militarii Batalionului 3 Geniu într-o nouă structură, cu o altă denumire, însă angrenați în activități diverse organizate de către Brigada 10 Geniu (tabere de instrucție la cursurile de apă, tabere mobile sau în poligoane) și de alte eșaloane superioare. Aceste realizări ne fac mândri de structura în care ne desfășurăm activitatea. Principala preocupare a militarilor unității o reprezintă nivelul lor profesional, de a fi în actualitate cu tot ce este nou și util în desfășurarea procesului de instrucție. Pregătirea se execută mai ales practic, prin folosirea tehnicii și echipamentelor la instrucție, pe timpul desfășurării exercițiilor de tip STX, FTX.

Competențele în esență nu s-au schimbat. Misiunile batalionului au suferit schimbări ca urmare a modificării statului de organizare și a transformării subunităților din subordine, însă principala misiune a Batalionului 3 Geniu este de a asigura sprijinul general de geniu. Subunitățile din compunerea batalionului pot acționa acum

independent sau în subordinea unui eșalon nivel Bg./B. pentru executarea întregii game de misiuni genistice de sprijin. Acest fapt implică o pregătire susținută, complexă, a cadrelor și în mod special a s.g.v., prin cursuri de specializare, atât în această perioadă, cât și în cea următoare.

Încadrarea cu s.g.v. nu este realizată în totalitate, îndeplinirea sarcinilor ce revin unității ducând la eforturi suplimentare din partea personalului existent. De asemenea, încadrarea cu tehnică de geniu este deficitară, dar sperăm că în funcție de fondurile alocate pentru operaționalizare, să primim utilaje și tehnica necesară. De asemenea, preocuparea pentru învățarea limbii engleze a devenit o prioritate. Experiența misiunilor a demonstrat necesitatea alinierii la standardele internaționale.

Militarii unității își orientează pregătirea profesională prin cursuri și calificări spre specialități necesare în tranziția unității; dar nu numai atât, ci și prin studii civile. Militari ambițioși din unitate urmează sau sunt deja absolvenți de facultăți. Eficientizarea și standardizarea pregătirii rămân obiectivul prioritar pentru o carieră de militar. Competiția pentru apartenența la această structură îi obligă în continuare să se pregătească temeinic din punct de vedere profesional.

Orice temă de instrucție desfășurată în poligoane sau pe terenul de instrucție este abordată cu seriozitate, susținută cu gândul la viitoarele misiuni în diferite zone postconflict, acolo unde geniștii români ne-au obișnuit cu prezența lor

din 1996 și până acum. Menținerea deprinderilor mecanicilor conductori, a șoferilor, vor compensa lipsurile tehnice prin calitate, competență și profesionalism. Tehnica din dotare, deși nu este din cea mai nouă generație, asigură necesarul de pregătire a personalului.

Menținerea deprinderilor militarilor care operează pe tehnica de geniu s-a realizat de asemenea și pe timpul executării diferitelor lucrări specifice în folosul armatei și aici vreau să amintesc de lucrările de amenajare/refacere a drumurilor din poligonul Cincu, în primăvara acestui an, precum și la lucrările de reabilitare a cazărzii Cheia. Antrenarea militarilor profesioniști în executarea diferitelor misiuni specifice reprezintă țelul comandanților de subunități. Ei urmăresc formarea coeziunii la nivel pluton/companie, nucleul de bază în executarea tuturor misiunilor, precum și antrenarea militarilor pentru a acționa unitar, în condițiile câmpului de luptă al războiului modern. Cheia împlinirii este dată de

spiritul de echipă, pentru că numai împreună fiecare poate realiza mai mult. Acest lucru presupune diversificarea categoriilor de instruire pentru formarea unor specialiști în măsură să răspundă complexității amenințărilor globale.

În altă ordine de idei, unii soldați gradați voluntari au demisionat din diverse motive, îngreunând procesul firesc al instrucției, iar alții noi au sosit în unitate. Astfel, coeziunea grupului se înfiripă mai greu pentru că se schimbă colectivul, se schimbă comanda, iar acomodarea durează. Nu putem afirma că într-o scurtă perioadă de timp totul este rezolvat. Relațiile interumane se clădesc în timp și cu mare răbdare.

Cu toate acestea, principalul nostru obiectiv rămâne nevoia de pregătire profesională permanentă, prin care am demonstrat în toate situațiile la care am fost angrenați, că suntem buni militari profesioniști, că avem capacități nelimitate, că putem fi «oricând pregătiți!», indiferent de situație, vreme sau moment.

PREOCUPĂRILE PREZENTE ȘI DE PERSPECTIVĂ ALE SUBUNITĂȚILOR DE CERCETARE

Căpitan Silviu GIMIGA

Specialitatea cercetașilor de geniu se află la o răscruce de drumuri în care viitorul se conturează rapid, dincolo uneori de puterea noastră de a-l percepe. Și totuși, în ciuda schimbărilor, oamenii reușesc să-și perceapă menirea, să intre în pasul evoluției, să accepte deopotrivă lucrurile bune sau mai puțin bune din peisajul social. Acești oameni pe care-i întâlnim în fiecare dimineață sunt militarii de azi, care se pregătesc pentru a deveni militarii desăvârșiți de mâine, care vor

avea și mai departe un cuvânt greu de spus în noua elită a armatei.

Activitatea desfășurată de Plutonul Cercetare din Batalionul 72 Geniu poate fi caracterizată prin îndeplinirea cu profesionalism, consecvență și eficiență a tuturor atribuțiilor și a misiunilor pe care le primim. Calitatea și acuratețea activităților desfășurate sunt determinate și verificate în timp scurt, prin desfășurarea taberelor de instrucție la apă, la munte și mobile.

Cercetarea de geniu a podurilor, drumurilor, digurilor și a cursurilor de apă sunt câteva dintre misiunile îndeplinite în ultimii ani prin dăruință. Dincolo de noile confruntări, acești militari admirabili nu uită că pregătirea specifică este o profesie de credință fără de care autoritatea morală ar deveni îndoielnică. Taberele la cursurile de apă, la munte și mobile, exercițiile de antrenament în teren, tragerile cu armamentul individual sunt doar câteva elemente de bază ale piramidei de autoritate profesională pe care fiecare cercetaș de geniu își întemeiază personalitatea militară. Și nu doar atât...

O serie de militari din cadrul subunităților de cercetare ale batalionului au participat la misiuni de menținere a stabilității și securității păcii în teatrele de operații Bosnia, Irak și Afganistan. Experiența acumulată de către aceștia este de un real folos în pregătirea pentru luptă a cercetașilor.

Cea mai apropiată dovadă a pregătirii profesionale a cercetașilor de geniu o constituie participarea la tabăra mobilă desfășurată în prima jumătate a lunii septembrie, în sprijinul exercițiului de comandament, tip TEWT, organizat de Brigada 10 Geniu, pe cursul inferior al râului Siret, în sectorul Nicorești – Barboși. Misiunea cercetașilor de geniu a

Batalionului 72 Geniu a fost de a organiza și asigura colectarea datelor privind locurile favorabile amenajării punctelor de trecere pe mijloace diferite, precum și determinarea caracteristicilor podurilor rutiere și CF, în sectorul Nicorești – Barboși, pe râul Siret.

Pentru îndeplinirea misiunii, subunitatea de cercetare de geniu a executat marș pe roți, pe malul stâng și drept al râului Siret și a desfășurat următoarele activități:

- a cercetat existența și practicabilitatea căilor de acces la cursul de apă;
- a estimat necesarul de forțe și mijloace pentru amenajarea căilor de acces la cursul de apă;
- a executat cercetarea cursului de apă și a stabilit și marcat locurile favorabile amenajării punctelor de trecere;
- a executat cercetarea de geniu a podurilor rutiere și de cale ferată existente pe râul Siret.

Tabăra mobilă s-a încheiat cu succes, cercetașii reușind să obțină datele necesare îndeplinirii misiunilor de către subunitățile de pontonieri și poduri fixe ale Batalionului 72 Geniu.

Tabăra de instrucție la apă s-a desfășurat în zona localității Vărsătura din județul Brăila. În cadrul acesteia, militarii au desfășurat activități de cunoaștere și actualizare a datelor deja existente privind fluviul Dunărea, în sectorul Galați – Gropeni și au continuat

perfecționarea deprinderilor în lucrul cu mijloacele și materialele din completul de cercetare de geniu, în cadrul instrucției de specialitate la cursul de apă.

Tabăra de instrucție la munte s-a desfășurat în masivul Bucegi – Cheile Râșnoavei, având ca obiectiv principal perfecționarea deprinderilor militarilor pentru organizarea și conducerea acțiunilor cu caracter independent în teren muntos, vara. Pentru îndeplinirea misiunii, militarii cercetași au desfășurat instrucție de specialitate în vederea stabilirii gradului de accesibilitate al terenului, valoarea pantelor, practicabilitatea drumurilor și a potecilor pentru diferite categorii de tehnică de luptă, caracterul barajelor și obstacolelor de pe căile de deplasare, cunoașterea semnelor de înrăutățire și îmbunătățire a timpului, debitul și calitatea apei în sursele de apă, adăpostiri naturale ce pot fi folosite pentru personal.

Desfășurarea a trei tabere de instrucție într-un timp foarte apropiat una de cealaltă a condus la atingerea unor

obiective prioritare instruirii, astfel:

- realizarea coeziunii subunității de cercetare în acțiune independentă, în zone necunoscute din teritoriul național;

- perfecționarea lucrului în echipă și menținerea unei stări psihomorale bune în condiții complexe impuse de anotimp și starea vremii;

- perfecționarea cunoștințelor privind lucrul la parametri normali cu tehnica și aparatura de cercetare de geniu;

- perfecționarea capacității de instruire în cooperare cu celelalte subunități de cercetare din Brigada 10 Geniu pe timpul desfășurării exercițiilor de antrenament în teren, FTX și exercițiilor tactice pe hartă, STX.

Ca o concluzie, apreciem activitatea cercetașilor de geniu din Batalionul 72 Geniu ca fiind foarte bună. Subunitatea este capabilă să îndeplinească misiuni specifice, concomitent cu creșterea preocupării ridicării nivelului de instruire, în vederea realizării și menținerii unei structuri cu înalt grad de profesionalizare.

EXERCIȚIUL MULTINAȚIONAL DE STAT MAJOR „BLONDE AVALANCHE ROU-08”

Locotenent Doru CĂTA

La ora scrierii acestui articol, impresiile rezultate în urma desfășurării exercițiului de tip CPX „Blonde Avalanche ROU-08” sunt încă calde și ceva îmi spune că vor mai rămâne așa multă vreme. Indiscutabil, exercițiul a fost o reușită pe toate planurile și nici nu ar fi putut fi altfel având în vedere gradul foarte detaliat al planificării, acuratețea execuției, toate acestea reflectând de fapt seriozitatea, profesionalismul și implicarea individuală a fiecăruia dintre cei angrenați în desfășurarea evenimentelor.

Având o bază solidă de plecare în cele trei conferințe de planificare/coordonare, constituirea comandamentului Batalionului Multinațional de Geniu „TISA” din cele patru țări (Ungaria, România, Slovacia și Ucraina) pentru desfășurarea CPX-ului, a avut ca scop rezolvarea unor situații de urgență provocate de inundații, în aria de responsabilitate a batalionului pe teritoriul României. Transpus în practică, organizarea exercițiului a constat în trei structuri principale:

a) EXCON (Exercise Control) – responsabil cu injectarea incidentelor și evenimentelor (INCIDENT Cell), evaluarea structurilor participante (EVALUATION Cell), relațiile cu presa (VOB-PIC Cell) și relațiile cu organizațiile civile și nonguvernamentale (WHITE Cell);

b) Comandamentul Multinațional al Batalionului (MEB HQ) – responsabil cu primirea incidentelor și evenimentelor, analiza acestora și elaborarea ordinelor pentru modulele naționale;

c) Modulele Naționale – reprezentate de către 3 membri pentru fiecare delegație și „jucate” ca și celule de răspuns;

d) În cea de-a treia zi a exercițiului, în 28 august, după desfășurarea analizei post – acțiune (After Action Review), delegațiile naționale, presa și distinșii vizitatori au avut ocazia de a urmări la lucru Modulul Românesc al Batalionului 52 Geniu, în

cadrul exercițiului demonstrativ susținut pe malul drept al râului Someș, la 15 km de Satu Mare, în raionul localității Mărtinești.

Expoziția de tehnică specifică armei geniu, punctele de trecere pe bărci de asalt, pontoane și pod jos metalic, punctul de asigurare cu apă, organizarea și amenajarea unei tabere de tranzit pentru persoanele sinistrate, refacerea digului rupt de ape și evacuarea răniților cu ajutorul elicopterelor, au avut rolul de a materializa rezolvarea situațiilor dezastruoase și dramatice, de multe ori în cooperare cu celelalte instituții desemnate să intervină sau cu atribuții pe această linie.

De menționat este și faptul că anul viitor, comanda Batalionului Multinațional de Geniu îi revine părții slovace și se pare că, la următorul exercițiu multinațional în comun, fiecare țară va participa și cu trupe într-un exercițiu tip LIVEX.

În încheiere, aș vrea să reamintesc un fapt nelipsit de importanță și anume că toate activitățile adiacente exercițiului de stat major și celui demonstrativ (cazare, hrănire, transport pentru delegațiile străine) au fost apanajul batalionului și mai exact, au stat pe umerii unui singur om – Lt. col. Alexandru PĂUN – comandantul acestuia și nu se poate spune decât că, într-adevăr, *omul sfințește locul*.

GENIȘTII MONTANI

Sublocotenent Octavian CISMARU

Încă de la constituirea corpului montan, prin Ordinul Marelui Cartier General nr. 294 din 3 noiembrie 1916, se arată că, *„Vânătorii de munte vor fi instruiți și pregătiți pentru război în munți, recunoașteri, siguranță și legătură. Pentru astfel de misiuni sunt necesari oameni sănătoși, deosebiți sub aspectul cunoașterii munților, rezistenți din punct de vedere fizic, stăpâni în deplasarea pe schiuri, în măsură să escaladeze înălțimi dificile, predispuși la frustrări de orice natură, într-un cuvânt, niște oameni deosebiți – elite între elite.”*

În anii care au urmat Primului Război Mondial, în special după anul 1930, vânătorilor de munte li s-au impus prin ordine și instrucțiuni speciale, calitățile de a fi *„apărători fanatici, trăgători de elită, suflete educate, excelenți pândari, cercetași și individualități luptătoare desăvârșite”*.

Aceste trăsături definitorii impuse și cultivate vânătorilor de munte și-au arătat roadele în cei cinci ani de război la care au participat aceste trupe, între 1941-1945, într-un spațiu imens cuprins între Cernăuți, Harkov, Nalcik, Vladicaucaz, Kerci, Sevastopol, Deva, Oradea, Beiuș, Munții Bukk, Javorina, Nitranskie-Hore, Carpații Albi și Praga. Sângele vărsat de cei aproape 75000 de ostași ai cotelor înalte în anii de război a constituit un uriaș tribut pentru armata României în anii grei de război.

Anii au trecut, timp în care trăsăturile definitorii ale ostașului vânător de munte nu s-au diminuat, acestea căpătând noi dimensiuni raportate la standardele

moderne de purtare a războiului.

Vânătorul de munte știe să cultive în toate situațiile senzațiile tari, specifice anilor tinereții, cutezanța și dorința de afirmare, fără a se uita datoria sacră a acestuia – apărarea patriei, căreia îi subordonează toate calitățile sale fizice, morale și intelectuale.

Una din opțiunile Alianței Nord-Atlantice pentru anii 2005-2010 în România sunt vânătorii de munte, pentru profesionalismul lor în abordarea în spirit modern a concepției privind desfășurarea acțiunilor în spațiul înalt al masivelor muntoase.

Este nevoie de vânători de munte în continuare, deoarece puține state din Europa mai optează astăzi pentru astfel de trupe, greu de instruit, de întreținut și de asigurat cu cele necesare luptei.

În actuala formă organizatorică cu mari unități de vânători de munte operaționalizate, întreaga concepție de pregătire trebuie să se bazeze pe realizarea rapidității acționale, concretizată prin oportunitate în surprinderea potențialului adversar,

în devansarea acestuia, în realizarea rapidă a dispozitivelor de luptă (operative), coroborate cu menținerea permanentă a inițiativei.

Și în viitor trebuie căutate noi soluții privind organizarea, înzestrarea și dotarea unităților și marilor unități de vânători, pentru ca acestea să devină mai ușoare, mai mobile în câmpul lor tactic – MUNTELE.

Trebuie înlocuite T.A.B.C.-urile, aruncătoarele de 120 mm și aduse în înzestrare la nivel brigăzi, elicoptere de luptă, de luptă și de transport, realizată ținuta vânătorului de munte pentru mileniul III, modernizate mitralierele ușoare, realizat un nou armament antitanc și antiaerian la nivelul batalionului de vânători de munte și nu în ultimul rând, a unor moderne mijloace de comunicații.

Nu trebuie uitat că în toate situațiile factorul uman primează, deoarece în ultima instanță oamenii sunt cei care dau întreaga măsură tuturor lucrurilor și în consecință, în toate situațiile nu trebuie să se neglijeze niciodată aspectele legate de motivația susținută atât în plan sufletesc, cât mai ales material al oamenilor în uniformă.

Trebuie acordată mai multă atenție selecționării viitorilor militari angajați, deoarece în ultima vreme, în masa acestora s-au strecurat elemente străine spiritului de corp, aventuriste, puse pe căpățuială, necinstite și degradante, care nu fac casă bună cu noțiunea de militar al unei armate moderne și mai ales, cu țelurile nobile ale vânătorilor de munte.

În toate unitățile, în special cele operaționalizate, trebuie desfășurată o intensă muncă educativă cu subofițerii tineri și cu militarii angajați, pentru a le

canaliza eforturile spre îndeplinirea obiectivelor și misiunilor pentru care au fost chemați sub arme și remunerați.

Compania 363 Geniu, aflată în subordinea Brigăzii 2 Vânători de Munte, nu face notă discordantă față de prezentarea realizată mai sus. Astfel, deși toți militarii companiei sunt de specialitatea geniu, acest lucru nu este suficient pentru a te impune în această mare unitate de elită a Armatei României. Odată repartizat aici, într-un timp foarte scurt trebuie să te adaptezi unor cerințe care te fac să te gândești bine dacă într-adevar ești pregătit să faci față unei asemenea provocări.

Dificultatea misiunilor pe care le avem de îndeplinit ne fac mai puternici și mai uniți; coeziunea în cadrul subunității este extrem de puternică, acest lucru ajutându-i pe noii veniți să se integreze mult mai rapid și să facă față rigorilor impuse în cadrul brigăzii.

Totodată, nu este mai puțin adevărat că imediat cum te obișnuiești cu alertele de la miezul nopții, cu marșurile interminabile și epuizante până pe crestele munților, cu taberele de instrucție, cu exercițiile specifice, cu dormitul la cort la temperaturi extreme, de fapt când vei descoperi viața vânătorului de munte, atunci cu siguranță că nimic nu ți se va mai părea greu și vei iubi această meserie.

Și pentru viitor, vânătorii de munte rămân santinele sigure ale spațiului înalt din Carpați, pe care trebuie să-i slujească cu viața și cu sufletul, cu inteligența și curajul de a fi și a rămâne cei mai puternici și mai prețuiți la noi acasă, cât mai ales acolo unde Alianța va avea nevoie de aceste trupe.

IMPORTANȚA GENIȘTILOR ÎN BRIGADA 282 INFANTERIE MECANIZATĂ „UNIREA PRINCIPATELOR”

Locotenent Dănuț ȘERBAN

„A ști și a nu acționa este suprema lașitate” (proverb oriental)

Interacțiunea Brigăzii 282 Infanterie Mecanizată „UNIREA PRINCIPATELOR” cu câmpurile de luptă din Afganistan și Irak, a configurat importanța geniștilor în cadrul ei.

Starea actuală a înțelegerii locului, rolului și rostul geniștilor într-un conflict armat a determinat studii și interpretări cu privire la locul și modul implicării militarilor în procese specifice acțiuni lor.

Aceste studii au fost piatra de temelie a modului în care subunitatea de geniu s-a construit și înțeles. Așa cum Constantin Noica spunea: „înțelegerea profundă și interpretarea corectă a lucrurilor și fenomenelor ne dă o mai bună așezare în existență”, tot așa putem afirma că înțelegerea corectă a fluxurilor interpretative și energetice ce susțin Compania 293 Geniu în cadrul Brigăzii 282 Infanterie Mecanizată „UNIREA PRINCIPATELOR”, o așează pe aceasta în orizonturi de interpretare și concretizare satisfăcătoare.

Suntem într-un proces de tranziție prin care modul de gândire specific orizontului teoretic sistemic se alchimizează sub

presiunea câmpurilor interpretative existente în lume, într-un mod de gândire și organizare a subunităților de tip procesual. Cu alte cuvinte, organizarea sistemică și piramidală este înlocuită cu o organizare de tip relațional specifică orizontului de gândire procesual.

Avantajele acestui mod de organizare și gândire, care acționează și se autodezvoltă pe sine însuși, determină salturi calitative în procesul de instrucție și implicit, în modul de acțiune în teatrele de operații. Subliniez această importanță a necesității de translație dintr-un orizont de gândire sistemic într-unul procesual sub presiunea căruia se ființează și se dezvoltă o subunitate, deoarece în chintesența conflictelor armate, adversarul a depășit cu mult modul tradițional de gândire după care marea majoritate a subunităților din armata română ființează.

Aspectul este deosebit de important, deoarece asimilarea acestora ne situează cu un pas înaintea adversarilor. Cu toții ne formăm aici și ne organizăm plecând de la ipoteza ce configurează modul de gândire și acțiune a adversarului într-o matrice spațio-temporală specifică. Compania 293 Geniu face eforturi în a-și înțelege configurația subtilă de natură teoretică ce-i oferă posibilitatea să se manifeste în plan concret într-un mod satisfăcător.

Această paradigmă a înțelegerii dublată de experiența practică ne oferă scenarii posibile de acțiune, iar prin conștientizarea consecințelor derivate în lanț, ce le pot genera, ne alegem cursul

de acțiune potrivit. Se spune că devenim în timp ceea ce gândim și simțim în mod preponderent. A cultiva o gândire ce ne situează în paradigme teoretice ce se autoperfecționează pe ele însăși în timp și a simți totodată mulțumirea și îndeplinirea de sine a lucrului bine făcut, ne face să fim buni și foarte buni acolo unde luptăm. Consider că o subunitate de geniu care nu este înțeleasă la nivel subtil, teoretic într-un mod satisfăcător, întru contextul informațional energetic clar definit, este supusă eșecului în orizonturi în care își desfășoară misiunea.

A înțelege, a cerceta, a rezolva, a interpreta, a concretiza și a corecta reprezintă liniile directoare care susțin buna funcționare a unei subunități de geniu.

HISTORIA MAGISTRA VITAE

O (FOSTĂ) UNITATE DE PONTONIERI DIN ALBA IULIA

În Alba Iulia s-a înființat, în anul 1932, Batalionul 2 Poduri Râuri, provenind din Batalionul 3 Poduri Râuri al Regimentului de Pontonieri de la Brăila. Dispunerea Batalionului 2 Poduri Râuri a fost la început în cazarma pionierilor (cazarma din apropierea Porții a III-a a Cetății, viitoarea cazarmă a Regimentului 52 Geniu), iar după 23 august 1944, pentru a face loc trupelor sovietice, în șanțurile Cetății, mai târziu în cazarma „pontonierilor” din apropierea statuii lui Mihai Viteazul. Pe timpul războiului, a participat atât la campania din est (pierderile suferite între 1941- 23 august 1944 fiind de 15 morți, 2 dispăruți, 3 invalizi din care 1 subofițer și 19 trupă), cât și la cea din vest.

Unitatea de pontonieri din Alba Iulia a

În final, vă provoc la un exercițiu de gândire care constă în: gândiți-vă la momentele din cariera dumneavoastră de militar în care nu ați fost mulțumiți de modul în care era gândită, condusă și organizată subunitatea din care ați făcut/faceți parte pe nivelul specific funcției dumneavoastră, și ce ați interprins pentru a îmbunătăți aspectele care vă deranjau? Cum ați acționat asupra lor? Aici, în cadrul Companiei 293 Geniu, această provocare este una continuă, deoarece tindem să devenim și să fim cei mai buni acolo unde luptăm. Consecințele acestei provocări ne ajută din plin să îndeplinim aspectul mai sus menționat.

Maior (r) Iulius MUREȘAN

purtat mai multe denumiri începând cu Batalion 2 Poduri – Râuri, apoi Regimentul 3 Pontonieri (din anul 1950), iar din anul 1951, Regimentul 270 Pontonieri.

Se va subordona după război Inspectoratului (Comandamentului) Geniului, iar după înființarea din 1 iulie 1947, a

Regiunii a III-a Militară, care avea comandamentul la Cluj și cuprindea 18 județe (din anul 1952, un număr de opt regiuni administrative), se va subordona din punct de vedere administrativ și juridic acesteia (din anul 1951 se va subordona direct Regiunii a III-a Militare). În cadrul comandamentului acestei Regiuni Militare (Armatei a 3-a, Armatei a 4-a), va fi încadrat în anul 1959, după absolvirea Academiei Militare, timp de 18 ani ca și comandant al trupelor de geniu (Șeful geniului), colonelul Florea Iohan, fost comandant al Regimentului de Pontonieri din Alba Iulia, în perioada 1951-1956 (funcția de Șef de geniu va fi îndeplinită mai târziu, de un alt pontonier din Alba Iulia, colonelul Dorin Ordeanu). În anul 1999, Iohan va scrie nu fără a fi în concordanță cu realitatea: „Deviza mea în viață a fost aceea că pot ridica ștacheta exigenței și calității prin exemplul personal. Privind retrospectiv, sper că am reușit.”

Maiorul Ioan Gruia va fi comandant al Batalionului de pontonieri în perioada 1949 – 1950, acesta remarcându-se în trecut, în mod deosebit în toamna anului 1941, pe timpul războiului, la trecerea Nistrului și Bugului, pe când avea gradul de căpitan și comanda compania 10 Poduri Râuri din Batalionul 3 Poduri Râuri de la Bacău. Din anul 1950, va participa la executarea fortificațiilor de la granița cu Serbia, fiind comandant al Sectorului 363 Lucru. Un grup de 16 ofițeri participanți la această activitate vor fi arestați în anul 1952, Ioan Gruia primind o pedeapsă de 15 ani de închisoare. Acuzația adusă a fost de sabotare a lucrărilor, pentru faptul că nu a supravegheat corespunzător executarea acestora, nu a luat măsuri pentru mascarea obiectivelor, nu s-a preocupat

de gestionarea și depozitarea materialelor, nu a repartizat materialele după un plan, unele batalioane ducând lipsă de aceste materiale, iar în unele momente, interzicând executarea lucrărilor.

La 8 decembrie 1955, condamnații vor fi puși în libertate printr-un Decret al Marii Adunări Naționale, semnat de scriitorul Mihail Sadoveanu. Urmarea hotărârii Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din 22-25 aprilie 1968, pentru reabilitarea unor activiști de partid și de stat, Comisia de partid propune reexaminarea acestui proces desfășurat din ordinul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, „Vinovăția a fost stabilită pe baza unor recunoașteri ce nu se coroborează cu alte probe, declarațiile obținute în anchetă sunt contradictorii, ulterior fiind retractate cu motivări plauzibile ce nu au fost verificate de organele de anchetă” (documentul 67 din *Agresiunea comunismului în România*).

Din această unitate de poduri-râuri (pontonieri) va face parte și plutonierul Țălnaru Iosif, născut în anul 1919 în Gîrbova de Jos, județul Alba, care le-a promis că le va procura armament unor persoane din grupul maiorului în rezervă Dabija Nicolae, constituit în zona Munților Apuseni pe baza unei ideologii naționaliste, contrare comunismului, având și o componentă religioasă, în special greco-catolică. Este arestat de Securitate la 8 martie 1949 și anchetat la Alba Iulia și Sibiu, în septembrie 1949 fiind condamnat de Tribunalul Militar Sibiu la 8 ani închisoare corecțională, fiind închis la Aiud, Canal, Baia Sprie și Gherla. La Baia Sprie a participat la grevele foamei din noiembrie 1954 și aprilie 1955, Securitatea cerând mutarea lui de la Baia Sprie pe motiv că

„susnumitul este un recalcitrant și un instigator în rândurile deținuților”. Este eliberat la 26 ianuarie 1957, având domiciliul obligatoriu în comuna Rubla, din regiunea Galați.

Încadrat în Batalionul de Pontonieri din Alba Iulia va fi și sergentul Gligor Vasile (născut în anul 1925 în localitatea Cacova, Alba) care făcea parte din organizația condusă de Popa Ștefan (născut la 17 octombrie 1920, fiul preotului ortodox din Decea, absolvent al Facultății de Drept din Cluj), organizație de nuanță legionară formată, după datele Securității, din 42 de membri. Gligor, la rândul său, a organizat o grupă de militari în unitate, din care făceau parte sergenții Stanciu Dominic, Man Gheorghe și caporalul Trisemei Ștefan, cu misiunea ca în cazul în care partizanii din munți erau atacați, trebuiau să se deplaseze în zonă în sprijinul acestora. A sustras din unitate 10 livrete militare în alb și o cutie de capse pirotehnice, pe care le-a predat lui Ștefan Popa. A fost arestat la 9 iunie 1949 și condamnat în 2 decembrie 1949 de către Tribunalul Militar Sibiu la șapte ani închisoare, fiind închis la penitenciarele din Aiud, Gherla, Peninsula și Oradea.

La Securitatea din Alba Iulia, pentru a se stabili legăturile care le-ar fi avut cu grupurile din Munții Apuseni, persoanele anchetate vor fi supuse la numeroase torturi până când aceștia vor face declarații pe placul anchetatorilor. „M-au scos din celulă și au început cercetările, mai corect spus schingiurile. Au început să mă înjure și să mă bată cu bățele. M-au așezat pe un scaun și cu picioarele pe un alt scaun, unul s-a așezat pe picioarele mele. Cu o mână mă ținea de păr. Unul cu bâta mă bătea la tâlpi. Aceasta a durat în fiecare zi, timp de șase săptămâni. În fiecare zi mă duceau în camera de tortură

și mă băteau. Îmi puneau masca pe față, să nu se audă cum zbieram. M-au pus la curentul electric. M-au dezbrăcat și m-au bătut la fund. Aceasta a durat până mi s-a făcut rău.”

Cele de mai sus vor fi povestite mai târziu de Călin Ionel, țaran din satul Cricău, comuna Mirăslău, județul Alba, încorporat în Regimentul 91 Infanterie la 1 aprilie 1943 și trimis pe frontul din Moldova în aprilie anul următor. Rănit grav pe frontul de vest, va fi internat o perioadă la Spitalul militar din Alba Iulia. „Domnule căpitan, eu sunt român - îi va spune Călin Ionel comandatului Securității din Alba Iulia. Când țara m-a chemat, mi-am făcut datoria. Am luptat pe frontul de răsărit și pe cel de apus. Am fost greu accidentat în timpul războiului, fractură la baza craniului, și acum nu înțeleg, de ce vor să mă omoare? Am doi copii și vreau să mi-i cresc.”

Un fapt despre care își aduce aminte cu tristețe generalul în rezervă Savu Constantin, fost ofițer în această unitate de pontonieri din Alba Iulia, este demolarea din ordinul loctiitorului politic al unității a unei frumoase bisericuțe de lemn, construită în cazarma din zona Schitului de către unitatea de grăniceri, dispusă în acest loc după Dictatul de la Viena. I-a rămas în memorie generalului exclamația unui soldat care, înțepat într-un cui a strigat: „Iartă-mă Doamne, că nu o fac cu voia mea !”

Despre Batalionului 2 Poduri Râuri, fostul subofițer Ieronim Boteiu va relata mai târziu:

„Am sosit în Alba Iulia în anul 1946, fiind încadrat în unitatea de pontonieri care era dispusă în șanțurile din partea de nord a Cetății. Unitățile de pontonieri,

cât și celelalte care aparțineau armeei geniu, n-au fost desființate cu aceeași grabă de către ruși pentru că exista o mare nevoie de geniști pentru distrugerea minelor și proiectilelor neexplodate din timpul războiului;

După aproape un an de la sosirea din școală, am început să ne mutăm în fosta cazarmă a Regimentului 91 Infanterie (cazarma din spatele statuii lui Mihai Viteazul) care, în perioada respectivă, era părăsită. Pe ruși, când am venit din școală, i-am găsit cazați în pavilionul dinspre stradă din cazarma Regimentului 6 pionieri;

Am fost numit șef serviciu alimente și furaje, unde în responsabilitatea mea era hrănirea zilnică a aproape 1000 de oameni (în anul 1947, rația zilnică trebuia să fie în valoare de 2.500 calorii – n.n.), apoi șef serviciu armament și muniție, cu toate că la bază am fost genist. M-au ajutat foarte mult cursurile de intendență pe care le-am făcut;

Numitele epurări au fost reduse în unitatea noastră. Au existat însă unele treceri în rezervă, mutări sau ieșiri la pensie parcă prea rapide. Loțiitorii politici sau propagandiștii comuniști aveau numai uniforma militară, astfel nu se deosebeau de civili. Îmi aduc aminte de unul Nepotu Toma, de Marin sau de Paraschiv care a fost și veteran de război, acesta din urmă ulterior stabilindu-se în Buzău;

Prima promoție de ofițeri din perioada comunistă a venit în unitate în anul 1952. Dacă erai subofițer, puteai deveni ofițer după un curs de trei sau șase luni. Atunci nu am dorit să fiu ofițer din diferite motive pe care nu-mi face plăcere să le spun, dar cu trecerea anilor de foarte multe ori am regretat;

Până în anul 1948, în garnizoană era ca

și episcop militar generalul Partenie Ciopron. De asemenea, până în acel an se făceau slujbe religioase în cazarmă, dar apoi orice activitate religioasă a dispărut cu totul (foarte multe informații despre episcopul Ciopron le va face căpitanul Paiu, secretarul de partid al unității, fost preot militar pe frontul din Răsărit – n.n.);

La bucătărie, pentru masa trupei se făcea multă mămăligă. Aceasta era întinsă pe o masă lungă, apoi se tăia în bucăți mai mici de 10-15 centimetri. Lângă bucătărie era spălătoria care funcționa în flux continuu și grajdurile, care după vechimea lor, păreau a fi construite înaintea anului 1918. Aleile și platoul nu erau betonate, iar parcul de pontoane, cât și unele depozite au fost dispuse în afara orașului. Mașini nu aveam, iar pontoanele erau așezate pe niște remorci, fiind tractate cu ajutorul boilor și a cailor. Vara, unitatea ieșea în tabăra de instrucție de la Partoș unde existau niște clădiri foarte vechi, probabil construite cu sute de ani în urmă, iar în cazarmă rămânea numai garda;

Cadrelle militare au fost cazate în majoritatea lor în actualul Muzeu al Unirii și în clădirile care aparțin astăzi Centrului Militar Județean. La început, am avut locuința în clădirea din fața

unității (clădirea Iericon – n.n.), care aparține astăzi Arhiepiscopiei romano-catolice. Apoi, m-am mutat în niște clădiri foarte vechi, fără fundație, despre care se spuneau că au fost pe vremuri depozite ale armatei, din zona în care se presupune că a fost biserica și mănăstirea lui Mihai Viteazul. În actuala Sală a Unirii, care aparținea de asemenea armatei, în fiecare sâmbătă se organiza bal cu participarea familiilor tuturor cadrelor din garnizoană;

Comandamentul unității se afla dispus în partea dinspre statuia de astăzi a lui Mihai Viteazul, biroul comandantului fiind deasupra porții de intrare. Am avut o stimă deosebită față de comandantul unității, Iohan Florea, care a fost ca ofițer și în război. Era un om calm, liniștit, calculat, iar noi, probabil și după nume, probabil și datorită capacităților sale de bun organizator și calmului său, îi spuneam „Neamțul”;

Prin anul 1956, ne-am pregătit pentru

desființare. Se zvonea că în locul nostru va veni un Batalion de drumuri destinat economiei naționale și nu peste mult timp zvonurile s-au confirmat. Și atunci, șefii noștri n-au prea avut o gândire clară despre viitorul armatei, pentru că peste câțiva ani din nou s-a înființat în Alba Iulia o unitate de pontonieri.

În anul 1975, am revenit în cazarma din spatele statuii lui Mihai Viteazul împreună cu Regimentul 52 Geniu, comandant de colonelul Nicolae Ivan, având comandamentul și subunitățile dispuse în partea de est a acesteia. În locul nostru, până în anul 1977, a fost Liceul Militar Mihai Viteazul.

Actualmente, lucrez la biroul cu problemele veteranilor de război și am doi fii care au devenit ofițeri, unul fiind la Marină, iar altul lucrează în domeniul financiar, ambii având astăzi gradul de colonel (în anul 2005 – n.n.).

SCURT ISTORIC AL TRUPELOR DE PONTONIERI DE LA ÎNFIINȚAREA PRIMEI UNITĂȚI PÂNĂ ÎN ZILELE NOASTRE

Plutonier Marius BUTURĂ

Prima unitate de geniu din istoria Armatei Române a fost Batalionul de geniu înființat în 31 mai 1859 de către domnitorul Alexandru Ion Cuza.

După numai șapte ani, prin Decretul numărul 259 din 25 februarie 1866,

Locotenența domnească a principatelor unite române

la articolul 1 spune: Batalionul de geniu se desființează;

la articolul 2 spune: se înființează patru companii de geniu din care:

- 3 companii de săpători – minari;
- 1 companie de pontonieri.

Pentru prima dată în organizarea armatei, apare o subunitate de pontonieri. Prima localitate de reședință a Companiei Pontonieri a fost București, având comandant pe căpitanul Anton Berindei. Prin Decretul numărul 14 din 05.01.1867, Compania Pontonieri a fost trecută în arma artilerie, făcând parte din Regimentul 1 Artilerie, subordonată Șefului Artileriei.

Începând cu luna martie 1867, Compania Pontonieri a fost mutată în garnizoana Giurgiu.

Prin Decizie Ministerială, la data de

30 septembrie 1875, pontonierii se reintegrează în cadrul trupelor de geniu, făcând parte din Batalionul de geniu, schimbându-și garnizoana de la Giurgiu la București.

Prima misiune a Companiei Pontonieri a fost întinderea unui pod peste râul Olt, la Comani, pentru scurtarea comunicației spre Craiova, care în acele timpuri se făcea prin Slatina.

În timpul Războiului de independență, 1877 – 1878, Compania Pontonieri a primit mai multe misiuni, printre care amintim: întinderea unui pod peste Dunăre în punctul de trecere Săliștioara, având lungimea de 1036 m, care a fost dat în exploatarea trupelor românești și rusești la 19 august 1877; mutarea podului și întinderea lui peste Dunăre la Turnu Măgurele, între 26 – 29.08.1877 acesta fiind construit și dat în exploatare; organizarea unui punct de trecere pe vase și porțițe la Hazîr – Mahala care a funcționat până în luna martie 1878.

Începând cu 01 aprilie 1908, Batalionul de pontonieri din Regimentul 2 geniu devine unitate independentă și se mută din nou la Brăila.

După noua organizare a trupelor de geniu, se impunea și o mai bună dotare a acestora cu mijloace materiale. În anul 1913, Batalionul de pontonieri, pe lângă cele patru echipaje de poduri – râuri model 1893 pe care le avea în dotare, primește și un echipaj de poduri fluvii, model 1912.

Odată cu îmbunătățirea bazei materiale a pontonierilor, sporesc și sarcinile de mobilizare ale Batalionului de pontonieri, astfel, la război fiind mobilizate două batalioane de pontonieri, unul de râuri și unul de fluvii, fiecare cu câte patru companii.

În urma semnării Păcii de la București,

24 aprilie – 07 mai 1918, Armata română trebuia să fie demobilizată. În urma demobilizării, Regimentul de pontonieri rămâne cu patru companii, două de pontonieri râuri și două de pontonieri fluvii, fixându-i-se ca reședință orașul Fălciu și apoi, ca reședință de pace, orașul Reni.

În data de 27 octombrie 1918, s-a ordonat mobilizarea armatei române. În cadrul acestei operații, Regimentul de pontonieri a mobilizat la Reni cele patru companii rămase după demobilizare, celelalte companii urmând să se formeze treptat, pe măsura sosirii efectivelor prevăzute în carnetele de mobilizare. Acest lucru se petrece în primăvara anului 1919, când efectivele sunt complete și companiile devin operaționale.

La 07 aprilie 1919 ia naștere primul Regiment de pontonieri, organizat la fel atât la pace cât și la război, unitatea fiind formată din două batalioane de pontonieri, unul de pontonieri râuri și unul de pontonieri fluvii. În anul 1925 a luat ființă cel de-al treilea batalion de pontonieri, specializat ca batalion de râuri, regimentul de pontonieri având în compunere acum trei batalioane, două batalioane de pontonieri râuri cu nouă companii (Batalionul 2, Batalionul 3 pontonieri – râuri) și un Batalion pontonieri fluvii cu patru companii (Batalionul 1 pontonieri – fluvii).

În ceea ce privește dislocarea unităților de pontonieri, la data de 11 martie 1932, Batalionul 2 pontonieri râuri a fost dislocat în garnizoana Bacău, iar Batalionul 3 pontonieri râuri, din 15 martie 1932, în garnizoana Alba Iulia, dată când cele două batalioane de pontonieri își schimbă numele între ele, Batalionul 2 pontonieri – râuri Bacău

devine Batalionul 3 pontonieri – râuri Bacău, iar Batalionul 3 pontonieri – râuri Alba Iulia devine Batalionul 2 pontonieri – râuri Alba Iulia.

După cum se poate ușor constata din aceste câteva pagini de date și momente ale existenței trupelor de pontonieri de-a lungul timpului, pentru prima dată se face vorbire de unitate de pontonieri în Alba Iulia, fiind vorba de Batalionul 2 pontonieri – râuri, din 15 martie 1932.

Odată cu mutarea celor două batalioane de pontonieri râuri în aceste garnizoane, acestea și-au desfășurat activitatea ca și unități de sine stătătoare, deși ele practic făceau parte din Regimentul de pontonieri râuri Brăila.

În luna august 1939, Marele Stat Major ordonă mobilizarea armatei, datorită forțelor germane care înaintau rapid în Polonia și concentrarea de trupe la granița de est a țării. În această situație, mobilizarea subunităților de pontonieri însemna de fapt o nouă organizare a lor din punct de vedere administrativ, Batalionul 2 pontonieri – râuri Alba Iulia având atunci cinci companii numerotate astfel:

Compania 1 poduri râuri; Compania 6 poduri râuri; Compania 7 poduri râuri; Compania 18 și 19 poduri râuri.

După cedarea Transilvaniei de nord Ungariei, majoritatea subunităților de pontonieri râuri au fost deplasate în Moldova, unde au fost întrebuințate pentru întinderea unor poduri peste râul Siret.

Trupele de pontonieri au fost mobilizate pentru perioade variabile de timp între 22 iunie 1941 și 23 august 1944, având ca principală misiune întinderea podurilor de echipaj, dar și executarea unor misiuni genistice cum ar fi amenajarea drumurilor, construcția podurilor improvizate, precum și

executarea distrugerilor cu exploziv.

Compania 1 poduri – râuri, la începutul anului 1941 se afla la dispoziția Armatei a 3-a la Lespezi, județul Iași, ulterior fiind mutată în comuna Huțanu, județul Botoșani.

Compania 6 poduri – râuri era pusă la dispoziția Armatei a 4-a și dispusă în comuna Ciușlea, județul Vrancea, la 19 august 1941 se afla la Cormcaz și Iaska, iar din 10 octombrie 1941 până la 09 decembrie 1941 în Kandal, dată la care compania s-a întors în țară.

Compania 7 poduri – râuri a fost singura companie care nu a fost concentrată în această perioadă.

Compania 18 poduri – râuri, în data de 17 iunie 1941 se afla la Călieni, unde împreună cu Compania 11 poduri – râuri B 3 pontonieri – râuri Bacău, trebuia să întindă un pod de pontoane peste râul Siret în dreptul localității Călieni. După terminarea podului, cele două companii primesc, în 21 iunie 1941, misiunea de a întinde un pod plutitor peste râul Putna, la Garoafa.

Inspectoratul General al Geniului înaintează, la 28 iulie 1941, către Marele Stat Major, propuneri de desființare a unor unități printre care apăreau și Companiile 18 și 19 poduri – râuri din Batalionul 2 pontonieri – râuri Alba Iulia.

Materialele și personalul Companiei 18 urmau să fie preluate de companiile 11 și 15 poduri – râuri din Batalionul 3 pontonieri – râuri Bacău, iar ale Companiei 19, de către companiile 10 și 12 poduri – râuri ale aceluiași batalion.

În toamna anului 1942, odată cu noile tabere de organizare a subunităților de poduri – râuri, companiile 18 și 19 au fost reînființate.

Între 1944 – 1945, Compania 18

poduri – râuri îndeplinește mai multe misiuni, atât pe teritoriul țării, cât și pe fronturile din Ungaria și Cehoslovacia, deservind armata română și sovietică.

Între 1944 – 1945, Compania 19 poduri – râuri îndeplinește mai multe misiuni. Compania primește ordin de mobilizare totală la 19 octombrie 1944, cu ordin de îmbarcare pentru Kummszetzmaron. În aceste condiții, pontonierii pleacă din garnizoana Alba Iulia în 06 noiembrie 1944 și ajung la destinație în 12 noiembrie. Din 20 noiembrie, Compania 19 poduri – râuri este pusă la dispoziția Corpului 4 Armată.

Anul 1945 a constituit pentru arma geniu o perioadă de transformări caracterizată prin desființarea sau contopirea unităților ca urmare a punerii în aplicare a Convenției de armistițiu și introducerea aparatului politic în structurile armatei.

În perioada martie – septembrie 1945, Regimentul de pontonieri a fost desființat și au fost înființate 2 batalioane de pontonieri: Batalionul de pontonieri - fluvii Brăila și Batalionul de pontonieri – râuri Alba Iulia.

Batalionul 136 Treceri, azi...

Anul 2008 începe pentru Batalionul 136 Treceri cu participarea lotului sportiv la Concursul aplicativ de iarnă, organizat

la Vatra Dornei. Lotul este format din nouă militari, ofițeri, maiștri militari, subofițeri, gradați și soldați voluntari. În urma eforturilor lor, lotul obține două locuri trei la probele de biatlon și ștafetă, dintr-un total de 11 loturi sportive din garnizoanele Cluj Napoca, Deva, Dej, Vatra Dornei, Miercurea Ciuc, Șimleul Silvaniei, Mediaș, Satu Mare și Iași.

Comandantul Batalionului, prin Ordinul de Zi nr. 21 din 30.01.2008, îi recompensează cu „Mulțumiri” pentru rezultatele obținute.

O misiune care scoate trupele de poduri în afara garnizoanei de reședință, pentru intervenția pe râul Bistrița Ardeleană cu o parte din completul de pod jos metalic, PJM – 72, este încredințată Batalionului 136 Treceri, la începutul anului 2008. Pentru prima dată, în noua formă de organizare, când locul recruților care își executau stagiul militar pe o perioadă de 12 luni este luat de soldați sau gradați voluntari care aleg cariera militară ca o meserie prin care fiecare se specializează pe funcția pe care este încadrat. După sfârșitul acestei misiuni, în urma lor rămâne ceva real, palpabil, care trebuie să reziste în timp, un pod pe care trec mașini, oameni etc. Pentru ei, cât și pentru toți membrii detașamentului este o responsabilitate, este momentul atât de așteptat pentru a-și dovedi calitățile individuale și de echipă în lucrul cu completul PJM – 72. Este în joc mândria lor de podari.

Astfel, în baza avizului favorabil al Ministrului Apărării pe raportul Statului Major General transmis de Comandantul Corpului 4 Armată Teritorial „Mareșal Constantin Prezan” Cluj Napoca, Comandantul Batalionului 136 Treceri, prin Ordinul de Zi nr. 68 din 04.04.2008, ordonă constituirea și deplasarea, începând

cu 07.04.2008, a unui detașament format din 31 oameni, cu tehnică și materiale în localitatea Prundu Bârgăului, pentru executarea unui pod cu o lungime de 40 m peste râul Bistrița Ardeleană. Misiunea începe în data de 07.04 și se termină în 15.04.2008, când detașamentul se întoarce în garnizoana Alba Iulia.

Este de prisos să amintim aici fapte și oameni, momente grele și încordate sau întâmplări hazlii prin care au trecut militarii în cele 7 zile de misiune, însă trebuie să o spunem că misiunea a fost un

succes, podul construit a deservit oamenii localității Prundu Bârgăului peste 90 de zile, timp în care a fost verificat și întreținut periodic de echipe de podari care se deplasau din Alba Iulia la Prundu Bârgăului.

Este de remarcat modul în care comandantul detașamentului, mr. Văcărescu Mario, a reușit să formeze un colectiv omogen, având în vedere faptul că era pentru prima dată când militari proveniți din patru unități (trei de geniu și una de vânători de munte), care s-au desființat pe parcursul timpului, participau împreună la o misiune foarte importantă pentru Batalion, unde fiecare trebuia să pună „osul” la treabă, să contribuie activ la munca echipei.

BIBLIOGRAFIE

- Colonel(r) Petre Zaharia, Unele date din istoria Trupelor de Pontonieri, București, 1988;
- Colonel(r) Petre Zaharia, Colonel(r) Emanoil Ene, Colonel(r) Florea Pavlov, Istoria Armei Geniu din Armata Română, București, 1995.

COMEDIILE LUI ION LUCA CARAGIALE

Bibliotecar responsabil Virgil MAREȘ

Destinul marelui Caragiale ilustrează exemplar cazul scriitorului aflat într-o neîncetată hărțuială cu contemporanii. Dacă nu a reușit să-i învingă, a știut cel puțin să-i contrarieze. Apariția lui în literatura română a iscat o sumedenie de nedumeriri, de iritări și de adversități, parte dintre ele nestinse complet nici astăzi.

În adolescența scriitorului se petrec două „întâlniri” ce influențează cariera lui viitoare; cu teatrul și cu politica. Drumul său către politic trece prin gazetărie. Pentru Caragiale, jurnalistica a însemnat un mijloc de subzistență, speranță de

promovare socială și politică, arenă de luptă, teren de exercițiu literar, platformă de succes, mediu de observație a comportamentului și a mecanismelor de manipulare, materie de prelucrare estetică, etc.

La reuniunile Junimii, scriitorul își va citi, rând pe rând, comediile. Ele se vor tipări, ca și „Năpasta”, pentru prima oară în Convorbiri literare, organul de presă al Societății.

Caragiale a fost un personaj extrem de mobil în inteligență, în temperament și în comportament. Unii au văzut în el cinicul fără nimic sfânt, lipsit de

caracter, alții l-au declarat emotiv, natură impresionabilă, de o deosebită delicatețe sufletească; i s-a imputat răutatea, tot așa cum i s-a lăudat luciditatea; a fost desconsiderat pe motiv de cabotism sau admirat pentru sinceritate; a fost taxat drept spirit frivol și superficial sau elogiât ca o conștiință profundă și vulnerabilă, fundamental tragică.

Astăzi, Caragiale e situat între marii clasici ai literaturii române, contemporan cu Eminescu și Creangă și împărțindu-se cu aceștia o poziție de vârf, greu de dislocat în tabla de valori a culturii noastre.

Nici unul nu a reușit să se impună imediat; Creangă - evocatorul universului rural, Caragiale - citadinul prin excelență, autodidact, om al civilizației burgheze, al mentalităților în care aceasta se formează și se consolidează, Eminescu - poetul reveriilor naturiste și al viziunii cosmice.

Ca portretist satiric al burgheziei în ascensiune, Caragiale pune în lumină *„ridicolul ce rezultă din neasimilarea civilizației, din spoiala de civilizație, din amestecul de civilizație și barbarie-amestec manifestat în idei, în simțiri, în purtări și limbaj”*.

Comediile lui Ion Luca Caragiale, *O scrisoare pierdută, O noapte furtunoasă, Conu Leonida față cu Reacțiunea, D-ale carnavalului*, alcătuiesc un tot unitar.

Punerile în scenă ale comediilor caragialiene provoacă mai totdeauna râsul copios al publicului. Despre autorul însuși, Vlahuță se întreba retoric: *„Un om vesel? Nu. Un om foarte trist. E multă durere sub genele lui”*.

Comicul de situație e abundent; Rică Venturiano recitându-și declarația de dragoste pentru Zița către Veta. Veta purtându-i de grijă lui Chiriac când acesta

îl secondează pe Jupân Dumitrache în urmărirea presupusului seducător; Leonida și Efimița baricadându-se de teama împușcăturilor din stradă; Pampon zbughind-o din frizerie după Crăcănel, crezând că acesta e „Bibicul”; Nae Girimea sustrăgându-i Miței sticluta cu „vitriol” sau scoțându-i Catindatului o măsea sănătoasă; aparițiile inoportune ale Cetățeanului turmentat, mereu în momente de mare tensiune, declanșând enervări, speranțe, deziluzii, bucurii; confuziile incorrigibile ale lui Dandanache etc.

Caragiale este un maestru al mânuirii limbajului. Agramatismul constituie trăsătura cea mai frapantă în vorbirea eroilor caragialieni. El denotă, cel mai adesea, incultura, statutul de parvenit sau prostia, îngustimea de orizont, confruntate cu un limbaj peste puterea de înțelegere a personajelor.

Exemplificări:

*Cațavencu către Tipătescu; „Să mă ierți și să mă iubești! Pentru că toți ne iubim țara, toți suntem români!...mai mult, sau mai puțin onești!”.

*Urmăriți modificările de comportament ale lui Cațavencu.

*Analizați stereotipiile de limbaj ale lui Trahanache și ale lui Pristanda.

*Sapurați variantele încornoratului în grupajul de schițe: Cadou, Diplomație, Mici economii și Om cu noroc!

*Ce credeți despre sinceritatea personajelor, despre autenticitatea sentimentelor lor, în scena confruntării dintre Chiriac și Veta?

*Comparativ, analizați discursurile electorale rostite de Farfuridi și de Cațavencu în raport cu structura celor două personaje.

CUNOASTERE ȘI CUNOSTINTE**PROTEJAREA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR – PROBLEMA TUTUROR***Maior Leontin ENĂȘEL**I. Introducere în problematica mediului.*

Poluarea și protecția mediului sunt considerate la ora actuală probleme de mare importanță cu care se confruntă umanitatea în general. Transformările care au loc la nivel global în ceea ce privește mediul înconjurător (M.Î.), impun găsirea unor soluții fundamentale teoretic și conceptual, pentru menținerea echilibrului ecologic al planetei.

Primul semnal de alarmă privind situația sistemului ecologic al planetei a fost tras la Conferința Internațională Asupra Mediului de la Stocholm, în anul 1972. După aceea, omenirea a început să fie conștientă de importanța problematicii protecției mediului înconjurător, cu efecte directe asupra calității vieții. Cu certitudine se poate afirma că problemele au fost create de:

- urbanizarea excesivă;
- explozia demografică;
- distrugerea masivă a pădurilor;
- dezvoltarea industrială nerațională,

acțiuni ce constituie un permanent potențial de presiune cu efecte negative asupra mediului.

Tendențele legate de mediu au fost pe larg dezbătute, subliniindu-se caracterul global al acestora, așa cum se poate observa din următoarele date confirmate frecvent:

- creșterea populației ;
- creșteri ale temperaturii globale de (0,3-0,6)°C în ultimii 100 de ani;
- creșterea nivelului apelor și oceanelor cu 10-12 cm în ultimii 100 ani;
- diminuarea concentrării stratului de

ozon în stratosferă;

- avansarea deșertificării;
- creșterea concentrației de substanțe poluante în atmosferă;
- poluare și scăderea numărului de pești în oceanele lumii.

Probleme majore de mediu:

- efectul de seră și schimbările climatice;
- diminuarea stratului de ozon;
- deteriorarea calității factorilor de mediu (aer, apă, sol);
- diminuarea resurselor de apă și deșertificarea;
- scăderea biodiversității;
- deteriorarea sănătății oamenilor.

Starea mediului

Doi europeni din trei trăiesc în zone urbane, care ocupă 1% din suprafața continentului; în orașe mari și mici, aerul este deseori de o proastă calitate; poluarea atmosferică afectează un mare număr de europeni, locuitori ai orașelor. Cele mai periculoase sunt particulele ce provoacă astm și alte dificultăți respiratorii. S-au înregistrat ploii acide și alcaline și s-a constatat o creștere a conținutului de oxizi de sulf, azot, amoniac, clor în precipitații.

La nivel național:

Supravegherea calității factorilor de mediu revine în principal Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului (MAPAM). La nivel național este organizată activitatea de monitorizare, incluzând o rețea de supraveghere a calității factorilor de mediu și de colectare a datelor la emisie,

transmiterea, prelucrarea și stocarea lor, în flux lent și în flux rapid la Dispeceratul ce funcționează în cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

Din datele de *calitate a aerului* obținute din rețeaua de monitorizare aparținând MAPAM, rezultă o ușoară îmbunătățire a calității aerului datorată diminuării activităților economice și programelor de rețehnologizare și modernizare realizate la nivelul unor unități industriale, precum și activității Inspectoratelor de Protecția Mediului.

Contaminarea *apei potabile* este cauza a peste 2 milioane cazuri de afecțiuni gastro-intestinale; contaminarea apei potabile și a produselor alimentare cu substanțe chimice și agenți microbiologici constituie o problemă în numeroase regiuni ale țării.

În țara noastră, *apele de suprafață* înregistrează o sensibilă îmbunătățire a calității. Această îmbunătățire se datorează reducerii sau sistării activității unor unități economice mari poluatoare, dar și aplicării, de către organismele abilitate, a prevederilor legislației în vigoare referitor la protecția calității apelor. În general, cota cea mai mare din potențialul de poluare în cazul surselor de poluare punctiforme aparține unităților din domeniile gospodăriei comunale, industriei chimice și zootehniei; urmează, apoi,

agenții economici din industriile extractivă și metalurgică.

Dunărea aduce o încărcătură importantă de nitrați și fosfați din țările situate în amonte de țara noastră, ceea ce se răsfrânge negativ asupra folosințelor și ecosistemelor, mai ales asupra Deltei Dunării.

Se constată faptul că transportul naval continuă să fie una din sursele de poluare a mediului acvatic pe teritoriul Rezervației Biosfera Delta Dunării, implicate fiind atât navele maritime de mare tonaj (care circulă pe brațul Sulina), cât și navele de mică capacitate (folosite pentru pescuit, transporturi, turism, etc). Supusă unei poluări accentuate, în special cu nitrați și fosfați și unei evoluții forțate de construcțiile de reținere a aluviunilor din bazinul hidrografic, face obiectul unor programe speciale de refacere ecologică, finanțate de Banca Mondială și Guvernul României, pe baza unei strategii și a unor programe de management specifice

În ce privește *calitatea solurilor* din țara noastră: pe circa 12 milioane de ha, din cele 16 milioane ha de teren agricol, solurile sunt supuse unor fenomene negative având drept cauză activități antropice, dar și procese naturale; poluarea chimică afectează 0,9 milioane ha din terenurile agricole și 0,3 milioane ha din terenurile forestiere. Folosirea în exces a îngrășămintelor chimice, a pesticidelor, ierbicidelor, poluează solul și produsele agricole.

O mare varietate de specii de floră și faună de pe teritoriul României prezintă o importanță economică deosebită. Legea privind amenajarea teritoriului național cuprinde, în secțiunea a III-a, capitolul „zone protejate”, 584 zone protejate, cu o suprafață de aproximativ

1,5 milioane ha. Dintre acestea, Delta Dunării are un statut triplu, inclusiv de Rezervație a Biosferei.

Marea Neagră are o suprafață de 413.490 km²; adâncime maximă de 2.245 m; volum de apă de 529.955 km³; lungimea țărmurilor 4.020 km. În Marea Neagră se varsă numeroase fluvii mari ca: Dunărea, Nistru, Bug, Nipru și Kizil, fapt care duce la o salinitate redusă, 20-22%.

În aportul fluvial, apreciat la 346 km³, 78% aparține râurilor din nord-vestul bazinului, iar dintre acestea, evident Dunării. Se constată în ultimii 10 ani o îmbunătățire ușoară a calității apelor marine datorită reducerii activităților din întreg bazinul. Urmare a deficitului de aluviuni, cât și a reducerii aportului Dunării, plajele suferă un proces rapid de erodare.

Sursele de poluare ale apelor Mării Negre din sectorul românesc sunt: Platforma Industrială Năvodari, apele uzate industriale și menajere insuficient epurate, provenite de la stațiile de epurare ale orașelor Constanța și Mangalia.

Până în prezent, în Marea Neagră au fost inventariate aproximativ 1500 specii de vertebrate și nevertebrate. Urmare a accentuării poluării industriale și orașenești din ultimele două decenii, s-a constatat reducerea unor specii de pești răpitori, cât și a unor specii de pești cu importanță economică: scrumbie, calcan, hamsie, stavrid, sturioni.

Pădurile, „Plămânul Verde” al țării, constituie o bogăție inestimabilă, în primul rând de importanță ecologică și, în al doilea rând, de importanță economică. Sub media europeană (32%), suprafața fondului forestier național (6367 mii hectare) reprezintă 26,7% din suprafața țării.

Pe lângă importanța majoră legată de producția de lemn, în funcție de

amplasare, compoziția specifică, vârstă, pădurile joacă roluri bine definite:

- situate pe terenuri cu înclinare mare, ajută la fixarea versanților, evită fenomenul de eroziune a solului;

- situate pe versanții lacurilor de acumulare, constituie un filtru pentru apele care alimentează direct aceste lacuri;

- situate în jurul stațiilor balneo-climaterice, sporesc atât efectul estetic, cât și pe cel al tratamentelor specifice;

- traseele turistice sunt practic nelipsite de porțiuni de pădure care le sporesc frumusețea.

În prezent, producția de lemn trezește un interes financiar atât pentru proprietarii de păduri, cât și pentru economia națională. Aceasta nu împiedică însă conștientizarea importanței pădurilor ca mediu de conservare a diversității vegetale și animale, astfel încât protecția mediului împotriva daunelor provocate de poluarea industrială crește preocupările autorității publice în vederea protejării mediului natural forestier, asigurarea perenității, iar pe de alta, asigurarea că și generațiile viitoare vor putea beneficia cel puțin în aceeași măsură de ele.

Fauna sălbatică de interes cinegetic se menține în prezent în efectivele considerate de specialiști ca fiind corespunzătoare. Situația unor specii de vânat este însă critică, pentru care se impun măsuri speciale de repopulare.

Deșeurile industriale și menajere constituie o problemă importantă pentru protecția mediului; în prezent, în România sunt peste 1.000 de depozite de deșuri. La unele materiale (hârtie, sticlă, mase plastice, anvelope auto), se recuperează de 3-5 ori mai puțin, comparativ cu media europeană. Deșeurile urbane necolectate la timp, în special cele

menajere, constituie o gravă povară din punct de vedere al protecției mediului.

Cheltuielile de investiții evidențiate de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, în ultimii ani, au reprezentat circa 0,6% din PIB față de 1,5-2% din PIB în țările economic dezvoltate - care au valori ale raportului: PIB/loc de 4-5 ori mai mare în UE și de 10 ori mai mare în SUA decât în România.

II. Factori de risc pentru mediul înconjurător.

A. Factori de risc externi:

- creșterea rapidă a populației globului și a nevoilor de hrană;
- extinderea unor conflicte sau tensiuni militare în plan regional sau subregional;
- existența în spațiul apropiat granițelor a unor surse de poluare ce pot afecta spațiul național (centrale atomoelectrice, Dunărea, Prutul, Bazinul Mării Negre);
- accentuarea și agravarea efectelor degradante ale emisiilor ce afectează stratul de ozon;
- creșterea temperaturii atmosferei;
- transferul sau exportul ilegal de deșeuri periculoase;
- limitarea accesului statului român la tehnologii nepoluante pentru mediu datorită resurselor financiare insuficiente;
- expansiunea rețelelor și activităților teroriste, ale crimei organizate transnaționale (criminalitate economico-financiară, trafic de persoane, droguri, materiale radioactive și strategice, armament și muniții);
- proliferarea și diseminarea necontrolată a tehnologiilor și materialelor de distrugere în masă, a armamentelor și mijloacelor letale neconvenționale;
- tendința de folosire ilegală a teritoriului României pentru stocarea și depozitarea deșeurilor toxice.

B. Factori de risc interni:

- prelungirea dificultăților interne de

natură economică, financiară și socială care afectează societatea românească;

- adoptarea unui număr mare de reglementari de mediu, în scopul compatibilizării cu legislația europeană;
- scăderea calității vieții cetățenilor;
- degradarea mediului înconjurător;
- neaplicarea unei politici de mediu coerente și a unor programe de management de mediu în toate structurile societății;
- insuficiența resurselor financiar-bugetare destinate prevenirii poluării, reconstrucției ecologice, protejării resurselor naturale.

C. Factori de risc militari.

În condițiile în care poluarea a devenit un pericol major pentru viața planetei, protecția mediului înconjurător capătă o importanță deosebită, iar problematica mediului preocupă și factori de răspundere din cadrul forțelor militare.

Tot mai mult, forțele militare se implică direct și în mod constant în probleme de protecția mediului, de preîntâmpinare a unor catastrofe ecologice și iau măsuri concrete de educare a propriului personal, în vederea evitării poluării mediului de către tehnica de luptă și activitățile specifice armatei.

Pot fi considerați factori de risc:

- transformările din sectorul militar care dispune în momentul actual de echipamente, tehnică și tehnologii poluante;
- impactul desfășurării procesului de instrucție asupra mediului înconjurător;
- exercițiile, aplicațiile, operațiunile de mentinere a păcii;
- insuficiența resurselor financiare alocate pentru acțiuni și programe de mediu;
- degradarea potențialului de sănătate al personalului;
- sistemul educațional pe linia protecției mediului.

DESPRE PROTECȚIA INFORMAȚIILOR CLASIFICATE

Maior Nicolae PLĂVIȚU

Informația este în mileniul III adevărata bogăție a națiunilor și o sursă reală de putere. Ca orice bogăție însă, atrage „hoți”, conștienți că orice sistem informațional este vulnerabil. Atacurile informaționale nu au întodeauna ca miză furtul, ci – în multe cazuri – crearea unei stări de haos în sistem. Protecția informațiilor clasificate ne ajută să ne apărăm împotriva virusilor informatici și ne arată cadrul legal în care se desfășoară această activitate. Cele mai frecvente situații de compromitere a informațiilor sensibile sunt:

- neglijența manifestată în gestionarea informațiilor sensibile;

- nerespectarea reglementărilor cu privire la acest tip de informații. De multe ori, persoanele care lucrează cu aceste date nu cunosc suficient de bine reglementările privind lucrul cu informații sensibile sau, din delăsare, nu iau în serios necesitatea respectării stricte a acestora;

- transparența exagerată în cadrul unor activități de cooperare care favorizează accesul la date și documente secrete ce excedează clauzelor contractuale;

- lipsa de experiență, corelată cu „atitudinea de bună-credință”. Persoana nu află sau află prea târziu intențiile ascunse ale culegerii de informații. Deseori se întâmplă ca cineva să divulge secrete fără să conștientizeze că a devenit un „furnizor util” de informații importante. Însă buna-credință nu absolvă de răspundere. Justiția nu va putea trece cu vederea că au fost divulgate secrete de

stat, fapt ce ar putea aduce grave prejudicii siguranței naționale.

Condiția de bază pentru asigurarea păstrării secretului *este respectarea și aplicarea cu strictețe a prevederilor legale.*

Este foarte important ca modul și concepția de viață, situația materială, personalitatea și obiceiurile unei persoane care are acces la informații sensibile să fie de așa natură încât aceasta să nu poată fi atrasă în acțiuni ce contravin legii. Încercarea de influențare a unei astfel de persoane se poate face atât în mod direct și deschis, prin prezentarea anumitor avantaje, cât și „acoperit”, prin disimularea intențiilor și câștigarea treptată a încrederii persoanei respective.

Există reguli simple, prin aplicarea cărora se poate evita producerea situațiilor de compromitere sau divulgare a informațiilor sensibile:

Evitați accesul „accidental” al persoanelor neautorizate la informații sensibile. Documentele sensibile nu vor fi lăsate nesupravegheate, iar la părăsirea biroului se va aplica „clean-desk policy” – regula biroului curat!

Nu discutați despre conținutul documentelor secrete în prezența persoanelor neautorizate!

Clasificați cu atenție documentele pe care le redactați. Solicitați sprijinul persoanei competente în atribuirea nivelurilor de secretizare!

Verificați documentele primite/transmise pe bază de semnătură, respectiv integritatea acestora (nr. file,

ambalaj etc.)!

Înmulțiți și distrugeți documentele sensibile conform regulilor existente. Ciornele sau notele care conțin informații sensibile se supun aceluiași reguli!

Utilizați pentru transmiterea electronică (fax, e-mail) a materialelor, doar modalitățile aprobate!

Respectați regulile de transport a documentelor sensibile. Pe timpul transportării nu lăsați documentele nesupravegheate!

Asigurați-vă că nu ați amestecat documente secrete cu cele personale, pentru a nu pleca cu acestea la încheierea programului de lucru!

Dacă participați la o întâlnire, luați cu dumneavoastră numai documentele necesare, pentru care ați primit aprobare!

Utilizarea calculatorului

În multe instituții sistemele de protecție a rețelelor de calculatoare nu sunt suficient de performante. Sunt tot mai frecvente încercările de penetrare a calculatoarelor/rețelelor de calculatoare, mai ales în cazul conectării la Internet.

Dintre cele mai importante reguli de protecție amintim:

- utilizatorii rețelei de calculatoare trebuie să fie autorizați și să aibă acces numai la partițiile proprii!

- rețeaua de calculatoare din instituții pe care se procesează informații sensibile trebuie să fie independentă de restul sistemului informatic! Dacă este neapărat necesar să legați rețeaua cu informații sensibile la o rețea externă, atunci folosiți mai multe niveluri de siguranță (codificare, parole, verificări, software antivirus)!

- accesul la Internet și la e-mail trebuie să se facă de la un calculator independent, pe care nu sunt procesate informații sensibile și care nu este conectat la rețeaua internă!

- parolele de acces nu vor fi dezvăluite persoanelor neautorizate, indiferent de funcție și nu se va permite accesul acestora la partiția proprie!

Participarea la evenimente de natură profesională

- limitați-vă la transmiterea datelor și informațiilor pentru care ați primit aprobare!

- evitați prezentarea de informații care combinate, pot alcătui o imagine a unei probleme confidențiale!

- fiți pregătiți să răspundeți la întrebări delicate. Acordați atenție provocărilor de orice natură!

- nu transmiteți prin telefon, telefax, e-mail sau prin intermediul altor mijloace de comunicații, informații sensibile!

- nu trimiteți scrisori oficiale sau documente secrete prin intermediul unor persoane particulare!

- nu păstrați în camera de hotel sau în autoturism documente sau suporturi electronice care conțin informații sensibile. Purtați-le în permanență la dvs. sau lăsați-le spre păstrare la reprezentanța diplomatică!

- înainte de a pleca în călătorie, informați-vă cu privire la legislația țărilor vizitate! Nu comiteți fapte care v-ar putea compromite sau care ar atrage intervenția autorităților locale. Dacă totuși sunteți implicat într-un eveniment și se deschide anchetă, solicitați un asistent autorizat și/sau un translator! Anunțați reprezentanța diplomatică a României din țara respectivă. După revenirea în țară, informați conducerea instituției sau altă persoană autorizată despre cele întâmplate.

„Regulile de aur ale prevenirii”:

- Nu așteptați până apare un incident de securitate!

- Solicitați informații de actualitate de la parteneri competenți!
- Integrați protecția informațiilor ca o componentă importantă a strategiei firmei!
- Analizați periodic standardele de securitate!
- Realizați și perfecționați în permanență un concept unitar de securitate!
- Concentrați măsurile de protecție asupra esenței informațiilor cu relevanță în planul activității viitoare!
- Controlați respectarea și eficiența măsurilor de securitate, sancționați încălcarea acestora!

• Instalați un „sistem de preavertizare” pentru depistarea pierderilor de know-how!

• Urmăriți cu consecvență situațiile suspecte și indiciile concrete, luați în calcul sprijinul specialiștilor!

Desigur, respectarea tuturor acestor sugestii și reguli nu garantează că nimeni nu va încerca vreodată să vă sustragă informațiile confidențiale. Dar absența prudenței creează dezavantaje majore.

Utilizați protecția informațiilor ca un factor strategic al succesului.

DREPTUL FAMILIEI - PRINCIPII GENERALE

1. Definiție

Dreptul familiei reprezintă totalitatea normelor juridice care reglementează raporturile personale și patrimoniale ce izvorăsc din căsătorie, rudenie, adopție și raporturile asimilate de lege, sub anumite aspecte, cu raporturile de familie, în scopul ocrotirii și întăririi familiei.

2. Principii generale

2.1 Principiul ocrotirii căsătoriei și familiei.

Statul ocrotește căsătoria și familia. Principiul este prevăzut de art. 1, alin. 1 din Codul familiei, în care se arată că statul sprijină dezvoltarea și consolidarea familiei prin măsuri economice și sociale. Ocrotirea căsătoriei și familiei se

Maior (just. mil.) Robertino NEDELICU

realizează nu numai cu ajutorul normelor dreptului familiei, ci și cu ajutorul altor norme juridice. Pentru a asigura stabilitatea familiei, Codul reglementează riguros condițiile de fond și formă ale căsătoriei, drepturile și obligațiile personale și patrimoniale ale soților, precum și desfacerea acesteia prin divorț. Art. 44, alin. 2 din Constituție prevede că, prin lege se reglementează condițiile de încheiere, de desfacere și de nulitate a căsătoriei. De asemenea, ocrotirea căsătoriei se realizează prin egalitatea dintre soți și raporturile lor cu copiii și prin obligația de întreținere pe care soții o au unul față de celălalt. O importanță deosebită în ocrotirea familiei au dispozițiile Codului familiei cu privire la drepturile și îndatoririle părinților față de copiii lor minori.

Actele internaționale privind drepturile omului consacră necesitatea ocrotirii căsătoriei și familiei din partea

societății și a statului. Familia este considerată elementul natural și fundamental al societății (Declarația universală a drepturilor omului, adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. la 10 decembrie 1948, art. 16, alin. 3; Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, adoptat de Adunarea Generală a O.N.U. la 16 decembrie 1966, art. 10, alin. 1; Pactul internațional privind drepturile civile și politice, adoptat de Adunarea Generală a O.N.U. la 16 decembrie 1966, art. 23, alin. 1). Țara noastră a ratificat cele două pacte internaționale prin Decretul nr. 212 din 31 octombrie 1974.

2.2 Principiul ocrotirii intereselor mamei și copilului.

Acest principiu este prevăzut de art. 1, alin. 2 din Codul familiei. Ocrotirea intereselor mamei și copilului se realizează în cadrul măsurilor dispuse de Codul familiei. Astfel, sunt dispozițiile privind: stabilirea filiației față de mamă sau față de tată; obligația de întreținere; măsurile de ocrotire a copiilor minori; adopția; exercitarea controlului efectiv și continuu de către autoritatea tutelară asupra modului cum se îndeplinesc îndatoririle referitoare la persoana și bunurile copilului etc.

Ocrotirea intereselor mamei și copilului se realizează și în cadrul măsurilor dispuse prin alte norme juridice, cu deosebire cele de dreptul muncii, cele privind acordarea asistenței medicale și a medicamentelor, precum și normele privind organizarea și funcționarea creșelor, grădinițelor, căminelor de copii.

Necesitatea ocrotirii deosebite a copilului este subliniată în Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. la 20 noiembrie 1959 (art. 2, 4, 7, 8, 9, 10), ratificată de

țara noastră prin Legea nr. 18/1990. De asemenea, Declarația universală a drepturilor omului (art. 25 și 26), precum și Pactul internațional privind drepturile civile și politice (art. 23 și 24) se referă la ocrotirea copilului. În țara noastră, ocrotirea intereselor mamei și copilului depășește prevederile acestei declarații, care reprezintă ceea ce ar trebui realizat în favoarea copilului.

2.3 Principiul căsătoriei liber consimțite între soți.

Codul familiei prevede la art. 1, alin. 3, că familia are la bază căsătoria liber consimțită între soți. În acest sens, art. 44, alin. 1 din Constituție prevede că familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți. În sensul legii, oamenii trebuie să se îndrepte spre căsătorie numai datorită afecțiunii și înclinației lor reciproce. Potrivit art. 44, alin. 2, căsătoria religioasă se încheie după încheierea căsătoriei civile.

Încheierea căsătoriei prin consimțământul liber al viitorilor soți este prevăzută prin actele internaționale privind drepturile omului (Declarația universală a drepturilor omului, art. 16, alin.2; Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, art. 10 alin. 1; Pactul internațional privind drepturile civile și politice, art. 23, alin.3). În același sens este Convenția privind consimțământul la căsătorie, vârsta minimă pentru căsătorie și înregistrarea căsătoriilor, adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite (New York, 10.12.1962), ratificată de țara noastră prin Legea nr. 116 din 15 decembrie 1992, cu o rezervă privind reprezentarea, respectiv celebrarea căsătoriei în absența unuia dintre viitorii soți.

2.4 Principiul egalității în drepturi dintre bărbat și femeie.

Acest principiu depășește limitele relațiilor de familie pentru a se aplica în întreg domeniul relațiilor sociale. Codul familiei se referă expres la egalitatea femeii cu bărbatul în mai multe texte: art. 1, alin. 4, art. 97, alin. 1. În conformitate cu textele menționate, relațiile personale și patrimoniale dintre soți și cele dintre părinți și copii sunt reglementate în lumina egalității dintre bărbat și femeie. Constituția prevede prin art. 44, alin. 1, că familia se întemeiază pe egalitatea soților, iar art. 38, alin. 2 arată că măsurile de protecție socială a muncii privesc, între altele, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor.

Egalitatea femeii cu bărbatul în diferite domenii de activitate este prevăzută în unele acte internaționale (Declarația universală a drepturilor omului, art. 16, alin. 1; Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, art. 3; Pactul internațional privind drepturile civile și politice, art. 23, alin. 4; Convenția asupra drepturilor politice ale femeii, adoptată la 20 decembrie 1952, intrată în vigoare la 7 iulie 1954, art. I-II; diferitele declarații ale Adunării Generale a O.N.U. și convenții internaționale privind lupta împotriva discriminării).

2.5 Principiul exercitării drepturilor și al îndeplinirii îndatoririlor părintești în interesul copiilor.

Acest principiu este expres prevăzut de art. 1, alin. 5 și art. 97, alin. 2 din Codul familiei. Primul text prevede că drepturile părintești se exercită numai în interesul copiilor, iar cel de-al doilea text dispune că părinții exercită drepturile lor părintești numai în interesul copiilor. Exercițarea drepturilor și îndatoririlor părintești se face numai în interesul copiilor, indiferent dacă aceștia sunt din căsătorie, din afara căsătoriei sau adoptați. Această exercitare

se face sub controlul și îndrumarea autorității tutelare. Principiul menționat este realizat prin toate dispozițiile cuprinse în Codul familiei, fie că acestea se referă la exercitarea drepturilor de către părinți, fie că acestea se referă la exercitarea drepturilor de către alte persoane care ocrotesc pe copii în lipsa părinților.

Trebuie menționat că ocrotirea interesului copiilor minori nu înseamnă nesocotirea intereselor părinților, deoarece în familie nu pot exista contradicții între membrii ei. Interesele membrilor familiei se află în deplină concordanță și au o finalitate precisă – întărirea familiei.

Copiii din afara căsătoriei sunt egali în fața legii cu cei din căsătorie (Constituția, art. 44, alin. 3).

2.6 Principiul potrivit căruia membrii familiei sunt datori să-și acorde unul altuia sprijin moral și material.

Principiul este prevăzut de art. 2 din Codul familiei. Între membrii familiei există o comunitate de interese materiale și spirituale. Acestea sunt în concordanță cu interesele societății. Relațiile de familie se întemeiază pe prietenie și afecțiune reciprocă. De aceea, Codul familiei cuprinde dispoziții care sunt pătrunse de sprijinul moral și material pe care trebuie să și-l acorde membrii familiei, ca o expresie a prieteniei și afecțiunii reciproce amintite. Astfel, în tot ceea ce privește căsătoria și asupra tuturor măsurilor privitoare la persoana și bunurile copiilor, soții hotărăsc de comun acord. Ei contribuie la cheltuielile căsniciei în raport cu mijloacele fiecăruia, iar bunurile dobândite în timpul căsătoriei, de oricare dintre soți, cu excepția celor expres menționate de lege ca fiind proprii, sunt

bunuri comune ale soților, pe care le folosesc și administrează împreună și de care dispun tot astfel. Codul familiei reglementează pe larg obligația de întreținere între anumiți membri ai familiei.

2.7 Principiul monogamiei

Codul familiei dispune, prin art. 5, că este oprit să se căsătorească bărbatul căsătorit sau femeia care este căsătorită. Monogamia este o consecință firească a dragostei, ca fundament al căsătoriei. Acest sentiment, având un caracter

exclusivist, înseamnă că o căsătorie întemeiată pe dragoste nu poate fi decât monogamă.

BIBLIOGRAFIE

- Codul Familiei - adoptat prin Legea nr. 4/1953, publicat în Buletinul Oficial nr. 1 din 4 ianuarie 1954, modificat și completat prin Legea nr. 4 din 4 aprilie 1956 și republicat în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare.

- Ion P. Filipescu - Tratat de dreptul familiei, Editura ALL, București 1993.

2008 – ANUL SUBOFITERULUI

Plutonier adjutant Nicoleta MUNTEANU

Schimbarea în organizația militară are ca perspective generale realizarea unei structuri moderne, complet profesionalizate, cu grad sporit de mobilitate, eficiență flexibilă, dislocabilă, având capacitatea de a acționa întrunit și a fi angajată într-un larg spectru de misiuni, atât pe teritoriul național, cât și în afara acestuia.

Schimbarea este o concepție, dar și un program concret, etapizat în timp, de modificare a organismului militar românesc în componentele sale esențiale: structura, învățământul, instrucția, modul de acțiune, mentalitatea.

Schimbarea în organizația militară are un impact de ordin social ca: disponibilizări, redimensionări de ordin salarial, statut profesional care nu sunt primite de toți membrii organizației cu prea mult entuziasm.

Obiectivul general al schimbării este reșezarea unei armate de mici dimensiuni, în măsură să servească eficient interesele de securitate militară a țării și să participe la eforturile general – europene și transeuropene de întărire a

securității și păcii pe continent. Înfăptuirea obiectivului general al schimbării presupune însă atingerea unor obiective parțiale care vor avea un impact deosebit asupra vieții organizației militare:

- cadru legislativ, specific domeniului apărării;

- asigurarea controlului democratic al societății civile asupra armatei;

- modernizarea structurii organizatorice și înzestrării armatei;

- simplificarea modalităților de conducere a trupelor;

- realizarea unui sistem viabil de perfecționare a pregătirii cadrelor militare active și în rezervă;

- restructurarea și modernizarea învățământului militar;

- modernizarea instruirii gradaților și soldaților voluntari în activitate și în rezervă;

- asigurarea unor condiții de muncă și viață decente;

- restructurarea și amplificarea relațiilor de colaborare cu celelalte armate ale

lumii.

Unul dintre obiectivele principale ale schimbării în armată îl constituie păstrarea în activitate a unui corp profesionist de cadre și specialiști militari. Subofițerul/maistrul militar este acum lider și comandant al structurilor de la baza ierarhiei militare, participant activ la îndeplinirea misiunilor, cu rol bine definit în cadrul organismului militar, acela de luptător și specialist.

„În semn de apreciere pentru întreaga activitate desfășurată de această veritabilă

coloană vertebrală a armatei -subofițerii-, liderii militari ai Alianței Nord-Atlantice dedică anul 2008, subofițerului”.

Ca membrii ai NATO și Armata României se aliniază acestei inițiative, declarând *anul 2008 – anul subofițerului în Armata Română*.

Răspunzând cu onoare acestei inițiative, trebuie să ne angajăm la transformarea instituției militare românești și să demonstrăm că subofițerul de geniu este „subofițer de geniu”.

DEGERĂTURILE – AFECȚIUNI ALE SEZONULUI RECE

Degerătura desemnează înroșirea extremităților - mâini, picioare, nas, urechi - din cauza frigului.

Această leziune apare destul de des la o temperatură mai scăzută de -10 grade Celsius, dar poate fi produsă și de vânturile reci la temperaturi mai

ridicate. Cel mai des, degerăturile nu sunt corelate atât cu altitudinile înalte, temperatura scăzută și starea de oboseală, cât cu o lipsă de îngrijire corespunzătoare.

Recunoașterea

La o temperatură mai scăzută de -10 grade Celsius, orice țesut care este amorțit devine expus degerăturilor. Toți alpiniștii sunt conștienți de faptul că în timpul urcușului pe versanți își resimt mâinile și degetele picioarelor înghețate fără înregistrarea altor efecte specifice degerăturilor. Pentru ei este foarte importantă distincția dintre o simplă senzație de amorțire și condiția în care persoana în

Medic primar generalist Ligia FILOTIE

cauză nu-și mai simte în nici un fel zona respectivă. Degerătura obișnuită nu trebuie confundată cu degerătura gravă ce apare în urma expunerii la un frig intens.

În cazul în care simți pișcăături și senzații de amorțire, iar temperatura este foarte scăzută, este momentul să acționezi: mișcă-ți degetele mâinilor și ale picioarelor, lovește-ți picioarele, performează mișcări asemănătoare aplauzelor pentru a reîncepe să simți zona afectată. Dacă în urma efortului depus rezultatele sunt nule, aplică metode specifice de reîncălzire a zonei înghețate cu apă caldă.

În cazul degerăturilor ușoare, pielea are un aspect galben-gri, leziunea nu este dureroasă, iar durerea intensă apare în momentul reîncălzirii părții respective. În cazul degerăturilor serioase, leziunea se caracterizează prin plăci groase, reci, de culoare roșie-violacee și foarte dureroase. În asemenea situații, trebuie consultat medicul cât mai repede cu putință.

Tratament de urgență

Pentru degerăturile grave, evacuarea într-un spațiu încălzit este esențială. Dacă degetele de la picioare sunt înghețate, este destul de dificil de decis dacă persoana respectivă are voie să se deplaseze fără ajutor. Nu există reguli stricte, dar este bine să se renunțe la mers în cazul picioarelor înghețate. Utilizarea zonei degerate la mers poate dezvolta complicații.

În momentul în care persoana afectată de degerături este într-o încăpere sigură, trebuie începută imediat reîncălzirea. Trebuie evitat fumatul - nicotina determină constricția vaselor de sânge, însă alcoolul poate fi de ajutor câteodată - dilată vasele de sânge - numai dacă degerăturile nu coexistă cu hipotermia. Dacă este posibil, scufundă zona degerată într-un vas cu apă caldă în jur de 39-42 de grade Celsius.

În situația în care nu ai la îndemână un termometru, încălzește apa până în momentul în care este destul de fierbinte la atingere - fierbinte în măsura în care suporti să îți ții cotul în apa respectivă. Ține degetele de la picioare sau de la mâini timp de 20 de minute în apă caldă, perioadă în care încearcă să îți le și miști. Ai grijă însă să nu îți freci țesutul înghețat!

Dezghetarea poate fi însoțită de dureri foarte mari, însă trebuie să perseverezi. După dezghetare, bandajează locul având grijă să separi degetele de la mâini sau de la picioare, unde este cazul.

Dacă vasul cu apă fierbinte nu este accesibil, atunci dezghetă zonele afectate cu ajutorul unui sac de dormit încălzit, timp de câteva ore. Cea mai importantă indicație ce trebuie respectată după dezghetare este reprezentată de păstrarea unei igiene adecvate pentru a evita posibilele infecții.

Prevenire

- acoperă-ți capul, gâtul și fața în condiții de vânt. Evită îmbrăcămintea strâmtă, mai ales în zona mâinilor și a picioarelor - acestea împiedică o bună circulație sangvină. Păstrează-ți mâinile și picioarele uscate;

- mărește consumul caloric și pe cel al lichidelor în perioadele friguroase;

- în condiții de frig extrem, evită spălarea frecventă a feței, mâinilor și a picioarelor;

- evită tutunul și consumul de alcool;

- păstrează-ți în permanență unghiile de la mâini și pe cele de la picioare tăiate și îngrijite.

Localizare

- în timp ce degetele mâinilor și ale picioarelor sunt afectate cel mai frecvent, degerăturile pot apărea și la nivelul obrazilor, nasului și al urechilor;

- arsurile, degerăturile sunt clasificate în funcție de severitate;

- primul grad implică numai epidermul, iar degerăturile de gradul IV epidermul, dermul, extinzându-se până la țesuturile subcutanate și structura subiacentă.

Gradele degerăturilor

Degerături de gradul I - eritem, edem, aspect ceros, placă roșie-violacee, groasă, rece, dureroasă și deficit senzorial;

Degerături de gradul II - eritem, edem, placă albă, rece, devine violacee și umflată; apariția flictenelor - bășici ce conțin plasmă - în cazul netratării;

Degerături de gradul III - prezența unor umflături pline cu sânge ce pot progresa în decursul câtorva săptămâni, în escare de culoare neagră;

Degerături de gradul IV - leziune ce afectează mușchiul, tendoanele și oasele.

Categorii predispușe degerăturilor:

- persoane care lucrează într-un mediu foarte rece;
- soldați, salvamontiști, alpiniști;
- categoriile extreme din punctul de vedere al vârstei, copiii și bătrânii;
- oamenii fără adăpost - cerșetori, vagabonzi, copii orfani;
- oameni care s-au confruntat cu probleme mentale - cei ce au abuzat de consumul de droguri, cei cu afecțiuni psihiatrice.

Afecțiuni și boli corelate cu degerăturile:

- malnutriție;
- infecții;
- afecțiuni vasculare periferice;
- ateroscleroza;
- artrita;
- diabet;
- tulburări ale tiroidei.

MILITARIII – OAMENI SAU SUPRAOAMENI ?

Psiholog Gabriel SLABU

Ce calități ar trebui să întrunească o persoană pentru a putea fi considerată supraom?

O persoană care evidențiază aptitudini extraordinare; care și-a perfecționat anumite deprinderi și abilități la un nivel superior; care poate face anumite lucruri ce nu stau în puterea majorității oamenilor; care în anumite împrejurări se comportă altfel decât ceilalți oameni, înfrângându-și teama, controlându-și emoțiile și sentimentele ce-i încearcă, depășind instinctul de conservare; cel care prin puterea minții și a voinței reușește să depășească obstacole considerate insurmontabile de alții, să nu abandoneze lupta și să spere; cel care, deși toate împrejurările îi sunt potrivnice,

reușește să se mobilizeze cu toată ființa, obținând rezultate nesperat de bune cu resurse limitate; cel care reușește să renunțe la sine, la nevoile și dorințele proprii și să se dedice semenilor aflați în suferință sau să se jertfească pentru un ideal nobil; cel care are puterea să renunțe la confortul psihic de a merge cu turma și, înotând împotriva curentului, îndrăznește să facă ceea ce trebuie făcut, ceea ce datoria cere și nu ceea ce și-ar dori; este persoana care nu se sfiește niciodată să plătească, indiferent de preț, pentru acțiunea conformă principiilor călăuzitoare pe care și le-a clădit de-a lungul vieții, principii insuflate de familie, normele etice și morale, alături de credința în Dumnezeu; o astfel de persoană poate fi considerată supraom.

Există oameni în armata română care să prezinte măcar o parte din caracteristicile prezentate anterior? Răspunsul meu este categoric da. Pe unii dintre aceștia i-am întâlnit personal, iar despre alții am auzit mărturisiri ale colegilor sau participanților la misiuni internaționale. Aceștia trăiesc cu modestie printre noi, fără să-și pună

problema că sunt deosebiți, ci comportându-se în modul cel mai natural și firesc cu putință. Trecutul națiunii noastre este presărat de personalități ilustre care, prin forța, energia și vizionarismul de excepție, au marcat cursul evoluției întregii țări. Viitorul nu va duce lipsă de astfel de figuri reprezentative deoarece văd în unii tineri ce au îmbrățișat cariera militară, toate ingredientele necesare succesului: abnegație, devotament față de valorile organizației, dragoste de patrie și de neam, putere de sacrificiu, pregătire profesională solidă, spirit de luptător.

Acestea ar fi câteva argumente în favoarea concepției că, din anumite puncte de vedere, militarii ar fi supraoameni. Dar iată și câteva precizări ce denotă că militarii sunt oameni obișnuiți, cu emoții, dorințe, aspirații, conștiință, slăbiciuni, temeri, îndoieli și frică de Dumnezeu.

Am asistat de curând la ceremonia organizată în unitatea noastră cu ocazia celebrării unuia din cele mai importante și emoționante momente din viața militarilor, anume trecerea în rezervă, respectiv ieșirea la pensie. Nu cred că poate exista satisfacție mai mare pentru un militar decât aceea de a-și vedea munca de o viață apreciată, de a fi prezentat în fața celor mai tineri ca un model și etalon demn de urmat. Sunt convins că, odată cu rememorarea de către comandant a celor mai importante momente din cariera celor ce au hotărât să treacă în rezervă, fiecare din cei evocați au re trăit acele clipe cu emoție, iar în privirile tuturor se putea vedea că sunt încercați de un amalgam de sentimente: bucurie și ușurare, căci misiunile lor au fost duse la bun sfârșit, indiferent câte sacrificii, eforturi și suferințe au implicat îndeplinirea

acestora; tristețe și regrete căci se despărțeau de o lume în care au hotărât să trăiască de tineri, o lume în care s-au format, care și-a lăsat pentru totdeauna amprenta asupra lor, unde s-au legat prietenii pe viață, o lume în care au influențat în mod pozitiv destinele multor oameni; satisfacție, fiindcă, de această dată, aprecierea lor se referă la întreaga activitate, iar rezultatele sunt, fără echivoc, pozitive; demnitate și mândrie deoarece, privind retrospectiv asupra perioadei parcurse, nu găsesc nici un motiv pentru a le fi rușine cu ce au realizat; neliniște, deoarece nu toți au certitudinea că în societatea actuală își vor găsi cu multă ușurință un rol; încredere, fiindcă rezultatele obținute până în prezent și multitudinea situațiilor noi, neprevăzute, în fața cărora s-au adaptat în mod eficient, le dă curaj că vor reuși pe viitor să se integreze în viața civilă; entuziasm, căci perspectiva unui nou drum în viață este de natură să-i incite și reprezintă o nouă provocare în fața capacităților personale de adaptare.

Nu v-ați fi așteptat ca cei care au fost antrenați să-și înfrângă instinctele de conservare, să-și stăpânească emoțiile și să îndeplinească ordinele, obiectivele fără ezitare, să fie încercați de atâtea sentimente, nu-i așa?

Dar acesta nu este un exemplu singular care dovedește că militarii nu sunt simple mașini de executat ordine, ci oameni animați de idealuri, cu o concepție complexă despre lume și viață.

O altă situație, ce ar putea dovedi latura profundă și sensibilă a militarului român, este imaginea constant pozitivă pe care trupele noastre reușesc să o transmită în rândul populației civile din teatrele de operații. Doar sentimentul de milă și compasiune – trăsături profund

umane – de care dau dovadă militarii români, poate determina localnicii din zonele răvășite de război să capete încredere și să se apropie de niște necunoscuți. De ce suntem noi diferiți din acest punct de vedere de alții? Poate pentru că în mentalul colectiv al nației noastre a rămas impregnată suferința și inechitatea îndurate de secole, fiindu-ne mult mai ușor să ne transpunem în situația unor oameni aflați în necaz. Poate pentru că avem mai bine interiorizate valorile moral creștine care ne povățuiesc să-i facem aproapelui exact ce ne-am dori să ne facă el nouă. Poate pentru că avem conștiința mai trează decât a altora, iar din punct de vedere spiritual suntem mai bogați decât alții.

Această imagine aproape idilică, dar cu corespondent în realitate, este dorită la nivelul oricărei armate, dar cu anumite precizări. Orice înalt responsabil al armatei este tentat să-și dorească supraomeni care: în urma traumelor psihice suferite de militari în timpul conflictelor să nu fie afectați prea tare sau să se refacă rapid; să solicite cât mai puțin (resurse, îngrijire, recompense) și să ofere cât mai mult (energie, entuziasm, sacrificii de tot felul); să se poată dispensa de militari, atunci când situația o cere, iar aceștia să rămână loiali fără a fi afectați de resentimente; să nu fie chinuiți de probleme morale legate de scopul misiunilor lor; să nu se lase afectați de nici o știre sau eveniment negativ din jurul lor; să depășească cu ușurință eșecurile, pierderile sau neîmplinirile suferite; să reacționeze întotdeauna pe măsura așteptărilor; să aibă moralul ridicat chiar și atunci când nu există pârghii care să-l susțină. În practică, situația este diferită și, deși există

diferențe individuale ce variază de la o persoană la alta, realitatea obiectivă ne dovedește că astfel de oameni nu există. Nici un om, considerat normal, nu poate depăși condiția umană și să reacționeze în afara limitelor fiziologice, mentale, psihologice (incluzând aici și sfera conștiinței), altfel decât am fost programați să funcționăm. Bineînțeles că prin educație și antrenament aceste limite pot fi modificate, devenind ceva mai laxe, dar depășirea cu mult și în mod repetat a acestor praguri de toleranță pot provoca modificări grave, de durată (poate chiar ireversibile) în structura personalității umane.

În concluzie, consider că ambele accepțiuni sunt valabile, în funcție de împrejurări. Militarii pot dovedi, atunci când este cazul, că sunt înzestrați cu capacități ieșite din comun, dar nici unul nu-și poate nega firea umană căreia îi suntem tributari și nu se poate sustrage legilor ce guvernează funcționarea normală a întregului sistem psihic uman. Pentru a putea rămâne în sfera normalității trebuie să ținem cont de toate resorturile fine ale psihismului ce intervin în viața de zi cu zi: emoții, voință, motivație, aspirații, idealuri, concepții despre lume și viață, conștiință, credință. Fără acestea, omul nu ar fi decât o mașină vorbitoare lipsită de creativitate, spontaneitate, originalitate, empatie, dragoste, suflet, iar lumea în care trăim ar fi anostă, tristă și mult mai primejdioasă. Să ne bucurăm mai bine de varietatea și diversitatea aspectelor pe care viața psihică le poate îmbrăca și, dând dovadă de puțină toleranță, vom constata că este loc pentru toți sub soare.

CUGETĂRI MILITARE

Maior Adrian SĂVULESCU

•Nici o armată nu poate rezista forței unei idei căreia i-a venit timpul.

VICTOR HUGO, *Vorbe și fapte*

•Arta războiului constă în a avea, cu o armată inferioară, întotdeauna mai multe forțe decât inamicul, în punctul unde atacăm.

NAPOLEON, *Maxime*

•Pacea este virtutea civilizației, războiul este crima ei.

VICTOR HUGO, *Vorbe și fapte*

•A viola tratatele înseamnă a renunța la civilizație.

NAPOLEON, *Maxime*

•Calitatea esențială a comandantului este fermitatea caracterului și hotărârea de a învinge cu orice preț.

NAPOLEON, *Idei politice*

•Intervenția comandantului asupra subordonaților este și mai bună când este rară și oportună.

C. ATANASIU, *Psihologia și pedagogia ordinului*

•Cultura asigură precizie în gândire și acțiuni.

PHILALETE, *Maxime*

•Aroganța izvorăște din incultură...

ST. BÎRSĂNESCU, *Educația estetică*

•Cunoașterea este însăși puterea.

FRANCIS BACON, *Meditații sacre*

•Curajul este o virtute care scapă ipocriziei; el nu se poate preface.

NAPOLEON, *Maxime de război și cugetări*

•Toată demnitatea omului constă în gândire.

BLAISE PASCAL, *Cugetări*

•Curajul este vederea peste propria ființă și peste orice primejdie, a unui scop.

NICOLAE IORGA, *Cugetări*

•Ceea ce face puterea unei armate...este disciplina...

NICOLAE IORGA, *Mediul moral și vitițele ostășești*

•Disciplina înseamnă putere și stăpânire de sine; stăpânirea resurselor disponibile

pentru a duce la bun sfârșit acțiunea întreprinsă.

JOHN DEWEY, *Democrație și educație*

•Diferența dintre oameni o face numai educația.

JOHN LOCKE, *Texte pedagogice alese*

•Omul lipsit de educație nu știe să se servească de libertatea sa.

IMMANUEL KANT, *Tratat de pedagogie*

•Educația face ca un popor...să fie ușor de guvernat dar imposibil de înrobite.

H.P. BROUGHAM, *Discurs*

•Eroismul e arta de a sluji neamul prin sacrificarea ta.

NICOLAE IORGA, *Cugetări*

•Viața eroilor, dintre toate, este cea mai înaltă lecție de umanitate pe care ne-o poate oferi istoria.

NICOLAE IORGA, *Cugetări*

•...Dacă soldatul este dator ofițerului supunere...și respect, ofițerul datorează soldatului...exemplul cel bun.

ALEXANDRU IOAN CUZA, *Ordin de zi privind învățămintele instruirii trupelor*

•În domeniul profesional, exemplul este competență.

THOMAS LEMAITRE, *Arta de a comanda sau arta de a asculta*

•Excesul de exigență produce ură. Excesul de indulgență slăbește autoritatea.

NAPOLEON, *Maxime de război și cugetări*

•Experiența se capătă prin străduință.

W.SHAKERSPEARE, *Cei doi tineri din Verona*

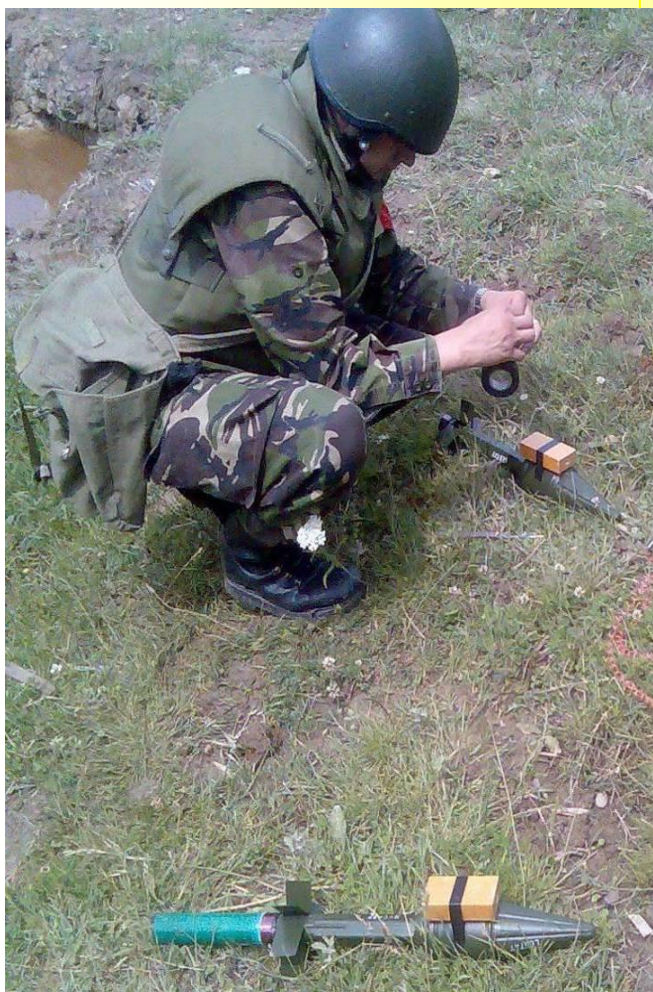
•Bunul simț este geniul umanității.

J.W.GOETHE, *Maxime și reflecții*

În atenția colaboratorilor

- ❖ Articolele trimise de colaboratori vor avea indicată bibliografia (cu numele autorilor) folosită la realizarea lor.
- ❖ Articolele trimise spre publicare vor fi redactate, dactilografiate sau tehnoredactate în orice editor de text care se conformează normelor Academiei Române privind lexicul, gramatica și ortografia.
- ❖ Se recomandă colaboratorilor să trimită articolele la redacție și pe suport electronic care se va returna expeditorilor.
- ❖ Articolele apărute în alte publicații nu pot fi reproduse în Revista Armei Geniu.
- ❖ Pentru articolele care nu sunt originale se va menționa dacă sunt traduceri sau comentarii, citându-se sursa și autorul.
- ❖ Traducerile pot fi însoțite de autorizația autorului sau a editurii.
- ❖ Articolele vor fi semnate, chiar dacă autorii doresc să apară în revistă sub pseudonim.
- ❖ Articolele se publică sub responsabilitatea autorului.
- ❖ Manuscrisele nu se înapoiază.
- ❖ Corespondența se va trimite la „Revista Armei Geniu”, str. Tudor Vladimirescu nr. 31 Râmnicu Vâlcea, telefon 0250.739601 sau 739602 int. 0173 sau prin poșta electronică la adresa din caseta redacțională, cu mențiunea „Pentru Revista Armei Geniu”.

Revistă editată de Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC

Coordonator:

Lt.col. Dan MARIN

Colectivul redacțional:

- **Redactor șef:**
Lt. col. Tiberiu OSOIAN
- **Secretar de redacție:**
Mr. Liviu BOȘCAGINI
- **Redactor:**
Mr. Adrian SĂVULESCU
- **Corectori:**
Cpt. Claudiu ȚOLEA
P.c.c. Corina STAN
- **Tehnoredactare:**
M.M. Tudor STANCIU
Plt. adj. Ionel VERGELEA
- **Multiplicare:**
Plt. adj. Camelia STERMIN
P.c.c. Iuliana STĂNICĂ
- **Asistență tehnică:**
Mr.ing. Ion BĂLĂCEANU
- **Telefoane:**

Coordonator: 0250.731283

Secretar de redacție: 0250.739601 int. 0173

- **web:** www.CPGe.ro
- **e-mail:** sagcf_vl@yahoo.com

IN DEO SPES MEA

